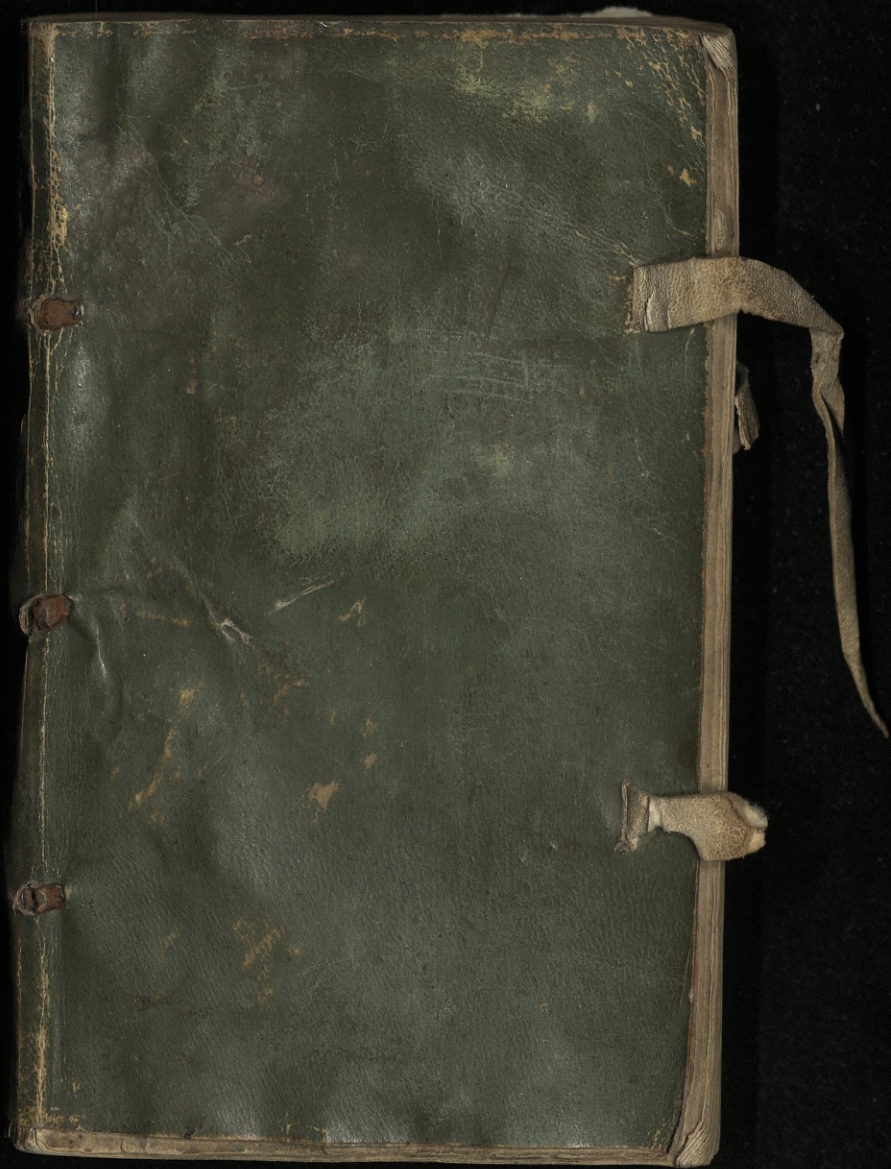
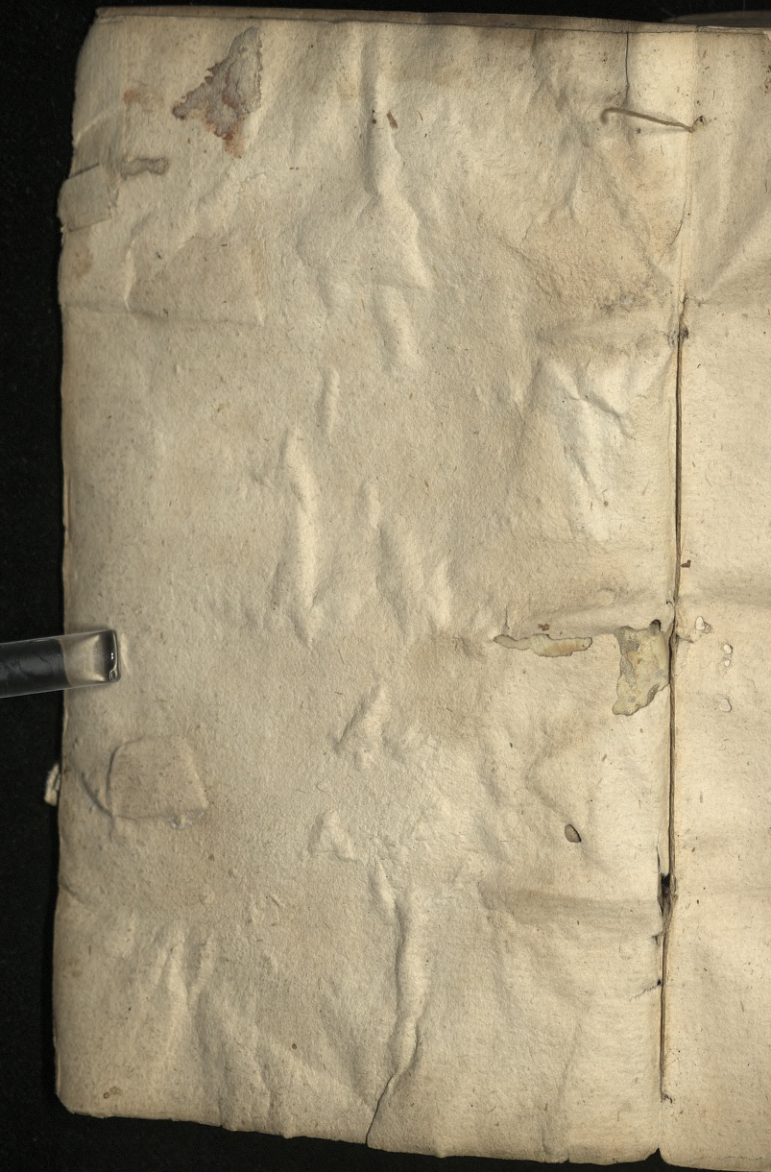

6

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ,

ΠΥΘΙΑ,

ΝΕΜΕΑ,

ΙΣΘΜΙΑ.

Anty. Rosen C. M. S. L. ad S.

PINDARI

Antonium.

OLYMPIA, PYTHIA,

NEMEA, ISTHμία.

LUGDVNI BATAVORVM,
EX OFFICINA PLANTINIANA,

Apud Franciscum Raphelengium,

CLC. IC. XC.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ,

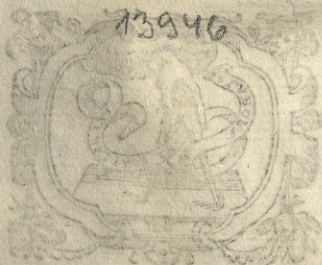
ΠΥΘΙΑ,

ΝΕΜΕΑ,

ΙΣΘΜΙΑ.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ,
ΝΕΜΕΑ,

Εκ Οφφικίου Παντινιανών
Απόβιβαστος Νεμεαίων
ολ. 10. 20.

HORATII ODE II.

LIB. IIII. CARM.

PINDARUM quisquis studet aemulari
Iule, coratis ope Dedalecta
Nititur pennis, vitreo daturus
Nomina ponto.

Monte decurrens velut amnis, imbres
Quem super notas aluere ripas,
Fernet, immensusq; ruit profundo

Pindarus ore;
Laurea donandus Apollinari,
Seu per audaces nota dichyrambos
Verba deuoluit, numerusq; fertur

Lege solatus:
Seu deos regesque canit, decorum
Sanguinem: per quos cecidere iusta
Morte Centauri, cecidit tremenda

Flamma Chimara.
Sive quos Elea domum reducit,
Palma caestros, pugilemve equumve
Dicit, & centum potiore signis
Munere donat.

Flebili sponsa iuuenemve raptum
Plorat: & vires, animumque, morésque
Aureos deducit in astra, nigroque
Inuidet Orco.

Multa Dircaum leuat aura cygnum,
Tendit Antoni quoties in altos
Nubium tractus: ego &c.

Ἀντιπάτρου εἰς Πίνδαρον.

Πιερίαν σάλπιγχα, τὸν εὐαγγέλιον βαρύνοντα
Χαλκευτὰν κατέχῃ Πίνδαρον ἄδε κόποις.
Οὐ μίλος εἰσπίων φθειγέαιό κεν ὡς δὴ μυσῶν
Εν Κρόμμυ θυλάμοις σμήνος ἀπὸ πλάσσει.

Τῇ αὐτῇ εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὀπόσσι σάλπιγγ' ὑπέρβην ἀνλῶν,
Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σέο χέλυς.
Οὐδ' ἐμὰ κτην ἀπαλὸς ξυθὸς παρὶ χεῖλεσσι ἰσμός
Ἐπλάσσει κηρύττον Πίνδαρος σέο μέλι.
Μάρτυς ὁ μανιάλιος κερσεὶς Διὸς, ὕμνον αἰέσας
Τὸν σίο, καὶ νομίαν λησάμενος δονάκων.

Λεωνίδα εἰς τὸν αὐτὸν Πίνδαρον.

Ἥπιος ἢ ξείνοισι ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀετοῖς,
Πίνδαρος, εὐφάνων περὶ δαὶν ὠρεπόλος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΒΙΟΣ,

Ο ΠΡΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΣ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΤΤΟΝ

ΣΧΟΛΙΩΝ.

Πινδαρος, τὸ γένος Θηβαῖος, υἱὸς
Δαίφρατος, καὶ τῆς Ἀλκιδίτης·
οἱ δὲ Σκοπελῖναι φασὶν· οἱ δὲ λέγουσι
τὸν αὐτὸν Δαίφραντον καὶ Σκοπελῖνον·
οἱ δὲ Παγωνίδου καὶ Μορτίδος, ἀπὸ
κώμης Κιευοκεφάλων· ἡ δὲ Μορτώ
ἐγαμῆθη Σκοπελῖνῳ τῷ ἀνελτῇ· ὃς
τῷ ἀνελτῇ διδάσκειν τὸν Πινδα-
ρον, ὥστε εἶδε μέγιστος ἔξωθεν ὄντα,
παρέδωκε Λαῖω τῷ Εἰρμιονεὶ μεγα-
ποιῷ, παρ' ᾧ τῷ λυρῇ ἐπαγού-
θη. γέγονε δὲ καὶ τὰς χρόνους Αἰχύ-
λε, καὶ συλῆχ' αὐτὴν, καὶ τέθνη-
κεν ὅτε τὰ Περιοικὰ ἡμέραν ἔχε δὲ
δυοκατέραι· Πολύμητιν καὶ Πρωτομά-
χην· κατὰ δὲ ταῖς Θήβας πολλοὺς
τοῦ ἱεροῦ ἄρχιτελεῖν ἔδειν· Πέας τῷ
οἰκίαν ἔχον· ἐτίμα δὲ ἔδειν σφόδρα,
ὡν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πάνα, καὶ τὸν
Απόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγρα-
φει· νεώτερος δὲ καὶ Σίμωνίδῃ ἀρεσ-
τέτερος

Εὐπέρης δὲ Βαρχυλίδε. ἀπὸ δὲ τῶν τῶν
Ξέρξε καταέλασιν ἡμεῖς τῶν ἡλι-
κίαι. ἐπὶ μὲν δὲ σφόδρα ὑπὸ πατ-
ρων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀπόλ-
λωνος ἔπε φιλεῖσθαι ὡς καὶ μερίδα τῆς
παραφροσύνης τῶν διὰ λαμβάνειν,
καὶ τὴν ἱερεῶν ἐοῶν ἐν ταῖς δυσταίς Πίνδα-
ρον ἐπὶ τὸ δεικνύναι τῶν δι᾽. λόγος καὶ
τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαι ποτε τὸν αὐτὸν
παῖνα, καὶ χαίρειν ἄδοντα τῶν αἰε-
τῶν τοῖς ὄρεσι. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λα-
κκαίμονιοι Βοιωτῶν ἐμπαρήσαντες καὶ
Θήβας, ἀπαίχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐ-
τῶν, διασάμνοι ἐπὶ τῶν γεραμμένων τόνδε
τὸν εἶπον, Πίνδαρε τὸ μόνον ποιεῖς τῶν
εἶπον καὶ καίτε. ὅπερ καὶ τὴν Ἀλέξαν-
δρον μετὰ ταῦτα φασὶ πεποιθέναι. ὅ-
τι οὐτὸς ἐμπαρήσας ταῖς Θήβας, μόνης
τῆς οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθροὶ δὲ ὡς
δὲ παραφροσύνης τῆς Ἀθηναίων παρὰ
τοῖς Θεβαίοις, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ποιήμασι μεγαλοφώνως Ἀθῆναι,
ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασι οἱ Θεβαῖ-
οι, ὅπερ ὑπὲρ ἐκείνης ἔπαιον Ἀθηναῖοι
γέγραπτο δὲ αὐτῶν ἐπὶ καὶ δὲνα βι-
βλία, ὡς πένταρα, ἡ λεγομένη παλαι-
δος, ταῖς τὰς Ολύμπια φημι, τὰ Πύ-
δια, τὰ

Δία, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἰσθμια. ἔσι δὲ τὰ
Ολύμπια, ἀγῶν εἰς τὸν Δία. τὰ Πύθια,
ἀγῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. τὰ Νέμεα,
ἀγῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία. τὰ δὲ Ἰσθ-
μια, ἀγῶν εἰς τὸν Ποσειδάωνα. τὰ δὲ
ἑπαθλὰ τούτων, ἐλαία, δάφνη, σέλινον
ἔπρεν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ ὧς μὲν
τῶν ἄλλων οὐ χρεία νυν ὅτι λέγεται,
ὧς δὲ τὸ θεῖος τὸν Ολυμπίων λε-
κτέον. πᾶς μὲν εἰς τὰ ὧς Οἰνομάη καὶ
Πίλοπος ἀναφύεσθαι, ἔπερι δὲ Ηρα-
κλεὶ ἀνατθεασιν. ὃ δὲ Πίνδαρος λέγει,
ἐνδοξάπρεσιν ποίαν τὸν ἀγῶνα. ἔπει γὰρ
τῷ Αὐγείῃ κόπρεσιν ἐκάθηρε, καὶ τῶν
ἐπιητελεῶν ἐκ ἔτυχε, σωμαγαγῶν
πολυῶσετον, τὸν τε Αὐγείαν φονάει,
καὶ τῷ Ἥλῳ παρεστήσατο, ὃ πολλὰ
λάφυρα σωμαγαγῶν, ἀγῶνα τίθησι
τοῖς μετ' αὐτὰ πολεμήσασιν. ὅθεν καὶ
τὸ ἔδος δξαμεῖναι. ἀλλ' ὅδε αὐτὴ ἐμει-
νεν ἢ θεοῖς ὅπῃ τὸν συμμάχους αὐτῇ δυς
χερείας. ὑπόμνησις δὲ ἡ. ἀλλ' Ἰφι-
τός τις δὲ Εὐρύλοχος τῶν Κιρραίων πο-
λεμήσαντες (ἔποι δὲ ἦσαν οἱ τῷ πα-
ράλιον τὸ Φωκίδος λησαι κατέχοντες)
καὶ πολλὰ λάφυρα σωμαγαγόντες, ὃ
μὲν Ἰφίτος τὰ Ολύμπια σωμαστήσατο,

ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος· καὶ ἐν τού-
τῃ δῆμιεναι τὴν θείαν σωῆσιν. Τέ-
θνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος, ἐξ καὶ ἐξηκοντα
ἔτη γεγονώς, ἢ (ὡς πῖς) ὁ γ' ἑξήκοντα,
ἐπὶ Αἰώνος ἀρχόντος, καὶ τ' ἐκτὺς ἐ-
ὄγδοηκοστὴν Ολυμπιάδα. ἀπερατὴς δὲ
γένονε Σιμωνίδα. Ὁ δὲ ἐπιπικίος ἔ-
ἢ ἀρχὴ Αἰεσον μὲν ὕδωρ, πορτίεται
ὑπὸ Αἰεσοφάου τοῦ στυγερὰντος τὰ
Πινδαρικά, δια τὸ φείσκειν τ' ἀγῶ-
νος ἐγκώμιον, καὶ τὰ φεί τὴ Πέλο-
πος, δὲ πρῶτος ἐν Ἡλιδι ἡγωνίσασθαι.
γέγραπται δὲ Ἱερῶν βασιλεὺς Συρακ-
σίων (αὐτὸ δὲ Συρακῶν πόλις τ' οὐκ
ἴσας) δὲ καὶ κτίσης Ἀθηνῆς ἐχρῆτο πό-
λεως, ὅπου τὰ θεοὺς αὐτῶν ἔπος ὀνο-
μάσας. ὅπως εἶπας γὰρ εὖ ἐπὶ τοῖς εἰς
Ολυμπίαν, ἐκείνησε κέλην.

ΑΛΛΩΣ,

μα, Θρώοις, δράματα τραγικά
 ις, Επιγράμματα ἑπικά, καὶ καταλο-
 γάδιον, Παραινήσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ
 ἄλλα πλείστα.

PINDARI VITA;
EX LILII GREG. GY-
RALDI DIALOGO IX.

DE POETARVM

HISTORIA.

QUARE iam ad Pindarum acceda-
mus: qui, vt Fabius ait, longè in-
ter nouè Lyricos princeps. id quod
& ex pictura facile cognosci daba-
tur: angustiori enim specie quam reliqui (que
pictoris fuit industria) erat in tabula depictus.
Floruit verò, vt scribit Eusebius, Pindarus
lxxvi. Olymp. quo tempore in scena florebat
Æschylus, & Gelon tyrannus obtinebat Sy-
racusas: vixitque vsque ad tempora Hieronis,
Gelonis fratris, ad quem & hymnos scripsit.
Dinomenei enim filij quatuor fuere, Gelon,
Hieron, Polyzelus & Thrasylbulus. Alij qui-
dem lxxv. Olympiade eum vixisse scribunt,
quos inter Suidas: sed hoc tempore natum pu-
rari, illo verò claruisse. Quo eodem tem-
pore Xerxes in Græciam ingentes illas copias
terra marique ductabat, Pindarus tum xl.
annum agebat.

Thebis utique natus, vnde & Diræus cy-
gnus vel olor à poetis hunciparus est. Natum
quidem eum ait Stephanus in vico vel re-
giuncula Cynocephalotum. id quod & ipse
poëta commentatores affirmant. neque enim
crassus aer semper incultos ac rudes homines
profert. nam in eo natus Pindarus lyricorum
omnium fuit, vt Græcè dicam, ἐν ἀρχηγόνῳ.
Patrem, vt quidam scribunt, Scopelinum ti-
bicinem habuit, à quo ea arte primum insti-
tutus fuisse traditur. Qui rem melius scruta-
ti sunt,

ti sunt, Pindarum aiunt Daiphanti filium,
alii licet Pagonidæ & Myrtidos poëtriæ di-
cant, quam & Myrtô vocatam ab aliquibus
inuenio. Sunt qui eius discipulum scribant,
nec Pagonidæ vxorem, sed cuius modò me-
minimus, Scopelini; à quo Pindarus Lafo
Hermioneo lyrico poëta erudiendus traditus
fuit, qui non longè post magistrum magno
intervallo superauit. Non desunt inter scri-
ptores qui Pindari matrem Chidicen nuncu-
pent, eundemque Daiphantum & Scopeli-
num fuisse: quod in Pindarum grammatici
obseruant. Fratrem habuit Pindarus Erotio-
nem nomine. Duxit & vxorem Timoxenam,
ex qua filios tres sustulit, marem vnum, Dai-
phantum: fœminas duas, Eumetin (quam Po-
lymetin ab aliis vocatam lego) & Protoma-
chen: quibus etiam in Pythionico quopiam
hymno præcepit vt matri Deum & Pani no-
cturna sacra facerent. hos enim deos sum-
ma veneratione ac pietate coluit, domumque
possedit, deorum matri templo coniunctam.
quod cum ipse & Philostratus, tum ipsius
quoque Pindari expositores planè ostendunt.
Nec minus quoque Apollini gratus fuisse
dicitur, adeò vt eorum munerù quæ in ipsius
dei templo offerebantur, *μεγιστα*, hoc est par-
tem, à deo sibi assignatam acciperet, indiesq.
à sacerdote vocaretur ad cœnam. id enim apud
Delphos Pythia antè prædixerat. Quare fa-
ctum est vt nomen Pindari latè per omnem
Græciam celebre haberetur. sed & apud reges
& respublicas, non modò quum in viuis age-
ret, sed & post mortem gratum illum fuisse hi-
storiæ probant. Nam quum Thebas Alexan-
der (vt Arrianus & Plinius referunt) diriperet,
Pindari vatis familiæ penatibusque parci ius-
sit, id quod & antea Lacedæmonios fecisse le-
gimus, propter hanc in ipsius poëtae domo
metro

metro trochaico hypermetro factam inscri-
ptionem, Πινδάρῳ τῷ μυσσῶν τῶν σέγων μῦ-
σαι, hoc est, *Pindari poeta sectum ne cre-*
mate. quæ verba ab Alexandro pro ædibus in-
scripta fuisse Dion testatum reliquit. Præcla-
ra sunt ista profecto, Piso ait, Pindaricæ fidis
præconia. Cui ego, Præclara inquam: sed
quæ ab eo edita fuere, longè magis mihi il-
lustria videntur. Composuit enim ultra xvii.
libros, inter quos hi numerantur, qui nunc in
omnium manibus & ore versantur, Hymni in
quatuor Græciæ certaminum victores, vario
carminum genere conscripti, ac periodi nomi-
ne celebrati. Reliqua eius scripta perierunt,
Pæanes, Dithyrambi, Scolia, Epitaphia, En-
comia, Threni, Prosodia, Parthenia, Entro-
nismi, Bacchica, Daphnephorica, Hyporche-
mata, Dramata tragica: quæ & ab Hermoge-
ne, vbi de sermonis castitate agit, valde cele-
brantur. Scripsit item epigrammata epica, &
ad Græcos oratione soluta admonitiones. Di-
uinam tamen hanc poëtices facultatem in ge-
nesin transtulit Villius, vel (vt vulgò appella-
tur) Iulius Firmicus Maternus. natum enim
esse Saturno in nouo ab horoscopo loco con-
stituto in Geminis: quæ genitura, (vt ipsius
Firmici verbis utar) diuinum poëtam lyrici
carminis reddit, qui choreas Libero & rhyth-
mos, sed & rara religiosi carminis modulatio-
ne componat. Atqui ego in eius potius stu-
dium & naturæ corporis habitum refero, quàm
in astrorum coitiones motusque. quæ omnia
mira diligentia & facundia vterque Picus (pa-
ter scilicet & magnus patruus huiusce nostri
Pici pueri) refellerunt: & idcirco nos reli-
quum potius vitæ referamus. Pindarus igitur
quum adhuc in cunis esset infans, apis tan-
quam in alucri, in ore ipsius mella & fauos
deposuit. id quod & Platoni diuoque Ambro-
sio con-

no contigisse Græcæ & nostræ historiæ tra-
dunt: diuinæ certè cuique suauitatis singulare
prælagium. Alij verò (inter quos Pausanias)
prodiderunt, Quum adolescentulus esset Pin-
darus, æstu meridiano fatigatus, præ somno ac
lassitudine paululum è via declinauit, prostra-
tusque quum dormiret, aduolantes ad eius os
apēs in labris mellificarunt. huius quoque rei
mentio est in Græco quodā carmine, quod de
vita Pindari inscribitur. Sed multo locuple-
tius hanc rem in secundo Imaginum scribit
Philostratus, vbi elegantissimè Pindari ima-
ginem effingit, vitamque perstringit. Sed
enim iunior fuit Pindarus quàm Simonides,
quem & aliquando audiuisse fertur: Corinna
verò æqualis, à qua & aliquando in certami-
ne victus fuit, vt in eius imagine planius re-
feremus. at Bacchylide senior fuit. Sed iam
quæso attendite quod à Pausania proditum ei
contigisse iam senescenti. Pindaro inquit per
somnum Proserpinam deam obuersatam esse,
& apud eam quæstam quòd ceteri quidem dei
ab eo hymnis celebrati forent, solam se ab eo
præteritam: id verò se facturum quum ad eam
venisset, pollicitus est Pindarus. at quum an-
te decimum diem is diem obiisset, anui cui-
dam affini, quæ carmina persæpe canere con-
suerat, per somnum astitit, hymnumque in
Proserpinam deam ille concinuit, quem illa
experfecta statim exscripsit, & aliis concinen-
dum tradidit. Miraculum quidem hoc: at
obitum illius iam Valerij Maximi verbis re-
feramus. Pindarus, inquit, quum in gymna-
sio super gremium pueri, quo vnice delecta-
batur, capite posito, quieti se dedisset, non
prius decessisse cognitus est quàm gymnasiar-
cho claudere eum iam locum volente, nequa-
quàm excitaretur. Cui quidem, inquit, cre-
diderim

didicim eadem benignitate deorum, & tan-
tum poetica facundia & tam placidum vita
finem attributum. Hæc Valerius. Sed par est
audire & Plutarchum, quid de hac Pindari
morte scribat in paramythica (id est consola-
toria) oratione ad Apollonium. De Agame-
de, inquit, & Trophonio ait Pindarus, quum
in Delphi templum condidissent, eos merce-
dem ab Apolline petiisse: septima se die eis
redditurum deum promississe, iussisseque in-
terea eos epulari. Iis ita ut sibi iussum fue-
rat facientibus, septima demum nocte dum
quiescerent, interiisse proditum est, inquit: &
ipsi Pindaro per eos qui à Bæotiis ad ora-
culum missi fuerant sciscitanti quid opti-
mum homini contingeret, promantin (hoc
est vatem) respondisse: id quod neque ipsum
lateret, siquid ipse de Agamede & Tropho-
nio scripserit: idque si experiri vellet, non
multo post illi manifestum futurum. Itaque
persuasum quæ ad mortem pertinerent co-
gitasse Pindarum, atque ita non multo post
diem suum obiisse. Scribit & hoc Suidas,
quum petiisset Pindarus, inquit, ut quod opti-
mum in vita esset sibi daretur, in theatro ei
contigisse ut in genibus sibi dilecti pueri mo-
reretur, annum agens quintum & quinquage-
simum. Pueri verò illi nomen fuisse Theo-
xeno legimus, qui, ut Athenæus scribit, Tene-
dius erat. Leguntur & hodie Pindari versus
in hunc ipsum puerum, quibus, se radiis ex il-
lius facie prodeuntibus atque emicantibus
mirabiliter affici ait. Proditum est historia,
Thebanis cum Atheniensibus dissidentibus,
quum Pindarus quodam suo carmine scripsis-
set, ἡ πάλαισσι καὶ μεγάλῳ δόλῳ Ἀθῶναι,
hoc est *o infelices & magnifica urbs Athena*,
à suis ciuibus Thebanis magna pecunia mul-
ctatum fuisse. quod ubi Athenienses rescivere.

auri

aurei tantundem ei restituerant. Quum item
alias fulcimentum ac sustentaculum Græciæ
Athenas appellasset (hoc est ἡγεμονία Ἀθηνῶν.)
Laconem tum quendam statim subintulisse,
citò Græciam funditus ruituram, si huiusmo-
di, inquit, fulciatur sustentaculo. Atque hæc
quidem in præsentia de Pindaro.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ.

Ιερωνί συρακυσίῳ, κέλητι.

ΕΙΔΟΣ Α.

εἴσοφ' α, κάλων ιζ.

ΡΙΣΤΟΝ ἰδὲ ὕδαρ'

ὁ δὲ

χρυσὸς, αἰθόρμῳ

πῦρ

ἀτὲ διατρέπει νυ-

κτὶ, μεγάροισ' ἐξοχα πλάττει.

εἰδ' αἰθλα γαυρύν

ἔλδαι φίλον ἦτορ,

μηκέθ' αἰεὶ σπόπτει

ἄλλο θαλπρότερον

ἐν αἰμέρα φασκόν ἄστρῳ

ἐρήμας δι' αἰθέρας.

μηδ' ὀλυμπίας ἀγῶνα

φέρτερον ἀνδ' ἀσσομένο.

ὅθεν ὁ πολὺφρατος

ὑμνος ἀμφιβάλει

σοφῶν μητίεσι, κελαδ' εἰν

Κρόνῳ παῖδι, ἐς αἰφραὶ ἰσομήκοις

μάκαρσιν Ἱέρωνος ἐξίαν.

Α

αἰπέρ.

αὐτῶν. κ.ά. εζ.

δεμῖς ἔϊον δὲ ἀμφέπτει
 σπᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
 Σικελία, δρέπων μὲν
 κορυφαῖς ἀρετῶν ὅτ' ἀπὸ πασαι
 ἀγλαΐζεις) δὲ καὶ
 μουσικᾶς ἐν αἰώτῳ,
 οἷα παίζοντι φίλων
 ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
 ξάπτεται. ἀλλὰ δωρεάν ἀ-
 ποδ' φόρμιγγα πιασάλα
 λάμβαν', εἴ τι τοῖσι Πίσας τε
 καὶ Φερηνίης χεῖρες
 νόον ὑπὸ γλυκυτά-
 ταις ἔδωκε φροντίσιν.
 ὅτε παρ' Ἀλφειῷ σύτο, δέμας
 αἰκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
 κρατεῖ δὲ περσέμενζε διαπτόται,

ἐφφ. κ.ά. ιγ.

συεακόπον ἱπποχάρμαν
 βασιλῆα. λάμπει
 δ' εἰ οἱ κλέος παρ' ἐναίοει λυδῆ
 Πέλοπος ὀπιοικία. τὴ μεγαθεῖνης
 ἐράσατο γαῖόχορος Ποσειδάων,
 ἔπει νιν καθαρῶς λείητος ἔξελε
 Κλωθῶ, ἑλέφαντι φαίδιμον
 ὦμον κεκαδμύρον.

ἢ θαυ-

ἢ θαῦμα τὰ πολλὰ,
καί που πηλὸ βροτῆρ' φρένας,
ὕπνερ τ' ἀληθῆ λόγον,
διδαδαιλμυροὶ ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι μῦθοι.

τρο. β. καί. ιζ.

χαίεις δ' εἰ περ ἀπαντα τοῦ-
χοι τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ὅπι φέροισα πῦκα,
καὶ ἄπισον ἐμήσατο πῦδον
ἔμμεναι τὸ πολλάνις.
αἰμέραι δ' ὀπίλοιποι,
μάρτυρες σοφώταται.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
ἰοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων χα-
λά. μείων γὰρ αἰτία.
ἤν Τανταλὸς, σέ δ' ἀντί-
α τρωτέρων φθέγγομαι.
ὅππότεν ἐκάλεισε πα-
τὴρ τ' εὐνομασίαν
εἰς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμριβαῖα θεοῖσι δειπνα παρέχων,
τότ' ἀγλαοζύαναν ἀρπάσσει,

ἀνπερ. καί. ιζ.

δαμνύτα φρένας ἡμέρω,
χευσίαισιν ἀν' ἱπποῖς,
ὅπατον ἑυρυτίμου

ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβάσαι.
 ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
 ἦλθε καὶ Γανυμήδης.
 Ζῆνι ταῦτ' ὅππῃ χεῖρος.
 ὥς δ' ἄφαντος ἔπε-
 λε·, ἐδὲ μαζὶ πολλὰ μαῖο-
 μνοι φάτες ἄγαγον,
 ἔννεπε κρυφαῖ τις αὐτί-
 κα φθονερῶν γειτόνων,
 ἵδατος ὅππῃ τε πυ-
 ρὲς ζῖοισαν ἀμφ' ἀκμῶν
 μαχαίρα τέμνον' ἢ κτῆ μέλι,
 ξαπίζουσ' αὐτὶ δούτα κρεῖν
 σέθεν διδάσαντο, καὶ φάγον.

ἐπ. κ. α. γ.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστέμαρνον
 μαμάρον τῇ εἰπεῖν.
 ἀφίσταμαι. ἀνέροφρα χέλοισιν
 θαμνὰ κακαγόρους. εἰδὲ δὴ τῇ αἴ-
 δρα θνατὸν Ὀλύμπῳ σκοποὶ ἐτίμα-
 σαν, ὡς Τανταλὸς οἶδ'· ἀλλὰ γὰρ κατὰ
 πέφαι μέγαν ὄλβον ἐκ ἐδυ-
 νάδῃ. κόρῳ δ' ἔλκυ
 ἄταν ὑπὲρ πλον,
 τὰν οἱ πατὴρ ἰσχυρέμα-
 σε, καρτερον αὐτῷ λίθον
 τὸν αἰεὶ μῆνοιαν κεφαλαῖς βαλεῖν,
 εὐφρα-

Ὀφρυσούας ἀλάται.

εσση γ. κώ. ιζ.

ἔχθ' δ' ἀπάλαμον βίον
 τέτον, ἐμπεδόμοχον,
 μὲ ξιδὼν τέταρτον
 πόνον, ἀθανάτων δὲ κλέψας
 ἀλίκεσι συμπόταις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε
 δῶκεν, οἷαν ἄφθιτον
 δέσσαν. εἰ δ' ἐπεὶ
 αἴψα τις ἔλπεταί τι λαθεῖν
 μὲν ἔρδων, ἀμαρτάνει
 τούνεκα παρῆται ἦδ' οἱ
 ἀθανάτοί οἱ πάλιν
 μὲ τὸ ταχύποστον
 αὖτις ἀνέρον ἔθνος.
 παρὲς εὐαήμεν δ' ὅτε φωνή
 λάχαι νῦν μέλαινα χυμείον ἔρεφον,
 ἱτοῖμον ἀνέφρον' ἔπαιε γάμον,

αἴψα γ. κώ. ιζ.

Πισάτα παρὰ πατρὸς δὲ
 δοξον Ἰπποδάμειαν
 χεῖρ' ἔχου. ἄλγε δ' ἐλθὼν
 πολιάς ἀλός οἷος ἐν ὄρεσιν,
 αἴψα βαρύετυπον
 εὐτερίανων. ὁ δ' αὖτις
 παρ' ποσὶ χεῖδ' ὄν φαίη.

τὰ μὲν εἶπε, φίλι-
 α δ' ἄρα Κυπρίας ἀγ' εἰ π
 Ποσειδάων ἐς χάριν
 τέλλει), πείρασον ἔγχρ
 Οἰνομάε χαλκεον,
 ἐμὲ δ' ὅππῃ ταχυστά-
 των πῆρουσον αἰρμάτων
 ἐς Ἀλιν, κρέται δὲ πέλασσιν.
 ἐπεὶ βρεῖς γὰρ δ' ἐκ' ἀνδρας ὀλίγας
 ἔρωντας, ἀναβάλλει) γάμον
 ἱπφ. κώ. γ.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
 νος ἀναλκιν εἰ φά-
 λα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκη,
 τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
 κατ' ἡμέρος ἐφοι μάταν, ἀπάντων
 καλῶν ἀμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἐῴσι
 αἰθλός γ' ὑποκρίσσει), τὴν δὲ
 παρ᾽ ἔξιν φίλαν δίδωρι.
 ὥς ἐννεπεν' ἐδ' ἀ-
 κρώτοις ἐφάφατ' ὦν ἔπε-
 σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεός,
 ἔδωκεν δ' ἴφρον χεῦσεον, ἐν πῆροσ-
 σὶν τ' ἀκράμαντας ἱπποῖς.
 ερρ. δ. κώ. ιζ.

ἔλκεν δ' Οἰνομάου βίαν,
 παρθένον τε στυγέον.

αἱ τέκε λαγέτας ἐξ
ἀρεταῖσι μεμαλότας ἦέ,
νῦν δ' ἐν αἵμανουεῖαι
ἀγλαῖσι μέμνη,
Αλφεῖ πόρῳ κλυθεῖς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχον πολυζωνάτω πα-
ρὰ βωμό· τὸ δὲ κλέος
πιλόθεν δέδρκε τῶν ὀ-
λυμπιάδων, ἐν δ' ἐμοῖς
Πέλοπος, ἦρα ταχυ-
ταῖς ποδῶν ἐρίξει),
ἀκμαί τ' ἰαχὺς θεασύποναι.
ὁ νικῶν δέ, λοιπὸν ἀμφὶ εἶοτο
ἔχθ' μνησέσσαν εὐδία,

ἀντ. κ. α. ιζ.

αἰεθλῶν γ' ἐνεκ. τὸ δ' αἰ-
εὶ ὠδράμερον ἐσλόν,
ὅπαιτον ἔρχε) παν-
τὶ βροτῶ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἰπποικῶ νόμῳ
αἰοληίδι μολπᾷ
ρῆ. πέποιδα δὲ ξένον
μὴ πν' ἀμφοτέρω
καλῶν τε ἴδριν ἄλλον καὶ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
τῆς γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-

2 ΠΙΝΔ. ΟΛΥΜΠ. ΕΙΔ. Α

λωσέμεν ὕμνων πύχαις.
θεὸς ὀπίσσωπος ἐ-
ὦν, ταῖσι μήδε'
ἔχων τέτο κῆδος ἴερον
μερίμασιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λῆποι,
ἔπ γλυκυτέρου κεν ἔλπομαι

ἐπ. κ. φ. γ.

συὸ ἄρμετι θαυκλείζων,
ὀπίσσωπος δὶρῶν
ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδέεelon ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσσι καρτερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ ῥέθει. ἐπ' ἄλλοι-
σιδ' ἄλλοι μεγάλοι τὸ δ' ἔχρατον κορυ-
φῆται βασιλεύσι. μηκέτι
παύσιναι πόροισιν.
εἴη σέ τε τέτον
ὕψ' ἔχρον πατεῖν, ἐμέ
τε τῶσάδε νικαφόροις
ὀμιλεῖν, πρὸφάντων σοφίαν καθ' ἑλ-
λανας ἰόντα πάντα.

ΘΗΡΩ-

Θ Η Ρ Ω Ν Ι

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

ΕΙΔΟΣ Β.

επο. α. κώ. ιδ.

Α Ναξιφόρμιτες υμνοί,
τίνα δέον, τίν' ἥερα,
τίνα δ' αἰδέα κελεδύμην;
ἦτοι Πίστα μὲν, Δίος
Ολυμπιάδα δ' ἔσται
σεν Ηρακλῆς,
ἀκρόδινα πολέμῳ.
Θήερα δ' ἐπ' ἑσθλῆς
ἔρενα νικαφόρου
γελωιπτείου ὀπί,
δίκαιον ξένον,
ἔρψιμ' Ακρόγαντος,
εὐωύμων τε πνιτέρον
αἶωτον, ὀρδοπόλιν.
καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ,
ἰερόν ἔχον οἶκημα
ποταμῷ, Σικελίας τ' ἔσται
ὀφθαλμός. αἰών τ' ἔρε-
πε μύρσιμος, πλετόν

Α Γ

τε καί

τε καὶ χάριν ἀγων
γῆσ' αἰς ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Πάριος,
ἔδος ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφαῖ,
πόρρον τ' Αλφειῶ,
ἱανθεὶς αἰοιδεῖς,
εὐφροσιν ἀρεσάν ἐπ' πα-
ξίαν σφίσιν κόμιστον

ἐπὶ κ. α. η.

λοιπὰ γῆρ. ἤν' δὲ πεπορευμένον
ἐν δίκῃ τε καὶ ὀφείδει δίκῃ,
ὑποῖντον ἐδ' αἶ
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
διώκετο θέμεν ἔργων τέλος. (νοῖτ' αἶν.)
λαβὰ δ' ἐπὶ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γέ-
ισλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμῶν
πῆμα θνάσκει παλίσκοτον δαμασθέν,

σφραγὶς κ. α. η.

ὅταν θεῶ μοῖσσι πέμπῃ
ἀνέκας ὄλβον ὑψηλόν.
ἐπεὶ δ' ἐλὼς λόγος εὐθερόνους
Καδμείῳ κέρας, ἔπα-
σον αἶ μεγαλα. πένθος
δ' ἐπ' ἀπνέει βαρὺ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζῶει μὲν ἐν ὀλυμπίοις,

ὑποδα-

ὑποθανοῖσα βέβηκε
 κραιναὶ τανύθει-
 ρα Σεμέλα· φιλεῖ
 δὲ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
 καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
 δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

ἀντιστροφή, κώ. η. ρούλ. κίνορ

λέγουσι δ' ἐν καὶ θαλάσῃ,
 μὴ κόρασι Νηρῆος
 αἰλίας, βίοτον ἄφθιτον
 Ἰνοῖ τετάχθαι, τὸν δ'
 λον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι
 βροτῶν γὰρ κίκεται
 πείρας ἔτι θανάτου,
 ἔδ' ἀσύχμον ἀμέραν
 ὅπως παῖδ' αἰεὶ
 ἀπειρεῖ σὺν ἀγαθῶν
 τελευτάσσομεν.

ροαὶ δ' ἄλλοι ἄλλαι
 εὐθυμῶν τε μέτα καὶ
 πόνων ἐς ἀνδρας ἔβαν.

ἐπὶ δὲ κώ. η.

ἔγω δὲ μοῖρ', αἵ τε παρ' αἰῶν
 τὸν δ' ἔχον τὸν ὄφρα παύσσομεν
 διόρτω σὺν ὄλβω,
 ὅτι π καὶ πῆμ' ἀγει
 παλινφάτελον ἄλλω χρόνῳ.

δὲ ἐπερ

ὅς ἔπερ ἔκτενε Λαίον μόριμος ἡδὲ
 στυαντόμηρος, ἐν δὲ Πυθῶνι θύοισιν
 θῶνι χροπὸν παλαίφατον τέλεισιν.

ἰδῶσα δ' ὄξει' Εὐρυπύου
 ὠφέλιν ἰοῖ σὺν ἀλλαλο-
 φονία· χυὸς ἀρίστον.

λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἔ-
 ρωπὸν Ππολυμήκει,
 ἦτοις' αἰθλοισιν.

ἐν μάχῃς τε πολέμῃς,
 πικρῶμενος, Ἀδρασείδαν

θάλος ἀρογὸν δόμοις,
 ὅθεν σπέρματος ἔχον

πρίλλαν, ὥρεσσε
 πὺν Αἰητιδάμου

ἐγκωμίων τε μελίσσων
 λυρᾶν τε τυλχανέμεν.

Ολυμπία μὲν γὰρ αὐτὸς
 γέρας ἔδεντο Πυθῶνι

δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν,
 Ἰσμοῖ τε, ποικαὶ χάρι-

τες αἰθέρα περὶ πᾶσιν
 δωδεκαδρόμων

ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
 περὶ μέγαν ἀγωνίαν,

ὡδ' αὖτε δυσφρένων, ἀποκρίσας
ὁ μὲν πλεῖτος ἀρεταῖς, ἀνδρῶν
διδασκαλὸς, ὁ δ' ἄνδρῶν
φέρει τῆς τε καὶ τῆς
καρδὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
μέμνηται ἀγροτέρων

ἐπωδός, καὶ η.

ἀστὴρ ἀείζηλος, ἀλαθινὸν
αἰνδεὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
τίς οἶδε τὸ μέλλον,
ὅππῃ θανόντων μὲν ἐν
θάδ' αὐτῇ ἀπάλαμμοι φρένες
ποιναὶς ἔπουν. τὰ δ' ἐν ταῖς Διὸς

ἀρχῇ

ἀλφειᾷ, καὶ γὰρ διὰ
ζειτῆς, ἐχθρῶ λόγον φέρας ἀνάγκη.

ερωφὴ δι, καὶ, ιδ

ἴσον δὲ φύκταςιν αἰεὶ,
ἴσα δ' ἐν αἰμίρας ἀλφειᾷ
ὄν ἔχοντες, δαπονέστερον

ἔτλοι νέμον βίον
τον. ἔχθρῳ παρὰ τὸν
τες ἀλφειᾷ χερσὶν, βαθεῖαν καρδὴν νοσᾷ

ἔδ' ἐπὶ πόντον ὕδαρ, κατὰ τὸν ὁ ποταμὸς
κειτὰν ὡδ' ἀδίαταιν ἀλφειᾷ
λατ' ὡδ' αὖτε μὲν τῆς τοῖς
θεῶν, οἱ πνεὺς ἔχοντες

εὐν δ.

εὐνορκίαις,
 ἄδακρυ νέμον)
 αἰδῖνα· τί δ' ἀπεροσόμε-
 τον ὀχέοντι πόνον.

ἀντιστροφή καὶ. ιδ.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν εἰς τρεῖς
 ἔχαστέροθι μέναντες,
 ὑπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχει
 ψυχὰς, ἔπειλαν Διὸς
 ὀδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
 σιν· ἐνθα μακάρεσσιν
 ἰάσων ὠκεανίδες
 αὖρεσι παρὶ πένουσιν, αἶν-
 δεμα δὲ χρυσῷ φλέγη,
 τὰ μὲν χερσὶ δὲν ἀπ' ἀ-
 γλαῶν δεινδρέων,
 ὕδαρ δ' ἄλλα φέρει.
 ὄρμοισι γὰρ, χέρας ἀνα-
 πλέκοντι καὶ σεφάνοις,

ἐπιδόξ, καὶ. η.

βλααῖς ἐν ὀρθαῖς Ραδαμάνθυος,
 ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἐπι-
 μον αὐτὰρ πάρεδρον,
 πόσις ὁ πάντων Ρέας
 ὑπέρτατον ἐχρίσας θεῶν.
 Πηλοῖς τε ἔκ Κρόνου ἐν ὄϊσιν αἰε-
 Αχιλλεὺς τ' ἔναικ', ἔπειτα (ῥον)
 Ζηνος

Ζῆλος ἦτορ λιταῖς ἔπεισε μάτηρ.

στροφή α, κώ. ιδ.

ὃς Εκτορ ἔσφαλε Τροίας
 ἄμαχον, ἄσραβὴν κίο-
 ρα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρσι,
 Αἶς τε παῖδ' αἰθίο-
 πα. πολλὰ μοι ὑπ' ἀγκά-
 νος ὠκεία βέλη
 ἔνδον ἐντὶ φαρέβας
 φωνῶντα συνετοῖσιν. ἔς
 δὲ τὸ πᾶν ἐρμύων
 χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
 λὰ εἰδὼς φυᾶ
 μαθόντες δὲ, λάβροι
 παγλωσία, κόρακες ὡς,
 ἀκροῦντα γαρεύον

ἀντιστροφή, κώ. ιδ.

Διὸς παρὸς ὄρνιχα θεῖον.
 ἔπεχε νυκτὶ σκοπᾷ τόξον·
 ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν,
 ἐκ μάλ' ὀφθαλμοῖς αὐτὲ φρε-
 νὸς οὐκλείας οἷσ' ἄς
 ἵεντες, ὅπ' τοι
 ἀκροῦνται τανύσμη.
 ἀνδράσομαι ἐνόρκιον
 λόγον ἀλαθεῖ νόω,
 τρεῖν μὴ τιν' ἐχάτον

γ' ἐτίων

ΠΙΝΔΑΡ. ΟΛΥΜΠ.

γ' ἐτέων πόδων
φίλοις ἀνδρα μάλλον
δωρθέταν παρτίσιν, ἀ-
φρονέστερόν τε χέρον,
ἐπιδόξ, κώ. η.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρης,
ἐ δ' ἴκα στυατομήνος, ἀλ-
λά μάρων ὑπὸ ἀνδρῶν
τὸ λαλῶν ἴσται θέλων,
κρύφον τε θέμει ἐσλῶν, κακοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀειμὸν κατεπέ-
γεν, κέννος ὅσα χάσματ' ἄλ- (φού-
λοις ἔθηκεν, τίς αὖ φράσται δυνάτω;

ΤΩ ΑΥΤΩ ΘΗΡΩΝΙ
ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Γ.

εὐροφήα, κώ. θ.

Τῆνδερίδαις τε φιλοῦσι τοῖς ἀδελφοῖς
καλλιπλοκάμωθ' Ελένα,
κλεῖαν Ἀκροάσαντα γέλασθον, εὐχρημα,
Θήρωνος ὀλυμπιονίκου
ὑμνον ὀρθώσας, ἀγαμῶντο πόδων
ἵππων ἄωπν.

μοῖσα δ' ἔτω τοι παρέσα
μει νεοσῆγαλον δούρυντι ἔσπον,
Δωρεῖα Φωκῶν ἐναρμόζω πεδίλῳ
ἀντίστρ.

ἀντίστ. κώλ. δ.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν
 ζευχέντες ἐπὶ σέφανοι
 παύσσοντί με τὸ το δρόματον χέρος,
 φόρμιγ' ἀ τε ποικιλόγαρυ,
 ὧ βοᾶν ὠλῶν, ἐπέων τε θέσπ,
 Αἰνισιδάμην
 παῖδ' ἐ συμμίζαι παρῶντας.
 ἂ, τε πίστα με γυγνῶν, τὰς ἀπο
 θύμοι νίασοντ' ἐπ' ἀνθρώπους αἰοιδάι.

ἐπιδ. κώλ. δ.

ὦ πνι κρᾶνων ἐφετμάς
 Ηρακλῆος παρῶντας
 ἀξικῆς ἐλλαοδίκας βλεφάρων
 αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑπόθεν,
 ἀμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυ-
 κόχροα κόσμον ἐλαίας, τὰν ποτε
 Ἰσθμὸς ἀπὸ σμαρᾶν παγᾶν ἐκείκει
 Ἀμφίφυωνιάδας,
 μῆμα τ' ἐλυμπαῖα κάλλιπον ἄθλων,

ερα. ε. κώλ. δ.

δᾶμον ἱερῶν πείσας, Ἀπόλ-
 λωνος θεράποντα. ὅγε
 πῖσά φρονέων, Διὸς αἰτεῖ πανδόκῳ
 ἄλσ' σμαρὸν τε φύτευμα,
 ξυλὸν ἀνθρώποις, σέφανόν τ' ἀρετᾶς.
 ἥδη γὰρ αὐτῶς

B

πατεῖ

πατει μὲν βωμῶν ἀγροτέρων,
 διχόμυκας ὄλον χερσάρματος
 ἱππέας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μῆνας,
 ἀντίστρ. κώλ. 5.

καὶ μεγάλων ἀέθλων αἶψαν κείσων,
 ἔπειτα πρὸς αἰμῶ
 θῆκε Ζαθέοις ὅππῃ κρημνοῖς Αλφειῶ.
 ἀλλ' ἔχθαλ' ἐνδρὲς ἔδραλλε
 χῶρος ἐν βάσας Κρονίης Πέλοπος.
 ζούτων ἔδοξε

γυμνὸς αὐτῶ καῖπος ὄξει-
 αῖς ὑπακούεμν' αὐγαῖς ἀλίου.
 δὴ τότε ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-
 ἐπφδ. κώλ. η.

ν' ἱερμανλὺ ἐνθα Λατῆς
 ἱπποσσία θυγάτηρ
 δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ὑπὸ δρ-
 εῶν, καὶ πολυγάμπτων μυχῶν.
 εὐτέ μιν ἀγγελίας Εὐ-
 ρυστίος ἐντὺ ἀνάγκῃ πατέρῳθεν,
 χρυσόκιρον ἔλαφον θήλειαν ἄξον-
 θ'. εἴ ποτε Ταῦγέτα
 ἀνθηῖσ' Ορτωσίᾳ, ἔγραψεν ἱερῶν.

εὐροφή γ. κώλ. θ.

ταὺ μεθέπων, ἴδε καὶ κείνην χθόνα
 πνοιᾶς ὅππῃ βορέα
 ψυχῇ. τότῃ δένδρεα θαύμαυτε σταθείς.
 τῆς νιν

ὅς τιν γλυκὺς ἴμερος ἔχει
 δωδεκάγαμπον πρὶ τέρμα δέσμε
 ἵππων φυτεύσαι.

Ἐ νῦν ἐς ταύταν ἑορτάν
 Ἰλαος ἀντιθέοισι νίασε)
 σὺν βαθυζώνη διδύμοις παῖσι Λήδας.

ἀντιθ. κώλ. δ.

τοῖς γὰρ ἐπέβαπεν ἄλυμπόνδ' ἰὼν
 θαντὸν ἀγῶνα νέμειν,
 αἰδρῶν τ' ἀρεταῖς πῆρι ἔριμφορμάτα
 διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα
 θυμὸς ὀξυῖ φάμεν, Εμμηρίδας
 Θήρασι τ' ἐλθεῖν
 κῦδος, οὐτῶν διδόντων
 Τυνδαριδᾶν. ὅπ' πλείεσσιν βροτῶν
 ξηνίαις αὐτὰς ἐποίχον) βασιλείαις,

ἐπὶ κώλ. δ.

δυσσεβεῖ γνῶμα φυλάσσον
 τες μακάρον τελετὰς.
 εἰ δ' αἰετὺς κλέψῃ ὕδωρ, κτεάνων
 δὲ χρυσὸς αἰδοίεσται,
 νῦν γὰρ πρὸς ἑχατιαὶν Θή-
 ρων ἀρεταῶσιν ἱκάνων, ἀπτε)
 ὀικοθεν Ηρακλῆος σιλεῖν. τὰ πόροισι
 δ' ἔστι σοφοῖς ἄβασιν,
 καὶ σόφοις. ἐ μὲν δ' ἰώζω. κενὸς εἴλω.

ΨΑΥΜΙΔΙΚΑ-

ΜΑΡΙΝΑΙΩ,

ΙΠΠΟΙΣ.

ΕΙΔΟΣ Δ.

σρεφὴ α. κώλ. 12.

Ελατὴρ ὑπέρτατε βεροντᾶς
 ἄκαμαντόποδος
 Ζεῦ (τεαὶ γδ ὦραι
 ὑπὸ ποικιλοφόρμιγτος αἰοιδᾶς
 ἑλιασόμηναι μ' ἔπεμψαν,
 ὑψηλοτάτων μάρτυρ' αἰθλῶν.
 ξείνων δ' εὖ περασόντων, ἔσταναν
 αὐτὴν ἀγέλιαν
 ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλαί)
 ἀλλ' ὦ Κρόνε παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
 ἵππον λυγρόεσσαν ἔκατ'
 κεφάλῃ Τυφῶνος ὀβριμῆς,
 ἐλυμπονίκαν
 δεικνύχαιον ἔκα-
 πὶ τόνδε κῶμον,

ἀντίς. κώλ. 12.

χροινιώτατον φαῖος ευρυ-
 σθενέων ἀρετῶν.

Φαύμιδος γδ ἦκει

ὀχέων ὃς ἐλαία σεφανωθείς

Πισάπιδι, κῦδος ὄρσας

ἀπὸ δὲ Κιχάρειν. θεὸς εὐφρο
 εἴη λοιπαῖς ἐν χαῖς. ἐπεὶ μιν
 αἰνέω, μάλα μὲν
 σοφαῖς ἐδῶμον ἵππων,
 χαίροντα δὲ ξενίαις πανδόχοις,
 καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν
 καὶ παρὰ νόμα πεδερμυθόν.
 εἰ πόλιν τεύξω
 λόγον. διαπείρα τοι
 βροτῶν ἔλεγχος.

ἐπὶ δὲ κώλ. 15. ἡμετέρας ἡδονῆς
 αἱ περ Κλυμυθίου παῖδα
 Λαμνιάδων γυναικῶν
 ἔλυσεν ὅξ ἀπμίας.
 χαλκοῖσιν δ' ἐν ἔντασι κτεῶν
 δρόμον, εἶπεν Ὑψιπυλεία,
 μὴ σέφανον ἰών.
 οὐδ' ἐγὼ, ταχὺ τῶν
 χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
 φύοντ' δὲ καὶ νέοις
 ἐν ἀνδράσι πολίται
 θαμὰ καὶ ὥρα τὸν αἰλικίας
 εἰκότα χρόνον.

B

3

ΤΩ

ΤΩ ΑΤΤΩ ΦΑΤΜΙΔΙ,

ΤΕΘΡΙΠΠΩ, ΑΠΗΝΗ,

ΚΑΙ ΚΕΛΗΤΙ.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ερωφ. α. κώλ. ιδ.

Υψηλὰν ἀρετὰν, καὶ
σεφάνων ἁώτων γλυκύν,
τῆς Οὐλυμπία,
Ωκεανὲ Δύγατερ,
καρδία γλεναῖ,
ἀκαμαντόποδος τ' ἀσπίδας δεινὰς
Φαίμυδος τε δάδα,
ὅς ταν σὺν πόλιν αὖξων
Καμαρίνα λαοτέρφον,
βαμὺς ἐξ διδυ-
μοις ἐγέγραπεν ἱερ-
ταῖς θεῶν, μεγίστης
ὑπὸ βεθυσίαις, αἰθλῶν τε περ
πλάμεις ἀμίλλαις,
ἵπποισι, ἡμίονοις τε, μόνον πυκ-
α τε. τὴν δ' ἐκῆδος
ἀβροὺς νικῆσας ἀνέδηκε.
ὃν πατέρ' Ἀχέρον' ἐκάρυξε
τὰν νέοικον ἰδῶν.

αἰπτερ. κώλ. ιδ.

ἰκὼν δ' Οἰνομάς

Πέλο-

Πέλοπος παρ' Ὀφειάτων
 σαρπηρ, ὦ πολί-
 αόχε Παλλάς, αἶψ'
 δὲ μὲν ἄλλος ἀγνόν
 τὸ τέον, ποταμόν τε Ναιον, ἵ-
 χωρία τε λίμνας,
 ἢ σεμνὸς ὄχετας, Ἰω-
 παεις οἷσιν ἄρδ' ὄρεσσιν,
 κολλᾷ τε σαρ-
 ῶν θαλάμων ταχέως
 ὑψίμον ἄλλος,
 ἀπ' ἀμνηχανίας ἄγων ἐς φάος
 πόντος δ' ἄμ' ἄσων.
 αἶψ' δ' ἀμ' ἀρεταῖσι πόντος δαπά-
 να τε μάρνα, πρὸς
 ἔργον κινδυνῶν κεκαλυμμένον.
 εὐδ' ἔχοντες, σοφοὶ ἢ πολί-
 ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

στροφ. 6. καὶ 10.

σωτήρ ὑψιφθές Ζεῦ,
 Κεχρίοντε ναίων λόφον,
 τιμῶν τ' Αλφειὸν
 εὐρυ ρέοντα, ἰδαῖ-
 ὄν τε σεμνὸν ἄνθρον,
 ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, λυδίοις
 ἀπώων ἐν αὐλοῖς,
 αἰτήσων πόλιν ἑνα-

πορείαισι τάνδε κλυταῖς
 δαυδάλλειν· σέ τ' ὀ-
 λυμπόνικε, Ποσφ-
 δανίοισιν ἵπποισι
 ἔπι περὶ πόλιν, φέρειν γῆρας εὐ-
 θυμον ἐς τελευτάν,
 ἧών Ψαῦμι παλαιαμυδρών. ὕγι-
 στα δ' εἴπῃς ὄλεον
 ἄρδῃ, ἔξαρκέων κτεάτεσι, καὶ
 δολογίαν περσπιδεῖς, μὴ μετό-
 σῃ θεὸς γῆρας.

ΑΓΗΣΙΑ ΣΥΡΑ-
 ΚΟΥΣΙΩ, ΥΙΩ, ΣΩ-
 ΣΤΡΑΤΟΥ, ΑΠΗΝΗ.

ΕΙΔΟΣ.

Χρυστεας ὑποσάσαντες εὐ-
 τήχῃ περὶ θύρῳ θαλάμου
 κίονας, ὡς ὅτε θαπτὴν μέγιστον
 παῖξομεν ἀρχομεν δ' ἔρπε, περὶ σῶπον
 χεῖρ θέμεν τηλαυγέας· εἰ
 δ' εἴη μὲν ὀλυμπιονίκας,
 βωμᾷ τε μαντεύῃ ταμίᾳ Διὸς ἐν
 Πίσῃ, συνοικιστὴς τε τῶν κλητῶν Συρα-
 κῶν, τίνα κεν φύγοι ὕμνον

κείνος

κείνος αὐτῇ, ὅππύρσας ἀφθόνων, στή
 ἄσαν ἐν ἡμέραις αἰοδαῖς,

ἀντὶς. κἀλ. ιδ.

ἴσω γὰρ ἐν τούτῳ πιδί-
 λω δαιμόνιον πιδί' ἔχων
 Σωσράτα υἱός, αἰκίνδυνοι δ' ἀρεταῖ,
 ἔτε παρ' ἀνδράσιν, ἔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
 τίμια· πολλοὶ δὲ μέ-
 μναν) καλὸν εἶπ' ἡ Ποναθῆ.
 Ἀγνοῖα, τὴν δ' αἶνος ἔτοιμος, ὅν ἐν
 δίκῃ, ἀπὸ Γλαύκης Ἀδράστου μαίτην. Οἱ
 κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάραον
 φθέγγατ', ἐπεὶ καὶ γὰρ αὐτὸν τέτι
 καὶ φαιδίμας ἱπποῖς ἔραρψεν.

ἐπὶ δ. κἀλ. ιδ.

ἔπειτα δ' ἔπειτα πτερὶν νεκρῶν τελε-
 δέντων, Ταλαϊονίδας
 εἶπεν ἐν Θήβαισι. Τεῖνόν τι ἔπος
 ποδῶν σραπῆς
 ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφοτέρων,
 μαίτην τ' ἀγαθὸν,
 καὶ δεῖ μάρνασθαι τὸ καὶ
 αἰδεῖ κώμῃ διαπύτα
 νυῦ πάρσι συρανοσίῳ.
 ἔφιλόνεικος εἶναι,
 ἔτ' ὦν δύστελεις τις ἀγαν,
 καὶ μέγαν ὄρκον ὁμόσας,

τέτο γέ οἱ σάφ' ὥς μαρτυρή-
σω· μελίθρογοι δ' ἐπ' ἐξέφοντι μοῖσά·

εἰσοφὴ β, κάλων ια.

ὦ Φήνης, ἀλλὰ ζεύξον ἡ-
δη μοι δένος ἡμιόνων
ἢ τάχ'· ὄφρα κελύβω τ' ἐν καθεραῖ.
ἑάσω μιν ὅκρον, ἵκωμαι τε πόρος ἀνδρῶν
καὶ γῆρος· κείναι γὰρ εἴ-
αλλαν, ὁδὸν ἀγχιμονεύσαι
ταύταν ὁπίσσω, στεφάνης ἐν ὀλυμ-
πία· ἐπεὶ δ' ἐξαιτῶ. χρὴ δ' ἄνω πύλας
ὑμνων ἀναπιπνύμεν αὐταῖς.

Ποσειδάων δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον
δοῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.

ἀντὶς. κάλ. ια.

ἀ τοι Ποσειδάωνι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγῃ
παῖδ' ἰοπλόκαμον Εὐαδῆα τέλειον
κρύψαι δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις
κυεῖν δ' ἐν μίῳ πέμ-
ποις ἀμφιπόλης, ἐκέλευσεν
ἥρωι πορσάειν δόμῳ Εἰλαπιδᾶ
βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν ἀρκάδων ἀνέασ-
σάνα, λάχε τ' Αἰφιδὸν οἰκεῖν. [Φαι-
ῖντα τραφεῖς, ὑπ' Απόλλωνι Γλυκεῖ-
ας παῖτον ἔφαυσ' ἀφροδίτας.

ἐπὶ δ.

ἐπὶ δὲ κάλ. ρδ.

εἰδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ,
 κλέπτουσα θεοῖο γόνον·
 ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνά δ', ἐν θυμῷ πείσας,
 χόλον ἔφατον ὁ-
 ξεία μελέτα, ὅχρ' ἰὼν
 μαντευσόμυρος,
 ταύτας πῶρ' ἀτλάτου πάδας.
 αἱ δὲ φοινικόκεκρον
 ζῶναν καταθηκαμύρα,
 κάλπιδά τ' ἀργυρέαν,
 λόχμας ὑπὸ κυανίας,
 τίμπτε δρόφονα κῆρον.
 τὰ μὲν ὁ χρυσοκόμας περὶ αὐτῆ-
 πντ' Εὐρώθω συμπάρεσσιν τε μοίρας.

εὐροφή γ, κάλ. ια.

ἦλθε δ' ὑπὸ σπυλαίχρων ὑπὸ ὠ-
 δῆος τ' ἐρατῆς Ἰαμῆς
 εἰς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνίζομύρα
 λείπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτῇ
 δαιμόνων βελαῖσιν ἐ-
 θρέφαντο δράκοντες ἀμειψῆ
 ἰὼ μελίσσῃν κηδόμενοι. βασιλῆς
 δ' ἰππεὶ περὶ αἵσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐν
 Πυθῶνος, ἀπαντας ἐλ οἴκῳ
 εἶρετο παῖδα τ' Εὐάδνα τέκος·
 Φοίβε γὰρ αὐτὸν φά' ἡγάκων

ἀντιστ.

ἀντιστ. κώλ. ια.

πατέρες· πέρι θνατῆρ δ' ἔσε-
 θαι μάντιν ὀπιχνοίοις
 ἔξοχον, εἰδένότ' ἐκλείψεν χυεαή.
 ὥς ἀρα μάντι. Τῷ δ' εἴτ' ὦν ἀκῆσαι,
 εἴτ' ἰδεῖν εὐχοντο, πεμ-
 πῶν γέγρυμμένον· ἀλλ' ἐγ-
 κέρυπτο γὰρ χοίνω, βατία τ' ἐν ἀπει-
 ράτῳ, ἰὼν ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις
 ἀκτῖσι βεβρεγμένος αἶθερ
 σῶμα. τὸ δ' ἡρατὸς ἀμύξεν καλεῖ-
 θαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

ἐπιδ. κώλ. ιδ.

τῆτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνῆς δ' ἐπεὶ
 χρυσοστεφανοῖο λάβει
 καρπὸν ἥβας, Ἀλφειὸς μέσσω καταβάς
 ἐκάλεισε Πόσι-
 δῶν Ὀρυβίαν θν' ἀρόχονον,
 καὶ Τροφόεον
 Δάλε θεοδμήτας σκοπὸν,
 αἰτέων λαοτρέφον
 πῶν πν' ἑῶν κεφαλαῖ,
 νυκτὸς ὑπαίθερος. ἀν-
 τεθεύξατο δ' ἀρπεντῆς
 πατρία ὄσα, μετάλλα-
 σέν τέ μιν, ὅρσο Τέκνον δεῦρο πάγ-
 κοινοῖς χάρεσιν ἱμῶν, φάίμας ὀπιθεν.

εὐροφή

στροφή δ, κώλ. ια.

ἴκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
 ξαν αἰλίεσσιν Κερνίε.
 ἐνθά οἱ ὅπασε θησαυρὸν δίδυμον
 μαντιπυῖας. τόχα μὲν φωνᾶν ἀκέει
 ψευδέων ἀγνωστον, εὖ-
 τ' αὖ θρασυμάχανος ἐλθῶν
 Ηρακλῆς, σεμνὸν θαλὸς Αλκιδᾶν,
 πατέρες θ' ἑορτάν τε κτίσιν πλεζόμερε-
 τεθμὸν τε μέγιστον αἰθλων, [όν,
 Ζηῶδες ἐπ' ἀκρεστάτῳ βωμῷ, τότε αὖ
 χρησέλιον θείας κέλευσεν.

ἀντίστρ. κώλ. ια.

ἔξ ἔ πολὺ κλείειν καθ' ἑλ-
 λανας γῆρος Ιαμυδᾶν
 ὄλεος ἀμὶ ἑσπεῖο. τιμῶντες δ' ἀρετὰς
 ἐς φανεράν ὁδὸν ἔρχον]. τεκμαίρει
 χρῆμ' ἔκαστον. μῶμος δ' ἔξ
 ἄλλων κρέμα]. φθονεόντων,
 τοῖς οἷς ποτε παρῶτον πρὸ δωδέκατον
 δέμον γ' ἐλαυνόντεσσιν αἰδοῖα ποτι-
 σάξζι χάρις ἐν κλέα μορφαί.
 εἰδ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρεος
 Αἰγισία μάτρεφες αἰδρες

ἐπὶ δ. κώλ. ιδ.

ναμετάοντες, ἐδῶρηνσαν θεῶν
 κάρυκα λιταῖς θυσίαις,

πολλά

πολλὰ δ' ἡ πολλὰῖσιν Ερμαῖ Δισκοβίως
 θὲς ἀγῶνας ἔχῃ
 μοῖρ' αὖ τ' ἀέθλων, Ἀρχαδίαν
 τ' εὐαίρορα π-
 μα. κείνος, ὃ παῖ Σωσέρας,
 σὺν βαρυγδέπω πατρὶ,
 κραίνει σέθεν δατυχίαν.
 δόξαν ἔχω τιν' ὅπῃ
 γλώσσα ἀκόνας λιγυράς,
 αἶ μ' ἐθέλοντα περσέλκει
 χαλλιεόισι πνοαῖς. ματρουμά-
 τωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς εὐανθὴς Μετώπα,

εὐροφὴ ε. κώλ. ια.

πλάξιππον αἶ Θήβαν ἔπι-
 κτεν, τὰς ἐρατεινὸν ὕδωρ
 πίομαι, αἰδέσθων αἰχμηταῖσι πλέκων
 ποικίλον ὕμνον. ὄξυων νυῦ ἑταίρους
 Αἰνέα, παρῶτον μὲν Η-
 ραν παρδρσίαν κελαιόησιν
 γυναι τ' ἐπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
 θέσι λόγοις εἰφύγμεν, βοιωτίαν
 ὕν' ἐσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
 ἠὲ κώμων σκυτάλα μοισαῖν, γλυκὺς
 κριτὴρ ἀγαφθέκτων αἰοιδῶν.

ἀντιστ. κώλ. ια.

εἴπω δ' ἐμεινῶσ' Συρα-
 κωσῶν τε καὶ Ορτυγίας,

τὰν Ιε-

τὰν Ἱέρων καθαρά σκάπτω δῖεπτον,
 ἄρπα μηδ' ὀμῆμος, φοινικόπτεζαν
 αἰμφίπτει Δάμωφα, λου-
 χίπας τε θυγατρὸς ἑορταῖν,
 καὶ Ζηνὸς αἰτναῖς κρατὸς· ἀδύλογοι
 δέ μιν λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ
 θραύσοι χρένος ὄλθον ἐφίρπων.
 σιωδὲ φιλοφροσυνάις ἐνπράτοις
 Αἰγισία δέξατο κῶμον,

ἐπὶ δ. κάλ. ιδ.

οἴκοθεν οἴκαδ' ὀπὸ συμφαλίων
 Τειχέων ποτνιασόμενοι,
 ματέρ' Ὀμήλοιο λείποντ' Ἀρκασίας.
 ἀγαθαὶ δὲ πέλοι-
 τ' ἐν χερμερία νυκτὶ θοᾶς
 ἐκ ναὸς ἀπὸ-
 σκίμψθαι δὴ ἀγκυραι. θεὸς
 τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν
 αἴσαν παρέχοι. φίλων
 δῖα ποτα ποντόμεδον,
 εὐθὺν δὲ πλόον, χαμμάτων
 ἐκτὸς ἔοντα δίδε, χρυ-
 σταλακάτοιο πόσις Ἀμφιτεί-
 τας. ἐμψὲ δ' ὕμνων ἀέξ' εὐτερπῆς αὖ-
 θος.

ΔΙΑΓΟ-

ΔΙΑΓΟΡΑ, ΡΟ-

ΔΙΩ, ΠΥΚΤΗ.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ερωθ. α. κώλ. ια.

Φιλάν ὡς εἴτις ἀ-
φνειᾶς ἄπὸ χρεὼς ἐλῶν,
ἐνδον αἰμώελα καχλαζοί-
σαν δρόσῳ, δωρήσε)
ιανία χαμβρῶ περπίνων,
οἴκοθεν οἴκαδε, πᾶν
χρυσὸν κορυφαὺν κτεάνων,
συμποσίῃς τε χάριν, καὶ δόξ τε τιμά-
σας ἐόν, ἐν δὲ φίλων
παρέοντων, θῆκε μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς.

ἀντιστ. κώλ. ια.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν,
μοισαῖν δόσιν, ἀθλοφόροις
αἰδέεσθιν πέμπων, γλυκὺν καρ-
πὸν φρενὸς γ', ἰλάσκομαι,
Ολυμπία Πυθαῖ τε νικῶν-
ταςιν. ὁ δ' ὀλβιος δὲ
φαίμη κατέχοντ' ἀγαθαί,
ἄλλοτε δὲ ἄλλον ἐποπιδύξαι χάρις ζω-
θάλμος ἀδυμελεῖ

θ' ἀμρ

Θ' αἶμα μὲν φόρμιγγι, παμφῶδ' ὅσιν
νοισίτ' ἐν ἔντεσσι αὐλῶν.

ἐπὶ δ. κώλ. σγ.

καὶ νῦν ὑπὸ ἀμφοτέρων
σιῶν Διαγόρα κατέβαν, τὴν ποντίαν
ὑμῶν παῖδ' Αφροδίτας
Αελίοιοτε νύμφαι,
Ρόδον εὐθυμάχαν
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ-
φειῶ σφραγισάμενον
αἰνέστο πυγμαῖς ἄποινα,
καὶ ᾧδ' Ἀκαταλία,
πατέρα τε Δαμάχῃτον ἑδόντα δίκαια,
Ἀσίας Ὀρυζώρου
τείπολιν νῆσον πέλας
ἐμβόλῃ νάοντα, ἀρβύλα σιῶν αἰχμῆ.

εὐφῆ β. κώλ. ια.

ἔθελῃσθε τοῖσιν ὅς
ἀρχᾶς δ' Ἰλαπολέμα
ξυῶν ἀγέλλων διορθῶ
σιν λόγον, Ἡρακλῆος
ὄρυσθε εἰ χύνα το μὲν γὰρ
πατρὸςθεν, ἐκ Διὸς εὐ-
χῆν· τὸ δ' αἰὲν τρεῖς ἀθά-
μαξόθεν, Ἀστυδαμείας ἀμφὶ δ' ἀνθρώ-
πων φρεσὶν ἀμπλακίαι
ἀναείρηται κρέμαν.

C

τὰς

τὸ δ' ἀμάχανον εὐρεῖν,
 ἀντιστροφὴ, κώλ. ια. τὸ τοιοῦτον

ὁ, π νυῦ καὶ ἐν τελευτῇ
 τᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν
 καὶ γὰρ Ἀλκμήϊας κασίγνη-
 τον νόστον, σιάντων θένων
 σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν Γί-
 ρυνθι Λιχύνμιον, ἐλ-
 θόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
 τᾶσδε ποτὲ χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
 αἱ δὲ Φρυγῶν τεραχαι
 παρέπλαξαν καὶ σφόν. μαι-
 τούσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

ἐπιδ. κώλ. ιγ.

τῷ μὲν ὁ χρυσόκομος
 Διόδωρος ἔξ αὐτῆς ναῶν, πλόον
 εἶπε Λερναίας ἀπὸ ἀκτᾶς
 ἔειπεν ἐς ἀμφιθάλασσαν
 τομόν' ἐνθά ποτε
 βρέχε θεῶν βασιλοῦς ὁ μέγας
 χρυσαῖς νηφάδεσσιν πόλιν,
 αἰὶχ' Ἀφαίσου τέχνησι
 χαλκελάτῳ πελέκει,
 πατέρες Ἀθαναία κορυφαὶ κατ' ἄκρον
 αἰορόσασ' ἀλάλα-
 ξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
 θεανὸς δ' ἔφραξε νηὶ καὶ γαῖα μήτηρ.

στροφή γ. κώλ. ια.

τότε καὶ φανσίβετος
 δαίμων Υπεριόιδας
 μέλλον ἐντείλει φυλάξαι-
 δὲ χρεῖος πασὶν φίλοις,
 ὡς αὖ θεῶν παρῶτοι κτίσται
 βωμὸν ἐναργέα, καὶ
 σεμνὰν θυσίαν θέμεντοι,
 πατρὶ τε θυμὸν ἰάναμεν, κόρα τ' ἐγ-
 χειβέμεν. ἐν δ' ἀρετὰν
 ἔβαλεν, ἃ χάσματ' ἀνθρώ-
 ποισι Περμαθῆως αἰδώς.

ἀντιστ. κώλ. ια.

ἐπὶ μὲν βάνει π καὶ
 λάδας ἀτέκμαρτον νέφος.
 καὶ παρέλκει παραγμάτων ὄρ-
 θαι ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν.
 καὶ τοι γὰρ αἰθέτας ἔχοντες
 σπέρμ' ἀνέβαιν φλογὸς δ',
 τεύξαι δὲ ἀπύροισι ἱεροῖς,
 ἄλλος ἐν ἀκροπόλει. κένοισι μὲν ξαν-
 θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
 πολὺν ὅσπερ χρυσόν· αὐτὰ
 δὲ σφιν ὥπασε τέχραν.

ἐπιδ. κώλ. ιη.

πάσαν ὀπιχθονίαν
 Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοισι χερσὶ κρατεῖν.

ἔργα δὲ ζῶοντι, ἐρπύοντι
 πεισὶθ' ὁμοῖα κέλευθοι
 φέρον. ὡς δὲ κλέος
 βαθύ. δαίητι δὲ καὶ σοφία τῆς νοῦν
 μείζων ἄδολος τελέθειται τοῖς
 φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιῶν
 ῥήσις, ἔπω ὅτε
 χθόνα δατείοντο Ζεὺς τε καὶ ἀθάνατοι,
 φανερὰν ἐν πελάγῃ
 Ρόδον ἔμμεν' ἵποντι
 ἄλκυοντι, δ' ἐν βάθει γάσσον κενυφθαί.

εἰσφορὴ δ. καλ. κα.

ἀπείοντος δ' ἔπος ἐν
 δεῖξαι λάχος ἀελίας
 καὶ ῥά μιν χάσας ἀπλάσσει
 ἵον λίπον ἀγρόν θεόν
 μναδέντι δὲ Ζεὺς ἀμπαλον μέλ-
 λει θέμεν· ἀλλὰ μιν ἐκ
 εἶασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
 εἶπε πῶς αὐτὰς ὄρεσσιν ἐνδον θαλάσας
 αὐτομάρταν πεδόθεν
 πολέβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
 ποις, καὶ εὐφρονα μάλοισι
 ἀντιστροφὴ καλ. κα.

ἐκέλευσεν δὲ αὐτὰς

χουσάμπουκα μὲν Λάχου
 χεῖρας ἀνθεῖναι θεῶν δ' ὄρ-

κον μέ-

κον μέλαν μὴ παρθέμονικ στ καλὴν
 ἀλλὰ Κρόνι σινὴ παῖδ' ἡνέοσας
 φασκὸν ἐς αἰθέρα μιν τοῖα ποσὶν ἔχον
 πεμφθεῖσαν, εἰ κεφαλὰ διπλοῦσθε
 ἔξωπίσω γέρας ἔσχατ' ἐπιδύτα
 σαν δὲ λόγων κορυφαί, καὶ τ' ἡνέοσας
 ἐν ἀλαθείᾳ πεποιῖσαι, καὶ γινώσκοντες
 βλάσσε μὲν ἔξ' ἀλόος ὑφ' ἑαῖς

ἐπιδύτα καὶ γέρας ἔσχατ' ἐπιδύτα

ναῖσος ἔχει τέ μιν, αἱ δὲ τὰτ' ἡνέοσας
 ξείαν ὁ γρήθλιος αἰσθάνων ποτὴρ,
 πῦρ πνέοντων ἀρχὸς ἵσταται
 ἔνθα Ρόδω ποτὲ μελαινά, καὶ πρὶν
 τέκον ἐπ' αὐτὰ σφραγίσαντες, καὶ τὰ
 ἔατα νοήματα ἐπὶ πρὸς τέκον
 ἀνέσταν, καὶ δὲ ξανθοὺς, καὶ γέρας
 παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κρόνιεσσιν, ποτὶ
 ὤρεσ' βύτα πύρ, καὶ τὰ καὶ τὰ
 λυσον ἔτεκεν, Διὶ δ' οὐκ ἀποστέρει δὲ
 διὰ γαῖαν τέχνη, καὶ τὰ [χον,
 σάμφοι, παρθέμονικ στ καλὴν
 ἀσίων μοῖραν, καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ

τότ' ἄνδρ' ἀμφοτέρωθεν ἵσταται ποτὶ
 οἰκτῆς γλυκὺ, Ἰλασθὲν ἔχον
 ἔσχατ' πρὸς πρὸς ἀρ-ἔχον καὶ τὰ καὶ τὰ
 χαγέτα, ὡς πρὸς πρὸς ἀρ-ἔχον καὶ τὰ καὶ τὰ

μάλων τε κνισάεσσα πομπά,
 καὶ κρείσσις ἀμφ' αἰθλοῖς
 ἦν' ἀνθεῖσιν Διαγόρας
 ἰσεφαιώσατο δῖς κλεινὰτ' ἐν Ἰσθμῷ
 τετραῖς ὀτυχέων,
 Νεμέα τ' ἄλλατ' ἐπ' ἄλλα
 καὶ Κερναῖς ἐν Ἀθάναις.

αἴψε. κώλ. ια.

ὁ, τ' ἐν Ἀργᾷ χαλκὸς ἔ-
 γνω μίν, ταῖτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
 ἔργα, καὶ Θήβαις ἀγῶνες
 τ' ἔννομον βοιωτῶν
 Αἴγινα, Πελλαίᾳ τε, νικῶν-
 θ' ἑξάκις ἐν Μεγάρεσσιν
 τ' ἐχ' ἔπεσον λιθίνα
 ψάφος ἐχ' λόγον· ἀλλ' ὦ Ζεῦ πατήρ, γὰρ
 τοῖσιν Ἀταβυρίᾳ
 μεδίων, τίμα μὲν ἕμνα
 τιθμὸν, ὀλυμπιονίκαν

ἐπὶ δ. κώλ. ιγ.

ἄνδρα τε, πύξ ἀρετῶν
 δέοντα· δίδοι τέ οἱ αἰδοῖαν χάριν,
 καὶ ποτ' ἀσῶν ἐ ποτὶ ξεί-
 νων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὸν
 ὁδὸν εὐθυπορεῖ
 σάφα δαεῖς ἅτε οἱ πατέρων
 ὀρθαὶ φρένες ὅξ' ἀγαθῶν

ἔχουσιν.

ἔχρασθ'. μὴ κρύπτε κοινὸν
 σπέρμ' ὑπὸ Καλλιάνᾳ-
 κτος, ἐραπιδὲν τισιν χαρίπρασθ' ἔχρ
 θαλίας ἡδὴ πόλιν· ἐν
 δὲ μᾶ μοῖρα χρεῖται
 ἄλλοτ' ἄλλοιαι διαβύσασθ' αὐρα.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ

παλαμῆ, καὶ Τιμοδένει

παλαμῆ, ἔ. Μελησιᾶ ἀ-

λείπη.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΜΑτερ ὦ χρυσοσφάνων
 αἰθλων Ολυμπία,
 δέσποιν' ἀλαθείας· ἦα μάντις ἀνδρεί,
 ἐμπαύροις περμαεθμοι, ὡς ὅρπει-
 ρῶν) Διὸς ἀργιεραύνη,
 εἴπν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πτε-
 μαιουμένων μεγάλην
 ἀρετὴν θυμῷ λαβεῖν,
 ἥρ' δὲ μόχθων ἀμύνασθ'.

αἶνε) δὲ πρὸς χάριν δι-
 σέβων αἰδρῶν λιταῖς.
 ἀλλ' ὦ Πίσας, εὐδαιμον ἐπ' Ἀλφειῷ ἄλ-
 τύνδε κῶμον κὺ στεφανοφορέα
 δέξαι, μέγα τι κλέος αἰεὶ,
 ὦ τι σὸν γέρας ἔσπετ' ἀγλάον.
 ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
 ἀγαθῶν πολλὰ δ' ὁδοὶ
 σὺν θεοῖς εὐπρεγίας.
 Τιμόδωρος, ὅμιμα δὲ κλέεσθαι πρότμος
 Ζηνὶ γλυθλίω· σέ μιν
 ἐν Νεμείᾳ πρῶφαντον
 Αλκιμέδοντα δὲ παρ Κρόνῳ λóφῳ
 θῆκεν ὀλυμπιονίκαν.
 ἡ δ' ἐσορᾷ καλὸς ἔργῳ
 τ' ἐκτι εἶδος ἐλέγχων.
 ὅξενεπε, κρατέων
 πάλαι βαλὺ χήρετ' ἄνδρα πάϊα.
 ἔνθα σάπεια Διὸς ξένῃ
 παρέδ' εὖς ἀσπεῖ) Θέμει
 ἔσοχ' ἀνθρώπων· ὅ, τι γὰρ
 πολὺ εἰ πολλὰ ῥέτω,
 ὀρθῶς λαχέμεν φρενὶ μὴ πρὸς καίεσθαι,
 διαταλὲς· τεθμὸς δὲ πρὸς ἀθανάτων
 καὶ

καὶ τὰνδ' ἀλιερκῆα χάρα
 παντοδαποῖσιν ὑπῆσαντο ξένοις, πρὶν δὲ
 κίονα δαιμονίαν· ἥ δ' ἐπὶ τῷ οὐρανῷ
 (ὅ δ' ἐπὶ τῷ οὐρανῷ, χροῖος) οὐρανῷ
 τὸ πρῶτον καὶ καμῶν

ἀντίς· καὶ δὲ πρὶν τὸ πρῶτον
 Δωρεῖται λαῷ παμίδν· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 οὐρανῷ δὲ Αἰακοῦ· οὐρανῷ οὐρανῷ
 ἢ παῖς ὁ Λαῖς, ἐνυμνῶν τὸ Πρωτόν
 Ἰλίου μέλλοντες ἐπὶ σέφακοι· ὅς ἐστιν
 τῶναι, καλέσαντο συνερχόν
 τείχος· ὡς δὲ πρὶν τὸ πρῶτον, ὅς ἐστιν
 ὀρνυμῶν πολέμων· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 πρὸς τὸ οὐρανῷ· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 λαβὼν ἀμῶν τὸ πρῶτον καὶ τὸ πρῶτον
 ἐπὶ τῷ οὐρανῷ· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός

γλαυκὸς δὲ δεικνύς, ἐπεὶ πρὶν τὸ πρῶτον
 πύργον ἐστὶν ὁ οὐρανός· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 οἱ δύο μὲν καὶ πρῶτον, ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 αὐθι δ' ἀπὸ τῷ οὐρανῷ πρὸς τὸ πρῶτον
 εἰς δὲ ἐπὶ τὸ πρῶτον βοάσας.

ἐννεα δ' ἀπὸ τῷ οὐρανῷ· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 νων τέρας οὐθὺς Αφρόδιαν, ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 Πέρταμος ἀπὸ τῷ οὐρανῷ· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 ἥσας χροῖος ἐργασίας ἀλίσκας· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κερνίδα· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός
 πεμφθὲν βαρυγδῆσας· ὅς ἐστιν ὁ οὐρανός

ἐπὶ τῷ οὐρανῷ

σποφὴ γ, καλ. β.

ἐκ ἄτερ παίδων σέθεν ἀλ-
 λ' ἄμα παῶτοισ ἀρξε-
 ῖν τεξάτοισ. ὡς ἄρα θεὸς σάφα εἶπας,
 Ξάνδον ἠπειχεν, καὶ Ἀμαζόνας ἐν-
 ἵπποις, καὶ ἐς Ἰσθρὸν ἐλαύνων.

ὀρσοτείανα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντία, καὶ
 ἄρμα θοὸν τάνυεν,
 ὑποπέμπων Ἀϊακὸν
 διὐρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

ἀντιστ. καλ. β.

καὶ Κοεῖνθε δειράδ', ἐπὶ-
 ψόμμος δαῖτα κλυταίν-
 τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔασε.
 εἰ δ' ἐγὼ Μειλισίᾳ δὲ ἀρχμεί-
 ων κῦδος ἀνέδεσμον ἔμνη,
 μὴ βαλέτω με λίθω φραχέϊ φθόνος.
 καὶ νικίᾳ γ' ὁμῶς
 ἔρέω ταύταν χάριν,
 τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχην

ἐπιδ. καλ. β.

ἐν παλαιοτάτῳ. τὸ διδ' ἀξιοῦς δ' ἐστὶν
 εἰδοπὶ ραίτερον ἀγνω-
 μον δέ, τὸ μὴ θεωρεῖν
 καφότεροι γ' ἀπειράτων φρένες.
 κεῖνα δὲ κεῖνος ἀν' εἶποι
 ἔργα περαίτερον ἄλλων.

τίς τεθ-

τίς τρέπος ἀνδρα παρβάσῃ,
 δὲ ἱερῶν αἰθλῶν
 μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν
 νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Αλκιμίδων,
 νῦν τελευτοῦσιν ἐλάῳ.

εἰσοφὴ δ. κα. θ.

ὅς τυχὰ μὲν δαίμωνος, ἀ-
 νορίας δ' ἐκ ἀμπλακῶν,
 ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γήρις
 ἴσον ἐχθισόν, καὶ ἀπιμότησαν
 γλῶττιν, καὶ ὅπκιρυφον οἶμον
 πατρὶ δὲ πατρός ἐνέπαιδυσεν μένος
 γήρεος ἀντίπαλον.

αἶσα τοι λάττει,

ἄρμυρα παρὰ ζας ἀνὴρ.

αἰτίσροφὴ, καλ. θ.

ἀλλ' ἐμὲ χεῖρ μωροσυῖαν
 ἀνεγείροντα, φράσαι
 χερῶν ἁλώτον Βλεφάραις ἐπὶ νικῶν.
 ἐκ τῶς οἷς ἤδη ξέφανος δείκει-
 ται φυλλοφόρον ἀπ' ἀγῶνων.
 ἔστι δὲ καὶ πιδανόστεισιν μέγας
 καίνωμεν ἐρδ' ὀμυον.
 κατακρύπτει δ' ἐκ νόμισσιν
 συγγόνων κεδναὶ χερσίν.

εἰσοφὴ δ. καλ. π.

Ερμῆ δ' ὀυχατὸς ἀκούσας Ἰφίων

Αἰε-

Αγγελίας, ὅνέποι κεν
 Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
 κόσμον Ολύμπιας, ὃν σφιν ὥπασε
 Ζεὺς, ἄνδρα ἑλὰ δ' ἐπ' ἑσλοῖσιν
 ἔργα θεοὶ δόμῳ, ὅξει-
 ας δὲ νόσοις ἀπαλάλκοι-
 εὔχομαι ἀμφὶ καλὰν
 μοῖρα νέμειν διχόβαλον μὴ δέμῃ
 ἀλλ' ἀπὸ τῆς αἰῶνος βίον
 αὐτοῦς τῶν αἰῶνι καὶ πόλιν

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ

ΟΠΟΥΝΤΙΚΩ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΝ

ΕΙΔΟΣ Θ.

στροφῆς, κώλ. 15.

Τοῦ μὲν Αρχιλόχου μέλος
 φωνᾷεν Ολυμπίαν
 καλλίνικος ὁ βριπλόος περὶ λαδῶς
 ἄρκεισε Κρόνιον παρ' ὃν
 χθον ἀγεμονεύσας
 κομᾶζοντι φίλοις Εἴφαρ-
 μόσῳ σὺν ἑταίροις
 ἀλλὰ νῦν ἐκαταβόλῳ
 μιστᾷ δ' ἀπὸ πόλεως

Δίατε

Δία τε φοινικοειδέτα, χρυσόχρυσον
σεμνὸν τ' ὀππινεμα, χρυσόχρυσον
ἀκροθήριον. Αἰδοῦς, χρυσόχρυσον
τοιοῖςδε μέλεσσι, χρυσόχρυσον
τὸ δ' ἴππον Αἰδοῦς ἔχου, χρυσόχρυσον
Πέλοψ δ' ἔχου, χρυσόχρυσον
σον ἔδνον Ἰπποδαμείας, χρυσόχρυσον

πτερόεντα δ' ἰεὶ γλυκύν, χρυσόχρυσον
Πυθῶνάδ' οἷσιν, χρυσόχρυσον
Τοι χαμαιπατέων λόγων ἐφάφη, χρυσόχρυσον
ἀνδρῶς ἀμφὶ παλαῖο μασσ, χρυσόχρυσον
φόρμιγ' ἐλγύζων, χρυσόχρυσον
κλεαῖς δ' Ὀππίνους, χρυσόχρυσον
τήσας ἔχει ἔδνον, χρυσόχρυσον
ἀν' Θέμις, χρυσόχρυσον
σώτεια λέλοχα, χρυσόχρυσον
μεγαλόδοξος Εὐνομία, χρυσόχρυσον
θάλλει δ' ἀρεταῖς, χρυσόχρυσον
σον τε Κασαλία, χρυσόχρυσον
Φεῖ τε ρέαθρον, χρυσόχρυσον
ὄδον σεφάων αἰώτι, χρυσόχρυσον
κλυταὶν λοκρῶν ἱππείων, χρυσόχρυσον
π ματέρ' ἀγλαόθενδρον, χρυσόχρυσον

ἐπ' αὖδ' ἰεὶ γλυκύν, χρυσόχρυσον
ἐγὼ δέ τοι φίλον πόλιν, χρυσόχρυσον
μαλεριῶς ὀππινεμα ἀοιδῶν, χρυσόχρυσον
καὶ ἀγλα-

καὶ ἀγαθοὺς ἴππους θάσσον,
καὶ ναὸς ὑποπύρεσσιν, παντῶν
ἀγέλιαν πέμψω ταύταν,
εἰ σὺ τινι μοι εἰδίῳ παλάμῃ
ἐξαίρετων χερσίνων νέμομαι
κάππον· κεναι γὰρ ὅπασσας
τὰ τέρας· ἀγαθοὶ δὲ
καὶ σοφοὶ καὶ δαίμον' ἄνδρες

εὐροφ. β. καλ. ις.

ἐχθρόν τοι· ἐπεὶ ἔναν-
τ' αὖ πῶς τειρόμενός τις Η-
ρακλῆος σιωπαίῳ τινάξει χερσίνων·
ἀνὴρ ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς
ἔρειδε Ποσειδῶν,
ἔρειδεν τέ μιν ἀργυρέῳ
τόξῳ πολεμίζων·
Φοῖβος δ' Αἶδας ἀχι-
νήταν ἔχε βάεον,
βρόντα σώματι δ' ἀκατάχαλ-
κοίῳ περὶ ἀγκυρῇ
θνασκόντων. ὅππῃ μοι λόγον
τέτον τόμα ῥίπον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορήσασθαι
θῆες, ἐχθρὰ σοφία· καὶ
τὸ καυχᾶσθαι περὶ καμῶν,

αὐτίς. καλ. ις.

μενίσσιν ὑποκρίεσθαι.

μή νυν

μή νυν λαλάγῃ τὰ τοι-
 αῦτ' ἔα πόλεμον μάχην τε πάσαν,
 χερεὶς ἀθανάτων. φέρις
 δὲ Περσὶ τοξυείας
 ἄσφ' γλῶσσαν, ἣν αἰολο-
 βούντα Διὸς αἴσα
 Πυρρὰ Δολιχαλίαν τε Παρ-
 νασσὲ καταβάντε,
 δόμον ἔθεντο πρῶτον· ἄτερ
 δ' ἐν αἷς, ὁμόδαμον
 κηπιάσαν λίθινον γόνον.
 λαοὶ δ' ὀνόμαθεν.
 ἔγχε' ἐπέων σφλὴν οἶμον
 λιγυῖ. αἶνει δὲ παλαιὸν
 μὲν οἶνον, αἶθεα δ' ὕμνων

ἐπ' ὁδ. κώλ. 1.

κωτέρον. λέγοντι μὲν
 χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαινα
 ὕδατος θένος· ἀλλὰ Ζεὺς
 τέχναις ἀνέπρωσεν Ἰθαίφνας
 ἄντλον ἐλεῖν. κείνων δ' ἔσαν
 χαλκιάσπιδες ὑμέτεροι πορόχοι,
 ἀρχᾶθεν Ιαπετιονίδος
 φύτλας κῆρυ, κοῦν τε φερ-
 τάτων Κρονιδᾶν, ἐλ-
 χάριοι βασιλῆες αἰεὶ.

εἰρημ.

στροφ. γ. κώλ. 15.

ἄρην Ὀλύμπιος ἀγχιῶν
 τῶν παῖδ' ἀπὸ γῆς Εὐπει-
 ῶν Οποῦπος αἰαρπάσας ἐκάλος,
 μίχθη Μανναλίκαιον ἐ-
 δφρῆς, καὶ ἔνευκε
 Λοκρᾷ μὴ καθέλθαι μιν αἰ-
 ῶν, πότμον ἐράψας,
 ὄρφανον γυνεῖς. ἔχε
 δὲ σπέρμα μέγιστον
 ἄλοχος. εὐφρανθή τε ἰδὼν
 ἥρος δετὸν υἱόν.

μάτῳρος δ' ἐκάλεσέ μιν
 Ἰσώνυμον ἔμμεν,
 ὑπέρβατον ἀνδρᾶ μορφᾷ
 τε καὶ ἔργοισι. πόλιν δ' ὠ-
 πασεν λεῶν τε διατῶν.

αὐτίστρ. κώλ. 15.

ἀφίκοντο δὲ οἱ ξέοι
 ἐκ τ' Ἀργεός, ἐκ τε Θη-
 βῶν· οἱ δ' Ἀρκαδῆς, οἱ δὲ Πισᾶν.
 υἱὸν δ' Ἀκτῶρος ἐξόχως
 τίμασεν ἐπαίονων,
 Αἰγίνας τε Μεοίπων.
 τοῦ πῦρ αἶψ' Ἀφείδαις
 Τάθρατος πεδίον μελαιν,
 ἔσα σὺν Ἀχιλλεῖ

μόνος,

μόνος, δὲ ἄλκωντας Δαναῶν
 ῥέψας, αἰλίοισι
 πυρύναις Τηλεφός ἐμβαλεν,
 ὥς τ' ἐμφρυνὶ δόξαι
 μαθεῖν Πατρόκλῃ βιατῶν
 νόον γ'. ὅς ἔσθ' ὅπως γό-
 νος ἐλίω μιν ἐν ἄρει.

ἐπὶ δ. καλ. ι.

ὥς γὰρ εἶπο, μή ποτε
 σφετέραις ἀτερθε ταξιῶσθαι
 δαμασιμβρότῃ αἰχμᾷ. εἰ μὴ
 δῖρσι πῶς ἀναγείσθαι
 πρὸς φόβον ἐν μοιστῶν δόφρυ
 τόλμα δὲ καὶ ἀμυλαφῆς διωμῆα
 ἔσποιτο. πρὸς ἐνὶ δ' ἀρετῇ
 τ' ἦλθον πιαόρος Ἰδμῆα
 σι λαμπερομάχε μί-
 ξας, δὲ ἀμφοτέρωι κρατῆσιν

εἰσὶν δ. καλὸν ις.

μῖαν ἔργον ἀν' αἰμέραν.
 ἄλλαι δὲ δύο ἐν Κορίν-
 θου πύλαις ἐχθρόν τ' ἔπειτα χάρμαι-
 ται δὲ καὶ Νεμίας Εφαρ-
 μόσῳ καὶ πόλπον,
 Ἀργεῖ τ' ἔχευε κῦδος ἀν-
 δρῶν· παῖς δ' ἐν Αἰθάναις.
 οἷον δ' ἐν Μαργαρίταις.

D

λαθεῖς

λαθεῖς ἀγχεύων,
 μύσει ἀγῶνα πρεσβυτέρων
 ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν.
 φάστας δὲ ὄξυρπεεὶ δόλῳ
 ἀπὶ δάτι δαμάσας,
 διήρχετο κύκλον, ὅσας
 βοᾷ, ὠραῖος ἐὼν καὶ
 χαλός, κάλλιψά τε ῥέξας.

ἀντ. κάλ. 15.

τὰ δὲ Παρυσίῳ στρατῷ
 θανμασδὸς ἐὼν φαῖη,
 Ζήῳδς ἀμφὶ παγᾶνυρην Λυκαίης
 ἔψυχεν ὅππότε ἐυδία-
 νὸν φάρμακον ἄνδρην
 Πελαίῃα φέρε, σιῦδ' ἴκος
 δ' αὐτῇ Ἰολαίῃ
 τύμβος, εἰαλία τ' Εὐλο-
 σίς ἀλγίστοι·
 τὸ δὲ φυᾷ, κρέατις ἄπαν·
 πολλοὶ δὲ διδασκαῖς
 αἰθρώπων ἀρεταῖς κλέος
 ὤρευσαν ἱλέεσσι·
 αἰὲς δὲ θεῶ, σεσηγα-
 μένον γ' ἔσκαόττερον χεῖ-
 μ' ἔχασον· ἐπὶ γὰρ αἰλῃ

ἐπ. κάλ. 15.

ὅδ' ἄν ὁδοὶ περὰ πταρῶν

μία δ'

μία δ' ἔχ' ἅπαντας αἶμα θρέψει
 μελέτα σοφίαι μὲν αἵπει-
 ναί τ' ἄπο δὲ πρὸς φέρον ἄθλον,
 ὄρθιον ὠρύσας θαρσέων,
 τὸν δ' αἶρεα δαιμονίως γεγάμει,
 εὐχέσθαι, δεξιόχοι, ὁρῶν-
 τ' ἄλκυ' Αἰνυτίον γε δαι-
 τὶ ὅς τ' Ἰλιάδα νι-
 καὶν ἐπεσεφανώσθαι βωμόν.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩΙ ΔΟ-

ΚΡΩΙ ΕΠΙΖΕΦΤΡΙΩΙ,

ΠΑΙΔΙ, ΠΥΚΤΗ.

ΕΙΔΟΣ Ι.

εἰσοφὴ α. καὶ η. ω

Τὸν Ὀλυμπιονίκην ἀνάγνωτέ μοι
 Ἀρχεσέετε παῖδα, πόθι φρενὸς
 ἡμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
 μέλος ὀφείλων, ἐπιλέσθ'· ὦ
 Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ ἔσθ' οὐ γὰρ
 Ἀλάθεια Διὸς,
 ὀρθῶς χεὶρ ἐρύκετον ψευδέων
 ἐπιστὰν ἀλιτόζενον.

ἀντίστ. κώλ. η.

ἔχουθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος,

αἰὼν κατήχυνε βαδὺ χέρος.
 ὁμῶς δὲ λῦσαι διωατὸς ὄξει-
 αν ὀπιμομφαὶν ὁ τόκος αἰδράν·
 νῦν ψᾶφον ἐλαιομοῖραν,
 ὅπα κῦμα κατα-
 κλύζει ῥέον· ὅπα τε κοινὸν λόγον
 φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

ἐπὶ δ. κώλ. δ.

νέμεν γὰρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκράν
 ζεφυρίων, μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
 καὶ χαλκίος Ἀρης. ζᾶπε δὲ Κυκνεΐα
 μάχα κὶ ὑπερβίον Ηρακλέα. πύκτας
 δ' ἐὶ ὀλυμπιάδι νικῶν, Ἰλα φερέτω
 χάριν.

Ἀησιδάμος, ὡς Ἀχλεΐ Πάτερσιλος.
 Δῆξας δὲ καὶ φῶτ' ἀρετᾶ ποτὶ
 πελάγιον ὄρμασθαι κλέος ἀ-
 νήρ, δεῦ σὺν παλάμῃ.

στροφὴ β, κώλ. η.

ἄποιον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί πινες,
 ἔργων περὶ πάνταν, βιότα φάος.
 ἀγῶνα δ' ἔχαιρέτον αἰεταί
 δέμιντες ὥρσαν Διὸς, ὃν ἀρχαί-
 ω σέματι παρ Πέλοπος,
 βίη Ηρακλέος
 ἐκτίσασα, ἐπὶ Προσφθαΐον
 πέφνε Κτίατον ἀμύμονα,

ἀντιστ.

ἀντιστροφή κώ. η.

πέφνε δ' Εὐρυτον· ὥς Αὐγέαυ λάτεριον
 ἄκοιθ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρειον
 ποράσσοιτο. λόχμασι δὲ δοκίμσας
 ὑπὸ Κλειωνᾶν, δάμνασε κακεί-
 νοις Ηρακλῆος ἐφ' ὁδῶ.

δπ. πορῶτε ποτὲ

Τιριώδιον ἔπερσιν αὐτῷ στρατὸν,
 μυχοῖσιν ἀμύμον Αλιδος

ἐπιδ. κώ. θ.

Μολιόνες ὑπερφίαλοι καὶ μαν
 ξισσάπας Εσπείαν βασιλοῦς ὅπιδεν
 ἔ πολλόν, ἴδε πατερίδα πολυκτέαιον
 ὑπὸ στερεῶ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρευ
 βαθὺν εἰς ὄχετ' ἄτας ἵζοισαν ἐὰν πόλιν.
 νεῖκος δὲ κρεσσόνων ὑποθῆω', ἀπορην.
 κακῆνος ἀεελία, ὑστατος
 αἰλώσιος αἰτήσας, θαύατον
 αἰπὺν ἐκ ἐξέφυγν.

στρόφη γ. κώ. η.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσσᾳ ἔλσας ὅλον τε στρατὸν,
 λείψαυ τε πᾶσαν Διὸς ἀλκιμος
 υἱός, σαθμαῖτο ζάθεον ἄλσος
 πατεὶ μεγίστα. πρὶ δὲ παῖδας,
 Αλπιν μὲν ὅγ' ἐν καδαρῶ
 δῖε κρνε· τὸ δὲ
 κύκλω πέδον, ἔθηκε δ' ὄρωα λίσσιν,

πμάσας πόρον Αλφειῦ,

ἀντιστροφὴ κώλ. η.

μῦ δ' ὠδὲν ἀνέκτων θεῶν· ἔ παρῶν
Κρόνῳ περσεφθίγξατο. πρέσβι γὰρ
νώνυμος, ἄς Οἰνόμορος ἄρχε,
βρέχετο πολλὰ νιφάδι. ταῦτα
δ' ἐν περσοτορόνῳ τελετᾷ
παρέσαν μὲν ἄρα
μοῖραι χεδόν, ὅ, τ' ἔξελέγχεον μόνος
ἀλάθφαν ἐτήτυμον

ἐπιδ. κώλ. ζ.

χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρτω
κατέφευσεν, ὅπα τῶν πολέμα δὲ δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔδυε, ἔ πεντα-
ετηρὶδ' ὅπως ἄρα ἔσασεν ἑορτῶν,
ἐν Ὀλυμπιάδι πρῶτα, νικαφορέαισιν τε.
τίς δὴ ποταίνιον γε λάχε σέφαιον,
χείρεσσι ποσσὶν τε καὶ ἄρμασιν
ἀγώνιον, ἐν δόξῃ θεμύμορος,
εὖχος ἔργῳ καθελεῶν.

επιδ. δ. κώλ. η.

σάδιον μὲν αἰείευσεν ἐυθύτοπον
ποσσὶ τρέχον παῖς ὁ Λικυμνίης
Οἰωνός. ἦκεν δὲ Μιδέαιθεν
σεκτὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλαι κυ-
δαίων Εἰχεμος Τέγχεαι,
Δόρυκλος δὲ τέλος

πυγμαῖς

πυγμαῖς φέρε, Τίρυνθ' αἰνῶν πόλιν.
 ἐν ἵπποισι δὲ τέτραν.

ἀντρ. κώλ. η.

ὑπὸ Μαντίνιας Σαῦν' Αλκίροβιαν
 αἰκοντι Φεάτωρ δὲ ἔλασε σποπών.

μᾶνος δ' Εὐκλῆος ἔδμε πέζω.

χίρα κυκλώσας ὑπὲρ ἅπαντας,

καὶ συμμαχίαν Δόρυβον.

παρέθητο μέγαν.

ἐν δ' ἑσπερον ἔφλεξεν, ἐνώπιος

σελῶας ἐρατὸν φάος.

ἀείδειτο δὲ πᾶν τέλειος τερπναῖ-

σι θαλίαις τ' ἐπὶ ῥόμον ἀμφὶ ῥόπον.

ἀρχαῖοι δὲ ἀροτέρας ἐπέμενοι κηρυ-

ῖποις ἡμίαν χάριν νίκας ἀγερῶν

μελαδυσόμην βενταν, ἔπειτα

λαμον βέλος.

ὄρσι κτύπε Διός γ' ἐκείνου πρῶτος

αἰθῶνα κεραυνὸν ἀρησάτω.

χλιδῶσαι δὲ μολῶν ἀπὸς κάλαμον

αἰπάξῃ μελέων.

ταὶ παρ' Εὐκλείῃ Δίρκα χέοντα μὲν φαίνε-

αἶλλ' ὥστε παῖς ὅς αἰόλου πατε-

ροθενός, ἤκοντι νεότατι

ῥωαλιν ἥδη· μάλα δὲ τοῖς θε-

οῖσιν.

ῥωαλιν ἥδη· μάλα δὲ τοῖς θε-

οῖσιν.

ῥωαλιν ἥδη· μάλα δὲ τοῖς θε-

οῖσιν.

μαίνει φιλότατι νόον.

ἔπει πλεῖτος ὁ λα-

χῶν ποιμὺν ἐπακτὸν ἀλλοξίον

θνάσκοντι συγερῶτατος

αἰτίαι. κώλ. η.

ὅταν καλὰ ἔρξας αἰοιδᾷς ἄτερ,

Αγνοίδαμ' εἰς αἶδα σταθμὸν

αἴηρ ἵκη), κενὰ πνέουσας,

ἔπορε μόχθῳ βραχὺ πτερόν.

τῆνδ' αἰδυσσῆς τε λύρα,

γλυκύς τ' αὐλὸς αἶα-

πάσσει χάριν. ἔχοντι δ' ἄρ' κλέος

κόραϊ Πιερίδεις Διός.

ἐπαρδ. κώλ. θ.

ἰγὰ δὲ σὺν φαπφύλῳ ἀσπείδῃ,

κλυτὴν ἔθνος Λοκρῶν, ἀμφέπτεσον, μέλιτι

δ' ἑυαῖον πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἑ-

ρατὸν Ἀρχιεῖτα αἰήσας, τ' εἶδον

κροτῶντα χεὶρ ἀλκᾶ, βωμὸν παρ' ὀ-

λύμπιον,

κεῖνον κτλ. χερόν γ', ἰδέα τε καλόν,

ὦρα τε κικραμνόν. α', τ' αἶα-

δέα Γαρυμίδι θανάτον ἑ-

λαλε, σὺν Κυπρῶν.

ΤΩ

57
ΤΩ, ΑΥΤΩ, ΑΓΗ-
ΣΙΑΜΩ, ΤΟΚΟΣ.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

στροφὴ α, καὶ λ. 5.

ΕΣπιν ἀνθρώποις αἰέμων ὅτε πλείστα
χρήσις, ἔστιν δ' ἀεγνίων ὑδάτων
ὀμβελων, παίδων νεφέλας.

εἰ δὲ σὺ πῶτα τις εὖ πρᾶσσοι, με-
ληάρυες ὕμνοι,

ὑψέρον ἀρχαὶ λόγων τέλλει,
Ἐπισὼν ὄρκιον μεγάλας ἀρεταῖς.

ἀντστρ. καὶ λ. 5.

ἀεθόατος δ' αἶνος ὀλυμπονίκαις

ἔδωτ' ἀγκυρῇ· τὰ μὲν ἀμύττω

γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.

ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνδρεί· ἵσται

πρὸς πείδασιν.

Ἰδι νυῦ, Ἀρχιεράτα παῦ, τεῖς

Ἀγισίδα με πυγμαχίας ἐνέκει,

ἔσφδ. καὶ λ. 1.

κόσμον ὅπῃ στεφανῶ χερσέας ἐλαίας

ἀδυμελῇ κελαδίστῳ, ἔρῃ· Ἐπι-

ζεφυρίων Λοκρῶν χυεὴν ἀλέγων·

ἔνθα σὺ κωμάζατ'· ἐγὼ δὲ σομα,

μή μιν ὦ μοῖσά· φυγόξενον σεαπὸν,

D 5

μηνδ'

μηδ' ἀπαίερατον χαλάν,
 ἀκρόστονον δὲ καὶ αἰχματῶν ἀφίξεσθαι
 τὸ γὰρ
 ἱμφυῖες, ἔτ' αἰθων ἀλώπηξ,
 ἔτ' εἰσέρομοι λέοντες
 δ' ἐλλάσσαντο ἦδος.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕ-

ΡΑΙΩ, ΔΟΛΙΧΟ-

ΔΡΟΜΩ.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

εἰσοφ. α. καλ. β.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς ἐλευθερίῳ,
 ἡμέρα θυμῶν ἐμῶν
 φη πόλει σῴτεια Τύχα.
 τὸ γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
 ἰαῖς, ἐν χέρσῳ τε λαίφησι πόλεμοι,
 κἀγοραὶ βελαφόροι· αἶθε μὲν αἰδρεῖ
 πόλιν αἶψα, τὰ δ' αὖ κατὰ
 ψύδῃ μεταμῶνια τέμνει-
 σαι, κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

ἀντίστρ. καλ. β.

σύμβολον δ' ἔπω περ ὀπιχθονίαν
 πῖσιν ἀμφὶ ἀράξιός ἐσ-
 σονδρίας εὐρεν δρόπον.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟ-

ΡΙΝΘΙΩ, ΣΤΑΔΙΕΙ,

δρόμῳ ἔ πεντάθλῳ.

ΕΙΔΟΣ ΙΓ.

εἰς τὴν α. κώλ. ια.

Τρισυλμπονίκαν ἑσπέρων

οἶκοι, ἀμείβον ἀγοῖς,

ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσονται

τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰεθμίς

πρόθυρον Πρασδαῖος ἀγλαόκερον.

ἐν ταῖς δ' ἐννοικίαις ταῖς, κασίγνηται

ταί τε, βάρθρον πολιῶν,

ἀσφαλὲς δίκαια, καὶ ὁμόμοιρο

ξόπος εἰσάνα, ταμίαι

ἀνδράσι πλέτε, χρύσειαι

παῖδες εὐελέα Θεμίτος.

ἀντὶ τῆς α. κώλ. ια.

ἐθέλοντι δ' ἀλλοτρίῳ ὄνειν κόρον

ματίεα θεασίμυθον.

ἔχω χαλά τε φεάσαι, πόλμα τέ μοι

εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνυφ' λέγειν.

ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγχεῖν ἦθος.

ὑμῖν δὲ παῖδες Αλάτα, πολλὰ μὲν

καφόρον ἀγλαίαν

ὅπασάν τ' ἀκραις ἀρεταῖς

[ν]

ὑπερελ-

ὑπερελθόντων ἱερείς
 εἰν ἀέθλοισιν, πολλὰ δ' ἐν
 καρδίαις αἰδρῶν ἔβαλον

ἐπὶ φθόρος, καὶ ἰα

ῶραι πολυάνθεμοι αἶρ- [ῶν.
 χαῖα σοφίσμαθ', ἅπαν δ' οὐθέντος ἔρ-

ται Διωνύσῃ πόθεν ἔξεφαναι

σιω βοηλάτα χάριτες

διδυράμεν. τίς δ' ἵπαι-

οις ἐν ἔντεσσιν μέξα

ἢ θεῶν ναοῖσιν οἶω-

νῶν βασιλῆα δίδυ-

μον ἔθηκε· ἐν δὲ μοῖσ' ἀδύπνωτος,

ἐν δ' Ἀρης ἀνθεῖ νέων

ἐλπίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν

εὐροφ. 6. καὶ ἰα.

ὑπατ' εὐρὺ ἀνάσσει Ολυμπίας,

ἀφθόνατος ἔπεισι

γῆροιο χρόνον ἀπαντᾷ, Ζεῦ πάτερ,

ἢ τόνδε λαὸν ἀβλαβῇ νέμων,

Ξενοφῶντος εὐθυρε δαίμονος ἔβην.

δέξα δὲ οἱ σεφάνων ἑκώμιον τε

θμόν, τὸν ἀγὰ πεδίον

ἐν Πίσας, παντάθλω ἀμα

σαδίε νικῶν δέσμεν. ἐκ

ἀντεδόλησεν τῷ ἀνὴρ

Θναπὸς ἔπω τις πρῶτερον

αὐπης.

ἀπὸ πρ. κώλ. ια.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεφαν πλόκοι σελί-
νων ἐν Ἰοδυμείδῃσιν

φαίνετα, Νέμεα τ' ἐκ ἀντιζοῖ.

πατρὸς δὲ Θεσσαλῆς ἐπ' Ἀλφειῷ
ῥέεθροισιν αἰγλαῖ ποδῶν ἀνάκειτο

Πυδοῖ τ' ἔχθ' ἐαδίς τε πικρὰν, διαύλα

θ' αἰλίῳ ἀμφ' ἐνί. μη

νός τε οἱ ταύτῃ, κρηναῖς

ἐν Ἀθάναισι, τείας μὲν

ἔργα ποδάρκης ἀμείρα

θῆκε κάλλις ἀμφὶ κόμαις

ἐπὶ φθόγῳ, κώλ. ια.

Ελλάσσει δ' ἐπὶ τῆς. ἐν

δ' ἀμφιάλοισι Ποσειδάωνος πηλοῖσι

Ποσειδάων στυγερὴν πατρί, μακρόταται

τέρψεις θ' ἔφοντ', ἐλπί-

μοί τ' αἰοιδαί. ὅσα τ' ἐν Δῶ-

φοῖσιν ἀρεῖς δόσα τε

ἦ δὲ χόρτοις ἐν λείοντες;

θνητόμαχ' πολέσιν

ὡδὲ πλήθος καλῶν. ὡς μὲν σαρῆς

ἐκ ἀν' εἰδεῖν λέγαν

ποντῶν ψάφων ἀειθμόν.

εὐφρόν. γ. κώλ. ια.

ἔπειτα δ' ἐν ἐκάστῳ μέτρον νοή-

σας δὲ, καὶ εἰς ἀρεῖς.

ἔγω δὲ ἴδιος ἐν κοινᾷ θαλεῖς,
 μῆτ' ἴν τε γαρυῶν παλαιόνων,
 πόλεμόν τ' ἐν ἡρωταῖς ἀρεταῖσιν,
 ἐΐδοσμι ἀμφὶ Κορίνθω Σίσυφον μὲν
 πυκνότατον παλάμας
 εἰς θεόν, καὶ τὰν παῖδος ἀν-
 τία Μήδ' ἄν' ἀνδρῶν
 τὸν γάμον αὐτᾷ, ναὶ σά-
 τειραν Ἀργεῖ κ' ὑπερπόλοισι.

ἀντρε. κώλ. ια.

τὰ δὲ, καὶ ποτ' ἐν ἀλκᾷ περὶ Δαρδάνη
 τειχέων ἐδόκησαν
 ἐπ' ἀμφοτέρω μαχᾷν τέμνειν τέλος·
 τοὶ μὲν, γῆρ' ἔφειλ' ὅσιν Ἀτρείδης
 Ἐλένην κομίζοντες· οἱ δ' ὅπ' ἀπὸ πάμπαν
 εἰργοντες, ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν·
 τὰ τέμνον Δαναοί·
 τοῖσι μὲν ἔξοχ' ἐν ἄ-
 σσι Πειρώνας, σφετέρη
 μὲν πατὴρ ἀρχαῖν, καὶ βαθυὴ
 κλᾶεν ἔμμεν' ὅς μ' ἐμμεν.

ἐπιδ. κώλ. ια.

ὅς τᾷς ὀφειλῆς ἡ-
 ὄν ποτε Γοργόος ἢ πόλλ' ἀμφὶ κρητοῖς
 Πάρασον ζεύξαι ποδῶν ἔπαθε,
 ὅρ' ἴν γε οἱ χρυσάμυκα κέ-
 ρα χαλκὸν Παλλὰς ἰώει.

κ'. εἰς

κ. ἔξ' ὀνείρεα δ' αὐτίκα
 λυ' ὕπαρ' φάσασε δ', εὐδός
 Αἰολίδα βασιλεῦ,
 ἄγε φίλῃσιν τόδ' ἱππεῖον δέκου,
 καὶ δαμνίας μιν, θύων
 ταῦρον ἀργόν, πατεῖ δ' εἶξον.

εὐρ. δ. κάλ. ια.

κυαναρῆς ἐν ὄρφια κνώσσοντί οἱ
 παρθένης τόσσα εἰσέειν
 ἔδοξε. ἀνὰ δ' ἑπαλτ' ὄρθ' ποδί
 παρκεῖμενον δὲ συλλαβὴν τέρας,
 ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὔρει
 δέξιν τε Κοιρανίδα πᾶσαν τελευτᾶν
 φράγματός· ὥς τ' ἀνὰ βω-
 μήν θεᾶς κοιτάξατο κύ-
 κτ', ἀπ' ἐκείνης χρήσιος, ὅ-
 πως τέ οἱ αὐτὰ Ζεὺς ἐγ-
 χέμερ' ἀνὰ πᾶς ἔπορε

ἀν. περ. κάλ. ια.

δαματίφρονα χρυσόν. ἐνυπνίῳ
 δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
 κελεύσας μιν· ὅταν δ' ἐυρυαδενεῖ
 καρταίποδ' ἐνεργήσῃ γαδρῶν,
 δέμεν ἱππεῖα βωμόν ἐν θύῃ Αἰθέρᾳ.
 πληγὴ δ' ἐπὶ δόλῳ δαμάμις καὶ πάντων παρ'
 καὶ ὥρα ἐλπίδα καὶ [ὄρκον
 φανήσιν γ' ἥτοι καὶ ὁ καρ-

τερός

πρὸς ὀρμαίνων ἔλαξε
 Βελεροφόντας, φάρμακον
 ὡραῖον τείνων ἀμφὶ γλῶσσαν,
 ἐπαδὸς, κώλ. ια.

ἵππον πτερόεντ'· ἀναβάς
 δ' ἐνθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιξε.
 σὺν δ' ἐκείνῳ καὶ ποτ' Ἀμαζονίδων
 αἰθέρος ψυχρᾶς δ' ἀπὸ κόλ-
 πων ἐρήμῳ, ὄξοταν βάλ-
 λων γυναιχεῖον στρατὸν,
 καὶ Χίμαιρῳ παῖρ πνέοισαν,
 καὶ Σολύμῳ ἔπεφνε.

ἄσπετος αὐτῷ μόρον.
 τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
 Ζηνὸς ἀρχεῖα δέχον).

στροφὴ ε, κώλ. ια.

ἐμὲ δ' ἐνθὺν ἀκόντων ἵεντα ῥόμ-
 ον, ὅδ' ἀσκοπὸν εἰς χεῖρ
 τὰ πολλὰ βέλεια καρτυμένην χερσὶν.
 Μοῖσας γὰρ ἀγλαοθεόις ἔκων
 Ολιγαίθιδαισιν τ' ἔδωκεν ὀπίκερος,
 Ἰσθμοῖ, τὰ τ' ἐν Νεμίᾳ. παύρῳ δ' ἔπει-
 σω φανέρ' ἀθροῖ· ἀλα- (Θή-
 δής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
 σε). ἑξηκοντάκι γὰρ
 ἀμφοτέρωθεν γ' ἀδύγλωσ-
 σος βοᾷ κάρυκος ἐσλᾷ.

ἀντιστροφῇ, κώ. ια.

τὰ δ' Ολυμπία αὐτῆς ἔοικεν ἡ-
 δη παύειτε λήγειν
 τὰ τ' ἰσόμνηα, τότ' αἰ φαίμεν σαφέας.
 νυν ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῶν γε μαῖν
 τέλος. εἰ δὲ δαίμων χυρὲς Ἰλιος ἔρποι,
 Διὶ τὲτ' ἐναλίω τ' ἐκδ' ὠσομένο πρέσ-
 σιν. τὰ δ' ἐπ' ὄφρ' ἰ Παρ-
 νασία, ἀμφ' Ἀργεῖ τε, ὅ-
 σα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
 Ἀρκὰς ἀνάσων, μαρτυρή-
 σι Λυκαίη βωμόεσσι ἀνὰ
 ἔσθ' κώ. ια.

Πελλαία τε, καὶ Σικυνών,
 καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶντ' οὐερκὲς ἄλλοις,
 αἶ, τ' Ἐλδούσις, καὶ λιανῶν Μαρμαρῶν,
 ταῖθ' ὑπὸ Αἴτνας ὑφιλόφει
 καλλιπλεῖσι πόλεις, αἶ, τ' Εὐ-
 βόια· καὶ πᾶσαν καὶ
 ἑλλάδ' οὐρήσας ἐρδυνῶν
 μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
 ἀλλὰ κέροιον ἐκνέσται ποσὶ
 Ζεῦ τέλει, αἰδῶ διδύκας,
 καὶ τύχην τερπνῶν γλυκεῖαν.

ΑΣΩΠΙ-

67
ΑΣΩΠΙΧΩ

ΟΡΧΟΜΕΝΙΩ, ΠΑΙΔΙ

Κλεοδάμου, σαδιδί.

ΕΙΔΟΣ ΙΔ.

Εἶδ' ὁ μόνοςροφικόν, κάλ. ιη. κ. ιζ.

Κ Αφισίων υδάτων λαχέσαι,
αἶ' τε ναίετε καλλίπωλον ἔδραν,
ὦ λιπαρῆς αἰοίδμει βασιλείαι
Χάριτες Ορχομενῆ,
παλαιγόνων Μινυαῶν ἐπίσκοποι,
κλυτ', ἐπεὶ δ' ὄρχμεν.
σὺν γὰρ ὑμῶν τὰ περπνὰ καὶ τὰ γλυκέα
γίνε' πάντα βροτῆς,
εἰ σφόδρ, εἰ καλός, εἰ τις ἀγλαός
ἀνὴρ. ἔτε γὰρ θεοὶ
σεμνὰν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χρῆς,
ἔτε δαΐτας· ἀλλὰ πάντων
ταμίαι ἔργων ἐν ἔρασι,
χρυσόποζον φέμλναι
ὧδ' αὖ Πύθιον Αἰωλλωνία φέρνοισ,
αἶετον σέβοντι πατρὸς
Ολυμπώϊοιο πιαῖν.

τὰ ιζ. αὐτῇ κῶλα.

πότνι' Αἰγλαία, φιλησίμελ' ὧς

Ε 2

τ' Εὐφρο-

τ' Εὐφροσύῃ, θεῶν κρατὶς παῖδες,
 ἐπάκουοι νυν, Θαλία τε ἐ-
 ρασίμολπε, ἰδοῖται τόνδε
 κῆμον ἐπ' Ὀλύμπῳ τύχα,
 κοῦφα βιβάντα Λυδῖον γῶ
 Ἀσώπῃον ἐν ἔσπῳ,
 ἐν μέγαις τε αἰείδων
 μόλον, ἔνεκα Ὀλυμπιονίκος αἰ Μινύφας
 σεῦ ἔκαπ' μηχαντεῖχέα δόμεν
 Φερσεφόνας ἴδῃ Ἀχρεῖ,
 πατεὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
 γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖς ἡ-
 δὲ, εἴπωρς ὅτι οἱ νέαν
 κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας,
 ἐξεφανώσε κυδῖμων αἰθλῶν
 Πιερίσι χαῖταν.

ΠΙΝ-

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΠΥΘΙΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ,

συνακροῖω, ἄρματι.

ΕΙΔΟΣ Α.

στροφὴ α, κἀλ. 16.

ΡΥΣΕΑ φόρμιξ

Απόλλω-

νος, ὁ ἰοπλοκάμων

συώδητον Μοισᾶν κτέ-
ανον,

τᾶς ἀκούει κλυτὰς βάσις, ἀγλαΐας ἀρχαί-
πείδον) δ' αἰοῖσσι σάμασιν,

ἀγνοῖχόρεον ὁπόταν παροϊμίων

ἁμφοτέρων τυχῆς ἐλθιζομένης,

καὶ τὸν αἰχματῶν κεραιῶν σφαιρῶν

αἰνὰς πύρρος· ἔν-

δει δ' ἀνὰ σπάπῳ Διὸς αἰετὸς, ὦ-

κείαν πτέρυν' ἁμφοτέρων

θεν χαλάξαις,

ἀντίρρ. κἀλ. 16.

ἀρχὸς οἰωνῶν· κελαϊνὰ-

πιν δ' ὅπ' οἱ νεφέλων

ἀγκύλῳ κρατὶ βλεφάρον

αἰδὺ κλαῖσεν κατέχουας· ὁ δ' ἰκνῶσται

Ε 3

ὑγρόν

ὕγεθ' ἰσῶτον αἰωρεῖ, ταῦς
 ῥιπαῖπ καταχρόμνος. καὶ γὰρ βια-
 τὰς ἄρης, ξαχρεῖαν αἰεὶ δε λισσῶν
 ἐγχεῶν ἀκμαν, ἰαυὴ καρδίαν
 κώματι κῆλα δὲ καὶ
 δαιμόνων θέλγῃ φρένας, ἀμφὶ τε Λα-
 τόδα σοφία, βαθυκόλ-
 πον τε Μοισᾶν.

ἐπιδ. κώλ. ιε.

δοσα δὲ μὴ πεφίληκε
 Ζῶς, ἀτύζον) βοᾶν
 Περσίδων αἰόντα,
 γὰρ τε καὶ πόντον κατ' ἀμειψάμετον
 ὅς τ' ἐν αἰτᾷ ταρτάρῳ κεί-
 ται θεῶν πολέμιος,
 Τυφῶς ἐκατοντακάρονος, τὸν ποτε
 Κιλίκιον θρέψε πολυώ-
 νυμον ἄνθρωπον· νυῶ γε μὰν
 ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιεφκέες ὄχθαι,
 Σικελία τ' αὐτὲ πῖεζαι
 εἶρνα λαχράντα· κίων
 δ' ἐροῖα συνέχει,
 νιφόεας Αἴτνα πάνετες
 χρόνος ὀξείας τιθίαια.

σπορὴ β, κώ. ιε.

ταῖς ἐρδύζον) μὲν ἀπλά-
 τε πυθὲς ἀνότα)

ἐλ μυ-

ἐκ μυχῶν παγαί ποταμοί
 δ' ἀμέραιοι μὲν προχέοντι ῥόον καπνῷ
 αἶθων· ἀλλ' ἐν ὄρεσσι πῶς
 φοίνισα κυλινδρινὰ φλόξ ἐς βαθεΐ-
 αν φέρει πόντε πλάγῃ σιὴ πατήγῃ·
 κείνο δ' Αφαίσειο κρενὸς ἐρπετὸν
 δευοτάτοις ἀναπείμ-
 πει τέρας μὲν θαυμασίον προσιδέ-
 σθαι, θαῦμα δὲ καὶ παριόν-
 των ἀκῆσαι,

ἀντ. κ. σ. ιβ.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-
 λοις δέδεγ' κορυφαῖς,
 καὶ πῆδ' ὠσερμυά δὲ χαράσ-
 σοιτ' ἅπαν νῶτον ποταμὸν κερ-
 εῖν Ζεῦ, εἴη τιν' ἀνδάνειν, (τεῖ.
 ὃς τῶτ' ἐφέπεις ὄρεσ, εὐκάρπιοι γαί-
 ας μέτωπον. τῷ μὲν ἔπονυμίαν
 κληῖος οἰκιστὴρ ἐκύδατε πόλιν
 γείτονα· Πυθιάδος
 δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπ' ἐν ἀγ-
 γέλων Ἰερόνος ὑπὲρ
 καλλιπῆς

ἐπιδόξ, κ. σ. ιε.

ἄρμασι. ναυσιφορήτοις
 δι' αἰδέοις ὁρώτα χάρεις
 ἐς πλοῖα ἀρχηγίοις, πομ-

παῖον ἐλθεῖν ἔσθην. εἰκότα γὰρ
 καὶ τελοῦτ' αἰ φερτέρου νό-
 σου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ στυγίαις δόξαν φέρει
 λοιπὸν ἔσσεσθαι, στεφανοί-
 σιν, ἵπποισί τε κλυτὰν,
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομασταί,
 Λύκιοι καὶ Δάλοιο αἰάσων
 Φοῖβε, Παρνασσῷ τε κρήναν
 Κασσάλιον φιλέων,
 ἐδελήσας ταῦτα νόω
 πτέρηδ' ὕψι' ἀνδρῶν τε χώραν.

εὐροφή γ, καὶ. ιβ.

ἐν θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
 σται βροταῖς ἀρεταῖς,
 καὶ σοφοί, καὶ χερσὶ βια- (κρίνον
 ται, φειδύλασσί τ' ἔφυ' αὐδ' ἐαδ' ἔω
 αἰνῆσαι μνησιν, ἔλπομαι
 μὴ χαλκοπαράγον ἀκονθ' ὥσείτ' ἀγῶ-
 νος βαλεῖν ἔξω παλάμα δονέων,
 μακρὰ δὲ ῥήγας ἀμύνεσθαι ἀντίοις.
 εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὅλ-
 λον κρὶν ἔτω καὶ κτεανῶν δόσιν εὐ-
 δύοι, καμάτων δ' ὀπίλα-
 σιν ὀφθαλμοί.

ἀντιστροφὴ, καὶ. ιβ.

ἢ καὶ ἀν' μιᾶσειν οἷαις

ἐν πολέ-

ἐν πολέμοισι μάχαις
 τλάμοι ψυχᾷ παρέμει-
 ν' ἀνίχ' οὐείκοιτο θεῶν παλάμαις π-
 οῖαν ἔτις Ἑλλάνων δρέπει, (μᾶν,
 πλέττε σφάωμ' ἀγέροχον. νῦν γε
 τὰν Φιλοκλήταο δίκην ἐξέπων,
 ἔσχατόβδη, σὺ δ' ἀνάγκῃ μιν φίλον
 καὶ Τίς ἐὼν μεγαλά-
 νωρ ἔστανε. φαντὶ δ' Ἰαμινόθεν ἑλ-
 κει τειρῆμνον, μεταλλάσ-
 σοντας ἑλθεῖν

ἐπὶ δ. κφ. ιε.

ἦερας ἀντιθέους Ποί-
 αντος υἱὸν τέξεται,
 ὃς Πειάμοιο πόλιν πέρ-
 σε, τελοῦτάσέτε πόνοις Δαναοῖς,
 ἀδινεῖ μὲν χροτὶ βράχων,
 ἀλλὰ μινεῖδιον ἰὺ.
 ἔπει δ' Ἰέροισι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι,
 τὸν φροσέρποντα χρονον, ὦν
 ἔρα) καιρὸν διδύς.
 Μοῖσα κὺ παρ Δεινομένης κελαδῆσαι
 πέριθ' μοι ποικῶν τεθείπων.
 χάρμα δ' ἐκ ἀλλόξιον νι-
 χαφόμενα πατέρες.
 ἄγ' ἐπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ
 φίλιον ἔξδ' ἑρμῶν ὕμνον

Ε 5

επ. δ.

εργ. δ. κα. ιβ.

πρὸ πόλιν κείαν θεοδμά-
 τω σὺν ἑλδυσείᾳ,
 Γλίδος σταθμάς ἱέρον
 ἐν νόμοις ἐκπασε θέλοντι δὲ Παμφύλῃ
 καὶ μὲν Ηρακλειδᾶν ἐκγονοί,
 ὄχθαί, ὑπὸ ταυγέτῳ νικίοντες, αἰ-
 εὶ μῦθεν πεθμοῖσιν ἐν Αἰγμῆι
 Δωρεῆς. ἔχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι
 Πινδύδην ὀρνύμηναι,
 λυκοπώλων Τιωδαριδᾶν βαθυδ-
 ξοὶ γείτονες, ὧν κλέος αἰ-
 ῖσεν αἰγμῆς.

ἀντιστροφή, κα. ιβ.

Ζεῦ τέλει αἰεὶ δὲ τριαύ-
 τῳ, Ἀλφῆα παρ' Ἑδωρ,
 αἶσαν ἀσπίς καὶ βασιλεῦ-
 σι, δακρύειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
 σὺν τοι τὴν κεν ἀγχιτὴρ αἰὴρ,
 ἦ δ' ἔτ' ὀππτελλόμηνος, δαμόντε γε-
 ραίεσσι, βᾶποι σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.
 λίσσομαι, νεῦσον Κερνίαν, ἀμμεσιν
 ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖ-
 νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχη
 ναυσίσσιον ὕβριν ἰδῶν
 τὰν περὶ Κώμας,

ἐπιδ.

οἷα Συρακουσίων ἀρ-
 χῶ δ' αἰμαδιέντες πᾶσον
 ὠκυπόροισιν ἔπ' ἑσπέρην.
 ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἀλκίαν,
 Ἑλλάδ' ὅξ' ἔλκων βαρείας
 δελείας αἰρέομαι
 παρ' μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
 μιάν' ἐν Σπάρτῃ δ' ἔρεω τὴν
 παρ' Κιθαιρώνας μάχην,
 ταῖσι Μήδφοι κάμν' ἀγκυλόποξοι.
 παρ' δὲ τὴν εὐύδρην ἀκτῶν
 Ἰμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
 Δεινοβύτιος τελέσας
 τὸν ἑδέξαντ' ἄμφ' ἀρετῶν,
 πολέμιων ἀνδρῶν χαμόντων.

στροφὴ ε. κώ. ιε.

καὲρ ἐν εἰ φθέγγαιο, πολλῶν
 πείρατα συνταπύσας
 ἐν βραχεῖ, μείων ἐπέῳ (βλῦναι
 μῶμος ἀνδρώπων. ὅτι γὰρ πόρος ἀμ-
 αϊανὴς ταχείας ἀπώδεις.
 ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
 νη, μάλισ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτείοις.
 ἀλλ' ὅμως (κρέων γὰρ οἰκτιρμῶς φθό-
 μῃ παρὶ καλὰ νό- (νος)
 μα διπαῖα πηδάλῳ στρατὸν ἀ-
 ψευθεῖ

ψευδεῖ δὲ πρὸς ἀκμονι χάλ-
κυνε γλαῦσαν·

ἀντισρ. κώ. ιε.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παρμυθύτ-
σει, μέγα (σι φέρε)
παρ σέθεν. πολλὰν ταμίαν
ἰοσί. πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέρους πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὄργῃ παρμυθίων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοῦν ἀδεῖαν ἀ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίσαν διαπαύαις.
ἔξισι δέ, ὥς τε κυβερνάτας αἰὴρ
ἰσῖον ἀνέμοισιν.

μὴ δολωθῆς φίλε κέρδεσιν εὐτετα-
πέλοις. ὁπαδόμβροτον αὖ-
χιμα δόξας,

ἱππ. κώ. ιε.

οἷον ἄποιχομένηων ἀν-
δρῶν διάσταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
ἐφ' ἧν Κερίστου φιλόφρων ἀρετὰ
πὺν δὲ ταύρω χαλκίῳ καυ-
τῆρα νηλέα νόον,
ἔχθρα Φάλαριν κατέχευ' παντὰ φάτις.
ἔδ' εἰ μὴ φόρμιγες ὑπώ-
εσθαι κοινωσίαν
μαλθακὰν παίδων θάροισι δέχοντο.
τὺ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον αἰθλῶν·

εὖ δὲ

εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοι-
 ρ' ἀμφοτέρωσι δ' αἴηρ
 ὅς αὖ ἐγκύρῃ καὶ ἔλῃ,
 σέφανον ὑψισον δέδεικ'.

ΤΩ ΑΤΤΩ ΙΕΡΩΝΙ,
 ΑΡΜΑΤΙ.

ΕΙΔΟΣ Β.

επο. α. κώ. 16.

Μεγαλοπόλεις ὦ Συρά-
 κοσσι, βαθυπόλεμι
 τέμενος Ἀρεος, ἀνδρῶν
 ἵππων τε σιδηροχαρμῶν
 δαιμόνιαι φοφοί,
 ὕμνῳ τόδε τῶν λιπαρῶν Διὸς Θηβῶν
 φέρον μέλος ἔρχομαι,
 ἀγέλιαν τετραορίας ἐλγίχθονος
 εὐάρματος Ἰέρων ἐν αἷ' κρατέων,
 τηλαυγέσιν ἀνέδθησεν Ορ-
 τυγίαν σεφάνοις,
 ποταμίας ἔδος Ἀρτέμιδος.
 τῆς ἐκ αἵτερ, κείας ἀγαναῖσιν ἐν
 χερσὶ ποικιλαῖοις
 ἐδάμνασε πᾶλοισ.

ἀνπερ. κώ. 13.

ὅπῃ γὰρ ἰοχάμεθα πυρ-

θένος

θένος χερὶ διδύμα,
 δ, τ' εὐχώνιος Ερμᾶς
 αἰγλῶντα τίθησι κόσμον,
 ξεῖδον ὅταν δίφρου,
 ἐνθ' ἄρματα πρῖσιχάλινα καταζού-
 γνυη δένος ἵππειον,
 ὀρσοτείαναι, εὐρυεῖαν καλέων θρόν.
 ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος αἰὴρ
 εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕ-
 μνον, ἄποιον ἄρετᾶς.
 κελαδέουσι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
 ραν πολλάκις φάμαι Κυπρίων, τ' ὁ
 χρυσοχάτας περφερέως
 ἐφίλασ' Απόλλων,
 ἐπφδὸς κώ. ιδ.

ἱέρεια κτίλον Αφροδίτας.
 ἀγὰ δὲ χάρις φίλων
 ποίητος ἀντὶ ἔργων
 ὀπιζομένη. σὲ δ' ὦ Διφρομήει παῖ,
 Ζεφυρεία περὶ δόμων
 Λοκεῖς παρ' θένος ἀπύει, πο-
 λεύων καμάτων ἐξ ἀμαγάνων,
 διὰ πᾶν δυνάμιν δεσπεῖσ' ἀσφαλές.
 θεῶν δ' ἐρετμῶσιν
 Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
 βροτοῖς λέγειν, ἐν περφερέῃ φοχρῇ
 πάντα κυλινδόρμητον,

τὸν εὐε-

τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμειβαῖς
ἐπιχορηγίους τίειται.

στροφὴ β. κώ. 19.

ἔμαθες δὲ σαφές. εὐμνή-
σι γὰρ ὡς δὲ Κερνίδαις
γλυκὺν ἐλὼν βίον, μα-
κρὸν ἐχ' ὑπέμεινεν ὄλεον,
μισνομήναις φρεσίν,
Ηεας ὅτ' ἐράσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ
λάχον πολυγαθίας.
ἀλλὰ νῦν ὕβρις ἐς ἀνάταν ὡς ἀφανον
ᾤρεται. τάχα δὲ παθὼν εἰκότ' αἰὴρ,
ἔξαιρετον ἔχει μόχθον αἰ
δύο δ' ἀμπυακίαι
φερίπποιοι τέλεθοντι· τὸ μὲν
ἥερος, ὅπ' ἦ ἐμφύλιον αἶμα φρω-
πτος ἐκ ἄτερ τέχνας
ἐπέμιξε θνατοῖς.

ἀντιστ. κώ. 19.

ὅπ' τε μεγαλοκυβισ-
σιν ἐν ποτε θαλάμοις,
Διὸς ἀκοίτην ἐπειεῖ-
το. γῆ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ
παντοῦ ὄρεῖν μέτρον.
εὐναὶ δὲ ὡς δὲ φρεσίν ἐς κακότητ' ἀ-
φροσύνην ἔβαλον ποτὶ
ἢ ἢ ἵκοντ', ἐπεὶ νεφέλα παρελέετο,
ψεύδος

ψευδὲς γλυκὺ μεθέπων αἰδέει ἀνὴρ.
εἶδος γὰρ ὑψόφρονα πάντα

πρέπειν ἐραυνία

δυρατίει Κρόνῳ, ἄντε δόλον

ἄντ' ἔστιν Ζηνὸς παλάμαι καλὸν

πῆμα. τὸν δὲ τετρακύντα-

μον ἔπειραζε δεσμὸν,

ἐπεδός, κώ. ιδ.

εἶον ὅλαθρον ὄγ'. ἐν δ' ἀφύκτοι-

σι γχοπέδαις πεσόν,

τὸν πολυκοινὸν ἀνεδέ-

ξατ' ἀγγελίαν αἰεὶ δ' οἱ Χαρίτων τέκε

γόνον ὑψοφρίαλον,

μόνα καὶ μόνον, ἔτ' ἐν ἀνδρά-

σι γρασφόρον, ἔτ' ἐν θεῶν νόμοις,

τ' ὀνύμαζε ξάφοισα Κένταυρον, ὃς

ἵπποισι Μαγνη-

τίδεσι ἐρίγνυτ' ἐν Πα-

λίσ σφυροῖς. ἐν δ' ἐλκρόντ' ἔσχατος

θαυμαστός, ἀμφοτέροις

ὁμοῖοι Τυεῦπ' τὰ μεξόθεν κέρ,

κάτω, τὸ δ' ὑπέρθε, παζός.

εἰσὸς γ. κώ. ιε.

Ζηνὸς ἀπάν ὅπ' ἐλκρόντ' ἔσχατος

σι τέκμαρ ἀνύε).

Ζηνὸς δ' καὶ πτερόεντ' αἰ-

εἶτον κίχρ, καὶ θαλασσαι-

ον ὠρεα-

ον ὡδ' αμείβε)

Δελφῖνα, & ὑψιφρόνων τιν' ἑκαμψέ
βροτῆ· ἐτέρωσι δ' εἰ
κῦδος αἰθέραον παρέδωκ'· ἐμὲ δὲ χρεῶν
φύλκην δάκρος αἰδινὸν κακὰ γοεῖαν.
εἶδον γὰρ ἐκάς ἐών, τὰ πόλ-
λ' ἐν ἀμαχανία,
ψογεῖν Ἀρχίλοχον βαρυλό-
γους ἔχθεσιν παινόμενον. τὸ πλῆ-
τεῖν δὲ σὺν τύχῃ πότμου
σοφίας, ἀείρουν.

ἀντιστροφή κώ. γε.

τὴν δὲ σάφα νιν ἔχεις ἐλευ-
θέρῃ φρενὶ πεπαρεῖν
τορίτανι, κύριε πολλῶν
μὲν εὐσεφείων ἀγμῶν
καὶ τραυτοῦ. εἰ δ' εἰς τις
ἤδη κτεάτεσσιν τε, καὶ παρὲς πρῶτῃ,
λέγῃ ἔπεσον τιν' αἰ- [εον,
ἢ Ἑλλάδα τ' πάροισι γενέσθ' ὑπέρτε-
ραῖνα τραυτοῖσι παλαιμονεῖ πενέσιν.
εὐανθέα δ' ἀναβάσσομαι
τόλον αἰφ' ἀρετῶν
κελευθέρων. νεόταπ μὲν αἰ-
ρήσῃ Τροάσος δεινῶν πολέμων· ὅθεν
φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπεί-
ρονα δόξαν εὐρεῖν,

F

ἐπὶ δ.

ἐποδ. κώλ. ιδ.

τὰ μὲν ἐν ἱπποστάμοισιν αἰδέε-
σι μαρινάμενον, τὰ δὲ ἐν
πέλομαχαις. βελαί
δὲ πρῶτεύεργα, ἀκίδων ἐμοὶ ἔπος,
ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖ-
ρε· τόδε μὲν κτλ Φοίνισαν ἑμπολὴν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἀλὸς πέμπε·
τὸ Κασόρειον
δι' ἐν Αἰολίδεσσιν χερδαῖς
θέλων, ἄθρησον χάριν ἐπ' ἀκτύπτῃ
φύρμιγος αἰτόμενος.
γῆρυο δι' οἷος ἐσσι, μαθὼν, καλὸς τοι
πίπται ὡς αἰ παισὶν αἰεὶ

εποδὴ δ. κώλ. ιε.

καλὸς, ὃ δὲ Ραδάμανθυς εὖ
πέπεισεν, ὅτι φρεσὶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμη-
τον, ἐδ' αἰσάταισι θυμὸν
τέρπει' ἐνδοθεῖς,
οἷα ψεύδον παλάμαις ἔπει' αἰεὶ
βροτῶν. ἄμαχον κακὸν
ἀμφοτέροις, δολοβουλῶν ὑποφάπες,
ὀργαῖς ἀπαιεῖς ἀλὼπτεων ἱκελοι
κέρδει δὲ, τί μάλα τῷτο κερ-
δαλέον τελέει;

ἐπὶ

ἄτε γδ' ἐνάλιον πόνον ὁ-
χρίσας βαθυ σκούβῃς ἐτέρας, ἀβά-
πιστός εἰμι, φιλὸς ὧς,
ὑπὲρ ἔρκος ἄλμας.

αὐπσε. καί. ιε.

ἀδυνάτον δι' ἔπος ἐμβαλεῖν
κρηταῖον ἐν ἀγαθοῖς
δόλοιοι ἀσόν· ὁμῶς μὲν
σαίνων ποτὶ πάντας, ἄγαν
παῖχ' ὀξεπλέκει.
ὅ οἱ μετέχω θρασέος. φίλον εἴη
φιλεῖν ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἄ- [μαι,
τ' ἐχθρὸς ἐών, λύκοιο δίκαν ὑποθύσο-
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολαῖς.
ἐν παντί δὲ νομὸν ἐυθύγλωσ-
τος ἀνὴρ περὶ τέρει·
ὡρὸν τυραννίδι, χ' ὁπότεν ὁ
λαῦρος στρατὸς, χ' ὅταν πόλιν οἰσφοῖ
τηρίοντι. γρη δὲ περὶ
θεὸν ἐκ ἐείλεν.

ἐπφδὸς καί. ιδ.

ὅς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείων,
ποτὲ δ' αὖθ' ἐτέροις ἔδω-
κε μίγα κῦδος. ἀλλ' ἐ-
δὲ ταῦτα νόον ἰαίνῃ φθονεράν. σάθμας
δέ πνος ἐλκόμηνος
ᾤεσας, ἐλέπαζεν ἑλ-

κος ὀδυμαρὸν ἱᾶ' ἀεράσθαι καρδία,
 ὡρὴν ὅσα φροντίδι μηχανᾶν) τυχεῖν.
 φέρεω δ' ἐλαφράς
 ἐπαυχένιον λαβόντα
 ζυγὸν, ἀρήγῃ. ποτὶ κέντρον δέ τοι
 λαμπζέμεν, τέλει δέ
 ὀλιγοπρόσ οἶμος. ἄδοντα δὲ εἴη
 με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΤΩ ΑΤΤΩ ΙΕΡΩΝΙ,
 ΚΕΛΗΤΙ.

ΕΙΔΟΣ Γ.

εργ. α. κώ. γ.

ἩΘελον Χείρονα κα Φιλυρίδαν,
 εἰ χρεὼν τέθ' ἀμετέρως ἀπὸ γλώσ-
 σας κοινὸν ἔνσταθ' ἔπος,
 ζῶειν τὸν ἀποιχόμενον,
 Οὐρανίδα γόνον δι-
 ρυμίδοντα Κρόνον.
 βάσασί τ' ἄρχων Παλίας
 Φῆρ' ἀγρότερον,
 νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
 ος ἐὼν ἔθρεψέ ποτα
 τέκνον αἰωδιυίας
 αἶμερον γμαρκέος Ασκληπιδόν,
 ἄεθρα παντοδαπαῖν ἀλεκτῆρα νέσσαν.
 ἀντρε-

αὐτιστροφή, κώ. γγ.

τὸν μὲν δὲ ἴππεα Φλεγύα θυγάτηρ,
 ἑρὴν τελέσσει μαχρόπολιν σὺν Ἐλε-
 θύα, δαμείσει χρυσέαις
 ἔξοιπν ὑπὸ Ἀρτέμιδος,
 εἰς Αἶδαο δόμον ἐν
 θαλάμῳ κατέβα,
 τέχνης Ἀπόλλωνος. χόλος
 δ' ἐκ ἀλίδιος
 γένε' παίδων Διός. α-
 δ' ὑποφλαυρίζασά μιν
 ἀμπλακίαισι φρενῶν,
 αἶλιν ἀνήσεν γάμον, κρύβδαν παῖδος,
 πρὸς δὲ ἀνερσκόμα μιχθείσα Φοῖβῳ,
 ἐπώδῳ, κώ. ιε.

καὶ φέροισα σπέρμα θεῆ καὶ θεῶν,
 ἐκ ἔμειν' ἐλθεῖν ξάπτεζαν νυμφιδίαν,
 ἐδὲ παμφώνων ἱαχῶν
 ὑμναίων, ἄλινες
 οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἐταῖραν
 ἱσπερείας ὑποκα-
 εἰζεῶδ' αἰοδαῖς· ἀλλὰ τοι
 ἦρα το γῆρ' ἀπρόν-
 των, οἷα καὶ πολλοὶ παῖδον.
 ἔστι δὲ φῦλον ἐν αἰ-
 θρώποισι ματαιότατον,
 ὅς τις αἰχμῶν ἐπιχώ-

εἰα, παπταίνει τὰ πόρτω,
 μεταμώνια θη-
 ρύων ἀκρόνταις ἐλπίσιν.

εἰρηφ. β. κώ. γ.

ἔχε τοιαύταν μεγάλην ἀνάταν
 καλλιπέπλε λῆμα Κορρονίδος. ἐλ-
 θόντες γὰρ εὐνάσθη ξένῃ
 λείκτοισιν ἀπὸ Ἀρχαδίας.
 εἰ δ' ἔλαθε σκοπῶν' ἐν

δ' ἄρα μη' ὁδόκω,

Πυθῶνι τόσ' ἐσάϊε

ναῖ βαπλοῦς

Δοξίας, κοινῶνι παρ' εὐ-

δυτάτῳ γνώμαν πεπιθῶν,

πάντα ἴσταντι νόω.

ψολδέων δ' ἔχ' ἀπτεῖ, κλέπτει τέ μιν
 εἰ θεός, εἰ βροτός, ἔργους, ἔτε βελαῖς.

ἀντιστ. κώ. γ.

καί τοι γῆς Ἰχθύος Εἰλατίδα

ἔσθ' ἵαν κοῖται, ἀδελφὴν τε δόλον,

πέμψε κασιγνήταν μῆρ' αἰ

θύοισαν ἀμαίμακτον

εἰς Λακέρφην· ἐπεὶ

πῶρ' αἰ Βορβιάδος

κρημοῖσιν ὥκει παρθένος.

δαίμων δ' ἔτερος

εἰς χακὸν ξίφαις ἰδαμά-

σαπτό νιν, καὶ ῥητόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον ἅμα
δ' ἔφθαρε, πολλὰν τ' ὄρει πῦρ ἔξ ἐνδὸς
ἀνέριμος ἐνδορὸν αἰέσωνεν ὕλαν.

ἐπιδόξ, καὶ. ιε.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θύσαν ἐν ξυλίνῳ
σύρσοι κέραν, σέλας δ' ἀμφέδεσσε
λαβὼν Αφαίης, τότε ἔει-
πεν Απολλων, ἐκίπ
τλάτομαι ψυχᾷ ἄλγος ἄμυν ὀλέσσει
οἰκξοτάτῳ θανάτῳ,
ματρός βαρεῖα σὺ πάθα.
ὥς φάτο βάσσει δ' ἐν
πρώτῳ κίχων, παῖδ' ἐκ νεκρῶ
ἄρπασε. καιομένη
δ' αὐτῶς δίδρανε πυρᾷ.
καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρον
πόρσι Κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰατρῶν νόσοις.

εργ. γ. καὶ. γ.

Τὸς μὲν ὦν ὅσοι μόλον αὐτοφύτων
ἐλπίων ξυνάδοντες, ἢ πολλοὶ
χαλκῶ μέλι τεξάμενοι,
ἢ χρυσῶν τηλεόλων,
ἢ θεμελῶ πυλὲς περ-
θόμενοι δέμας, ἢ

χειμῶνι, λύσας ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων

ἔξαχθ' ὅς μιν μαλακαῖς
ἱπποῖδ' αἰς ἀμφέπων,

ὅς δὲ περσάνειά πί-

νοντας, ἡ γυίοις περὶ πᾶν πάντοθεν

φάρμακα, ὅς δὲ τομαῖς ἔστασαν ὀρθές.

ἀντ. κ. α. 17.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδειχ'

ἔσταπτε καὶ κείνον ἀγάνοι μι-

σθῶ, χρυσὸς ἐν χερσὶ φανείς,

αὐτὸρ ἐν θανάτῳ κομίσσας

ἤδη ἐαλωκότα. χερσὶ δ' ἄρα Κερνίκῳ

ρίψας δὲ ἀμφοῖν ἀμωπονᾷ

σέρων καθεΐλεν

ὥκέως, αἶθρον δὲ κεραυ-

νὸς ἐνέσκηψε μῶρον.

χρὴ τὰ ἰοικότα παρ

δαιμόνων μαρτύρεται θνατῶν φρεσίν,

γινόντας τὸ παρ' ποδός, οἷας εἰμυρ' αἶσας.

ἐπ. κ. α. 18.

μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον

σπεῦδε, τὰν δ' ἐμπερικτον ἀντλεῖ με-

χανάν.

εἰ δὲ σάφρον ἀντρεν ἔλαιον

ἐπ' χεῖρον, καὶ ποί

φίλῃσιν ἐν θυμῷ μελιγάρους ὕμνοι

αἰμέτε-

αμέτεροι τίθεν, ἰ-
ατῆρά τοι κέν μιν πίδον
καὶ νυῦ ἐσλοῖσι ὦδρα-
χεῖν ἀνδράσι θυρμαὶ νῆστον,
ἢ τινα Λατοῖδα

κεκλημηδόν, ἢ πατέρες.
καὶ κεν ἐν ναυσὶ μάλον, ἰ-

ονίαν τέμνων θάλασσαν,
Αρίθεσαν ὅπῃ κρέναν,
παρ' Αἰτναῖον ξένον,

στροφὴ δ. κώ. ιγ.

ὃς Συρακόσασσι νέμει, βασιλοῦς
ῥαυτὸς ἀσπίς, ἐ φθονέων ἀγαθοῖς,
ξείνοις δὲ θαυμαστος πατήρ.

τὰ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίει

αν ἄγων χερσέων,
κώμόν τ' αἰθέλων Πυθίων,

αἶγλαν σεφαίοις,

τες ἀριεύων Φερένι-

κος ἔλε Κίρρα ποτὲ,

ἀστέρες ἑσπείας

Φαμί τηλαυγέστερον κείνῳ φάος

ὄξινόμαν κε, βαθὺν πόντον περὶ σπας.

ἀντιστ. κώλ. ιγ.

ἀλλ' ἐπεύξαο μὲν ἐγὼν ἐθέλω

μαρτῇ, τὰν κῆρυ παρ' ἐμὸν πρὸς θυρεὺν

σὺν Πανὶ μέλποντι θαμὰ
 σεμνὰν θεὸν ἐνύχαι.
 εἰ δὲ λόγων συνέμῃ
 κορυφὰν ἴερον
 ὄρθαν ὅπιστα, μανθανῶν
 οἶδα περτέρον,
 ἐν παρ' ἐσλὸν πήματα σὺν-
 δυο δαίον' ἢ βροτοῖς
 αἰθνῆστοι. τὰ μὲν ὦν
 ἐδυνάον' ἢ νήπιοι κόσμῳ φέρον,
 ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ ξέφαντες ἔχουσιν.
 ἐπαδὸς, κώλ. 13.

τὴν δὲ μοῖρ' οὐδαιμονίας ἔπει.
 λαγύεσσιν γάρ τ' ἱερώων δερματῶν,
 εἴ τι ν' ἀνθρώπων, ὃ μέγας
 πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
 ἐκ ἐχέμεν ἔτ' Αἰακίδα παρ Πηλεΐ,
 ἔτε παρ' ἀντιθέω
 Κάδμω· λέγονταί γε μὲν βροτῶν
 ὅλβον ὑπέρτατον οἷ
 χεῖν, οἳ τε καὶ χρυσάμυτον
 μελπομένην ἐν ὄρε
 Μοισᾶν, καὶ ἐν ἐπταπύλῳ
 αἶον Θήβαις, ἐπὶ δ' Ἀρ-
 μονίαν γάμοι βοῶπιν
 ὃ δὲ Νηρέος ἐν-
 βάλε Θέην παῖδα κλυτὰν.

εξοφλ. ε. κώ. γγ.

καὶ τοὶ δαΐσαντο παρ' ἀμφοτέρους,
 καὶ Κρόνος παῖδας βασιλῆας ἴδον
 χρυσίαις ἐν ἔδραις, ἔδνα τε
 δέξαντο. Διὸς δὲ χάριν
 ἐκ περτέρον μεταμφ-
 ψάμενοι καμάτων,
 ἔσασαν ὀρθὴν καρδίαν.
 ἐν δ' αὖτε χερόνῳ,
 τὸν μὲν ὀξείαισι θυγά-
 ρες ἐρήμωσαν πάθαις,
 Ὀφρυσώας μέγας αἰ-
 ξεῖς ἀπὲρ λυκωλέων τε Ζεὺς πατὴρ
 ἥλυθεν εἰς λήχης ἱμερτὸν θυώνα.

ἀντρ. κώλ. γγ.

τῷ δὲ παῖς, ὄνπερ μόνον ἀθανάτα
 τίκτειν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ
 τόξοις ὑπὸ ψυχῇ λιπῶν,
 ὤρσεν περὶ καύοντος
 ἐκ Δαιαδὸν γόνυ. εἰ
 δὲ νῶν τις ἔχῃ
 θνατὴν ἀλεθρείας ὁδόν,
 χρὴ περὶ μακάρων
 τυλχαίνοντ' εὖ παχέμεν. ἀλ-
 λοτε δ' ἀλλοῖσι πνοαὶ
 ὑψιπετῶν αἰέμων.
 ὅλκος δ' ἐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχετο.

δ. π.

ὅς πολὺς, εὐτ' αὖ ὀπιθέσσαι ἐπηΐ,
ἐπ' ὁδὸς, κάλ. 15.

συμπερὲς ἐν συμπερεῖς, μέγας ἐν μεγάλοις
ἔσομαι. τ' δ' ἀμφέσσοντ' αἰεὶ φρεσὶ
δαίμον' ἀσκήσω, κατ' ἐμὴν
θεραπεύων μάχανών.

εἰ δέ μοι πλεῖστον θεὸς αἶθερ' ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος δι-
ρέας καὶ ὑψηλὸν πρῶτον.

Νέστορα καὶ Λύκιον
Σαρπηδὸν' ἀνδρῶπων φάτις
ἔξ' ἐπέων κελαδεύει-

νῶν, τέκτονες οἶα σοφοὶ
ἄρμωσαν. γνωσκομένη
δι' ἀρετὰ κλειναῖς αἰοιδαῖς,

χρῶνία τέλειθαι,
παύροις δ' ἐπεξέσθαι' εὐμαρές.

ΑΡΚΕ-

93
ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ

ΚΤΡΗΝΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

ΕΙΔΟΣ Δ.

στροφή α, κώλ. ιδ.

Σ Αμερον μὲν χεῖρ σε παρ' ἀνδρὲ
φίλω

Σάμῳ εὐίπαυ βασιλῆϊ Κυρε-
νας, ὅφρα κομᾶζοντι σὺν Ἀρκισίλῳ,

Μοῖσα, Λατοῖδαισι δ' οὐφειλόμηνον

Πυθαγόρῃ τ' αὖξῃς ἔσθ' ὕμνων·

ἔνθα ποτὲ χρυσέων

Διὸς αἰγιῷ παρέδρε,

ἐκ δ' ὀπιδάμῃ Απώλλω-

νος τυχόντες, ἱέρεια

χρήσεν οἰκιστῆρα Βάττον

καρποφόρα Λιεύας, ἱερὰν

ναῖσιν ὡς ἦδη λιπῶν,

κτίσθ' ἐν εὐάρματον

πόλιν ἐν ἀργυρόεντι μασηθ'.

αἴψρ. κώ. ιδ.

καὶ τὸ Μινδείας ἔπος ἀγκομίσει-

δ' ἐλδόμεν καὶ σὺν δεκάτῃ χρεῶ,

θήραιον· Αἴητα τό ποτε Ζαμυλῆς

παῖς ἀπέωνόβησ' ἀθανάτῃ σόματος,

δέσποισι-

94 - ΠΙΝΔ. ΠΥΘΙΑ.

δίαπονα κόλμων· εἶπε δ' ἔπος
ἡμιθείσῃ ἰά-
σονος αἰχμήταις ναύταις,
κέκλυτε παῖδες ἰσθ-
θύμων τε φώτων καὶ θεῶν.
Φαμί γὰρ τὰς δ' ἔξ ἀλιπλάγ-
πτου ποτὲ γᾶς Ἐπάρφοιο κόρην
αἰσίων ρίζαν φυτῶν-
σεσθ' μελησίμβροτον,
Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμέθλοισι.

ἐπὶ δ. καὶ. γ.

αὐτὶ Δελφίων δ' ἐλαχὺ πέρυρον,
ἵππους ἀμείψαντες· δοᾶς,
αἰνία τ' αὐτ' ἐρετμῶν,
δίφρεσι τε νομάσοισιν αἰγλόποδας.
κείνος ὄρνις ἐκτελούτα-
σθ' μεγάλην πόλιν κατερώπολιν
Θήραν χυῖας· τὴν ποτὲ
Τριτωνίδος ἐν περὶ χοῦς
λίμνας, θεῶν ἀνέρι εἰδομένην,
γαῖαν διδόντι ξένισα.
φρώσεν Εὐφάμος καταβάς
δέξασθ' αἶπον δι' ὅππ' οἱ Κερνίων
Ζεὺς πατὴρ ἐλαγξε βροτῶν,
εἰρηδ. 6, καὶ. ιδ.

ἀνὴρ ἄλκυον ποτὶ χαλκόχρουν
ναὶ κρημνάντων ἐπέτασε, θεῶς

Αργεῖς

Ἀργεῖς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρὸς τεσσ
 αμέρας ὅς Ωκεανῷ φέρομεν
 τῶπον ὑπὲρ γαίας ἐρήμων,
 ἐνάλιον δ' ὄρου μή-
 δεασιν ἀναπάσαντες ἀμύϊς·
 τουτάκι δ' οἰοπόλος
 δαίμων ἐπ' ἦλθε, φαιδίμαν
 ἀνδρὸς αἰδοίης πρὸς σολην
 Σηκάμηνος· φιλίων δ' ἐπέων
 ἄρχετο, ξένοις αὖτ' ἐλ-
 θέντεσσιν εὐεργέ)
 δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀντ. κώ. ιδ.

ἀλλὰ γ' ὅς τε πρὸς φασίς γλυκερῷ
 κώλυε μέναι· φάτο δ' Εὐρύπυλος
 γαμόχε παῖς ἀφθίτη ἐννοσίδα
 ἔμμεναι· γίγνσκε δὲ ἐπειρομένης·
 ἂν δ' εὐθὺς ἀρπαξάις ἀρέεας
 δεξιτερᾷ, περὶ τυχὸν
 ξένοιον μάς δ' ὅσε δουῶαι.
 ἔδ' ἀπ' ἰθυσέ νιν, ἀλ-
 λ' ἤθερ ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν,
 χεῖρ' οἱ χεῖρ' ἀντρεΐσαις,
 δέξατο βάλαντα δαμνοῖαν.
 πύθομαι δ' αὐτὰν κατὰ
 κλυθεῖσαν ἐκ δέρας,
 ἐναλίᾳ βᾶμην σὺν ἄλμα,

ἐπ. ς.

ἐπρ. κώ. γ.

ἑσπέρης ὑγρῇ πελάγῃ απομύδαν.
 ἦ μάν μιν ὄξυυον θαμά
 λυσιπρόνοις θρασυπρό-
 νησι φυλάττει. ἦ δ' ἐλάθοιτο φρένες.
 καὶ νυῦ ἐν τᾷδ' ἀφ' ἡλίου νά-
 σω κέχρη Λιβύας ἑυρυχώρου.
 σπέρμα παρὶν ὄρας. εἰ γὰρ οἱ-
 νοὶ νιν βάλε παρ' ἡρόιον
 Αἴδα δόμα Ταινάεσσαν εἰς ἱερὸν
 Εὐφάμοις ἐλθόν, υἱὸς ἰω-
 σφάρχε Ποσειδάωνος ἀναξ,
 τὸν ποτ' Εὐρώπῃ Τιτυοῦ θυγάτηρ
 τίκτη Καφισῶ παρ' ὄχθαις,

εὐροπῇ γ, κώλ. ιδ.

τεξάμενον παίδων κ' ὀπηθομύδων,
 αἶμα οἱ κέκταν λάβει σὺν Δαναοῖς
 εὐρεῖαν ἀπειρεσιν. τότε γὰρ μεγάλας
 ἐξάνησαν Λακεδαιμόνος, Αρ-
 γαίης τε κόλπε, καὶ Μυκηναῶν.
 νυῦ γε μάν ἀλλοδαπαῶν
 κελτὸν εὐρήσῃ γυναικῶν
 ἐν λέχεσι γήυος. οἱ
 κεν πάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
 νᾶσον ἐλθόντες, τέκνων
 φῶτα κελαινέφρων πεδίον
 δεσπόταν τὸν μὲν πολυ-

χρυσῶ

χεύσῃ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖτος ἀμνάσῃ θέμισσι,

ἀντρ. κώλ. ιδ.

Πύθιον γὰρ καταβάτα, χεῖρ
δ' ὑστέρῳ νάεσι πολεῖς ἀγαγῆν
Νεῖλοιο πρὸς πῖον τέμνος Κερίδα.
ἦ εἰ Μινδείας ἐπείων εἴχες, ἔ-
πταζαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἦες· ἀντίθεοι,
πυκινὰ μῆτην κλύοντες.
ὦ μάκαρ ἦ Πολυ-
μέδου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμός ὥρῳσε Μελίππας
Διελφίδος αὐτομάτῳ κελεύει.
αἶ σε χαίρειν εἰς τρεῖς αἰ-
δάσασα, πεπρωμένην
βασιλὴ' ἄμραν Κυρῶναι,
ἐπρδ. κώ. ιγ.

διεθρῆς φωνᾷς ἀνακρινόμενον
ποιὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μῆ καὶ
νῦν, ὥστε φοινικαθήμεν ἦες ἀκμᾷ,
παισι τούτοις ὄχθον δαλ-
λαι μέγας Ἀρνεσίλας· τῷ μὲν Ἀπόλ-
λων ἄ, τε Πυθῶ κῦδος ἔξ
Ἀμφικτυόνων ἔπορεν
ἐπαδερμίας. ὑπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ

G

Μοῖσαι-

Μοΐσαισι δώτω, καὶ τὸ πᾶν
 χρυσὸν νάκος κειῖ. μὴ γὰρ
 κείνο πλοῦσαιτων Μινυῶν, θεόπομ-

ποὶ σφίσι τιμὰ φύπυθεν.

τίς γὰρ ἀρχὴ δέξατο ναυπλίας,
 τίς δὲ κίδυος, κραπευῖς ἀδάμαν-
 τος, δῆσεν ἄλοις, θάσσαντον ἰὼ Πηχίαν
 ἔξ ἀγαυῶν Αἰολιδῶν θατέρω,
 χεῖραςιν ἢ βελῆς ἀντάμψοις,
 ἦλθε δὲ οἱ κύβη

πυκνὸν μάντιμα θυμῷ,
 ὡς αὖ μέσον ὀμφαδὸν εὐ-
 δειδέσιοι ρηθὲν μετέρες,
 τὸν μονοκρήπιδα παῖτα
 ἐν σελικῇ χεθέω μεγάλα
 εὐτ' αὖ ἀπαιτῶν ὑπὸ
 σιθμῷ ἐς εὐδείελον
 χθόνα μόλη κλειτῆς Ιωλκῆς

ἀντιστροφή κώ. ιδ.

Ξῆνος αἰτ' ὦν ἄσος. ὁ δὲ ἄρα χεῖρ
 ἵκετ', αἰχμῶσι διδύμωσιν ἀνὴρ
 ἑκπαῖλος, ἐσθλὸς δ' αὖτε πρὸς μιν ἔχον,
 αἷ τε Μαγνήτων ὀπιχέως ἀρ-
 μίζοισι θαυπέσι γυίοις
 ἀμὲν δὲ παρὰ χεῖρα
 εἰς γὰρ φελασόντας ὁμῶς.

ἔδδ' κομῶν πλόκαμοις τῶν μ' ἰσχυρῶν
 κερβέντες ὄχλῳτ' ἀγλαοί, ἀλλ' ἴδου
 ἀλλ' ἄπαν νῶτον κατὰ θυ-
 σον τάχα δ' εὐθὺς ἰδὼν σφαιρέσας
 ἐσάθῃ γηῶμας αἰτάρ-
 ῃ τοιο πειραμένους,
 ἐν ἀγορᾷ πλῆθοντες ὄχλοι.

ἔπρ. κώ. γ.

τὸν μὲν ἔ' γίνωσκον, ὁπζουρίαν
 δ' ἔμψας τίς εἶπεν καὶ τόδ' ἐν,
 ἔπ' η' που ὄδ' Ἀπώλ-
 λων, ἔδδ' μὲν χαλκάρματα ὄβρι ποῖσις
 Αφροδίτας. ἐν δὲ Νάξω
 φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδέ-
 ας παῖδας, ὧτον, καί σε ὅλ-
 μάης Εφιάλτ' αἶαζ.
 καὶ μὲν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος
 θήρυσσε κρυπτόν, ἔξ αἰ-
 κατε φερέσας ὀρύμηνον
 ὄφρα τίς τῶν ἐν δυνάτῃ φιλοτά-
 ταν ὀπφάσειν ἔρα).

σφαρὴ ε, κώλ. ιδ.

Τὸ μὲν ἀλλάλοιπ' αὐσιβόμηναι
 γάρυον τῶαυτ' ἀνὰ δ' ἡμίνοισ
 ξεσᾶτ' ἀπὸ ἡ' α' φερέσας ἀν Πελίας
 ἴκετ' ἀπὸ δὲ τὸν τάφῳ δ' αὐτὴν πα-
 πτήνας ἀρέμνων πείδιλον,

δεξιτερᾷ μόνον αὖ-
 φι ποδί κλέπτων δὲ θυμῷ
 δῖμα, προσέειπε, ποί-
 αν γαῖαν ὧ ξεῖν' εὐχαι-
 πατειδ' ἔμμεν, καὶ τίς αἰθρῶ-
 πον σε χαμῶχερον πολιᾶς
 ἔξανῆκεν γαστέρας; ἔ-
 χθίσιοις μὴ ψεύδεσι
 καταμαῖαις εἰπὲ γήρασ.

αἴθρ. καὶ ιδ.

τὸν δὲ παρσήσας ἀγανοῖσι λόγοις
 ὧδ' ἀμείρθη, Φαῖνι διδασκαλίαν
 Χείρονος οἴσθη' ἀῖξοθε γῆ ἵεσμαι
 παρ Χαριτοῖς & Φιλόρας, ἵνα Κο-
 ταύρου μα κῆραι θρέψαν ἀγναί.
 εἰκοσι δὲ ἐκτελέσας
 ἐπαιτῆς, ἔτ' ἔργον,
 ἔτ' ἔπος ἐνθάπελον
 κείοισιν εἰπὼν, ἰκόμεν
 οἴκαδ', ἀρχαὶ ἀγκομίζων
 πατρὸς ἐμῆς, βασιλεύουσαν
 ἐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε
 Ζεὺς ὅπασε λαγέτα
 Αἰόλω καὶ παισὶ τιμῷ.

ἐπὶ δὲ καὶ γ.

πύθομαι γάρ μιν, Πελίαν ἄδερμιν
 λευκαῖς πεπλήσαντα φρεσίν,

ἀμετέ-

αμετέρων ὑπὸν-
 λαῶν βιβλίας ἀρχιδιὰν Τρέων·
 τοί μ', ἐπεὶ πάμωρον εἶδον
 φέλος, ἰδὼν φάλαγγ' ἀγμῖνος
 δείσαντες ὄβρι, καὶ δὲ αὖ-
 σείτε φθιμὴν δ' οφειδὴν
 ἐν δώμοις θηκάμυροι, μὴ κα-
 κυτὲ γυναικῶν, κινύσαν πέρι-
 πον σαργάνοις ἐν πορτυρίοις,
 νυκτὶ κοιάσαντες ὁδοὺ Κρονίδα
 δέ τ' εἰσὶν Χείρωνι δῶκα.

εἰς. 5. κώ. ιδ.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
 ἔτε. λευκίπων δὲ δόμοις πατέρων
 κιδνοὶ πολὶ φράσατέ μοι σαφείως·
 Αἴσιος γὰρ παῖς ὅπι χείρως, οὐ
 ξείνων ἰκίμων γαῖαν ἄλλων
 φῆρ δέ με θεῖος Ιά-
 σσα κελήσκων περὶ πύδα.
 ὡς φάτο. τὸν μὲν εἰσελ-
 θόντ' ἔγνω ὀφθαλμοὶ πατέρων
 ἐκ δ' ἄρ' αὐτὲς πομφόλυξαν
 δάκρυα γηραλέων βλεφάρων,
 αἷ' ὡδὲ ψυχὰν ἔπει
 γάθισεν ἑξάριτον,
 γόνον ἰδὼν κάλλιπον αἰδράν.

αἰπὴρ. κώιδ. ὁ νοσητέον
 καὶ κραίνῃσι σίτην ἀμφοτέρωθεν
 ἢ υδοκασίαν γε καὶ κλέος. ἐγ-
 γύς μιν Φέρη, κέραν γ' ἀπὸ πύδα λιπαρῆ,
 ἐν δὲ Μενεάνας Ἀμυθῆναι χέως ἴδω
 δ' Ἀδμαῖος ἦκε καὶ Μέλεμπος ποιοῦ
 εὐμυρόντες αἶε-
 ψόν. ἐν δ' αὖτε δὲ μοῖρα
 μελιχίοισι λόχοις
 αὐτὰς Ἰάσων δέγμενος, τὸν ποικίλῃ
 ξέει ἀρμύζοντα πύχων, ἡ δ' ἔπειτα
 πᾶσαν ἐς εὐφροσύνην πέμπει,
 ἀθροαίς πεντήδεκα πῶν κατὰ
 νύκτας ἐθ' αἰεταίς νοσητέον
 ἐξὸν ἐὺζωᾶς αἶωνον. ὁ δ' ἴσον ἰσὺν
 αἰλ' ἐν ἑκάστῃ πάντα λόχον δέμῃρος
 ἀνδρῶν δ' ἀρχαῖς αἰνῶν, ἐν δὲ γὰρ
 συγγένει πᾶσι καὶ ποικίλῃ φοιτᾷ
 γὰρ. οἱ δ' ἐπείσποντο αἰψὰ δ' ἄπ' ἡλ-
 ὤρω στυγέοντο. καὶ ῥ' ἦλ-
 θον Πελοπείδαρχον ἑστυμῆρος
 δ' ἔστω κατ' ἐσθλὴν. ἦ δ' ἀνὰ
 στας αὐτὸς ὑπὸ πνίπτασε
 Τυρῆς ἐρασιπνοκάμην γυνᾶ.
 παρὰ δ' Ἰάσων μαλθακᾶ. ἐπὶ τοῖς
 φωαῖ ποπιδάων ὄρον,

βαλλῶ

βάλλετο κρηπίδα σφῶν ἐσώων.

πᾶ Πουφδῶος περὶ αἶε

επο. ζ. κώ. ιδ.

ἐντὶ μὲν θνατῶν φράεις ὠκύπραι
κέρδος αἰήσας πρὸς δίκας δολιοῖς,
ξεία χεῖρα ἐρωτόπων πρὸς ὅτι δανδ' ἔ-
αλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σε θεμισαμένους μῶς.
ὄργας, ὕφαιεν λοιπὸν ὅλκον.
εἰδὸν τοὶ ἐρίω.

μία βῆς, Κρηθεῖ τε μάτηρ

καὶ θεστυμίδει Σαλ-

μωνεῖ τείτασι δ' ἐν γαῖᾳ

αἶμας αὖ κείων φυτεύει-

τες δένος αἰετὶ χεῖρεσσιν

λούσσομεν. μήτραν δ' ἀφί-

σαντ' εἰς πρὸς ἔχρα πύλαι

ὁμογύροις, αἰδῶ καλύψαι.

ἀντρ. κώ. ιδ.

ὃ ἀχέπει κῶν καὶ κέρως ξίτεσσιν,
ἐδ' ἀκόντας μεγάλας πρὸς γῆν
πυλὴν δάσασθαι. μῆλα τε γὰρ τοὶ ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφ' ἡ-
μῖν, ἀγέρας τε πάντας, τὰς δ' οὐρούς
ἀμετέρων τρέφω,
γέμαι, πλέτον παῖτων
καὶ ἔμε ποιεῖ πόνον οἶ-
κον ταῦτα προσέοντ' ἄγαν,

ἀλλὰ καὶ σπᾶπτον μόναρχον,
καὶ θεόνος, ὃ ποτε Κρητίδας
ἐγκαθίζων ἰππόταις
ἔυθυε λοοῖπ δίκας.

τὰ μὲν αὖδ' ἔκλυες ἀνίας

ἐπφδ. κώλ. ιγ.

λύσον ἄμμι, μή τι νεώτερον ἔξ
αὐτῶν ἀνασθήσῃς κακόν.

ὡς ἄρ' εἶπεν. ἀκᾶ

δ' ἀνταγρόδυσσε καὶ Πελίας ἔασομαι

τοῖστος. ἀλλ' ἤδη με γρη-

δὸν μέγας ἀλικίας ἀμυτολεῖ

σὸν δ' ἄνθος ἥρας ἄρτι κυ-

μάνει. δυνάσασθαι δ' ἀφελεῖν

μυῖν χονίῳ. κέλε' ἵδ' ἱάν

ψυχὰν κομίζαι Φερίος, ἐλ-

θόντα πρὸς Αἰήτα θαλάμους,

δέρμα τε κρεῖν βαθύμαλλον ἄγαν,

τὰ ποτ' ἐκ πόντος σπᾶσθαι,

εἰσφφ η, κώλ. ιδ.

ἐκ τε μαξυᾶς αἰθίων βελέων.

ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν

φωνεῖ. μεμάρτυμαι δ' ὅππ' Κασαλία,

εἰ μεταλλάτῃ π' καὶ ὡς τάχιστα ὁ-

ξυνεί σε τύχην ναὶ πομπάν.

τῶτον ἀέθλον ἐκὼν

τέλεσσον, καίτοι μοναρχεῖν

καὶ βα-

καὶ βαπλούμεν δ-
 μυμι παρόσθην. κάρτεος
 ὄρκος ἀμυν μάρτυς ἔστω
 Ζεὺς ὁ γῆθηλιος ἀμφοτέρους.
 σιῶντες τούτων ἔπει-
 νήσαντες, οἱ μὲν κείθεν
 αὐτὰρ Ἰάσον· αὐτὲς ἦδη

ἀντιστροφή, κώ. ιδ.

ὄρνυσι κάρικας, ἔντα πλόον
 φανέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδα
 Ζηνὸς υἱὸς ῥεῖς ἀναμαντομάχαι
 ἦλθον, Αἰκμάνας θ' ἐλικοβλεφάρη
 Ἀήδας τε· δοιοὶ δ' ὕψιχαῖται
 ἀνέρες, ἐπιοσίδα
 γῆρας, αἰδέσθοντες αἰλκάν,
 ἔκ τε Πύλιν καὶ ἄπ' ἄ-
 κρας Ταυράων· ἦδ' μὲν κλῖος
 ἔσλόν· Εὐφάμει τ' ἐκείνη,
 σὸν τε Περικλῆμιν εὐρυβία.
 ὧς Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
 μικτὰς αἰοιδᾷν πατὴρ
 ἦμολεν ἐυαίνητος Ὀρφεύς.

ἐπὶ πρὸς, κώ. ιγ.

πέμπε δ' Ερμᾶς χρυσόραπτις διδύμῃ
 ἡὲς ἐπ' ἄτρυτον πόνον·
 τὸν μὲν Εχίονα, κε-
 χλευδόντας ἦεα, τ' δ' Εὐρυτον. ταχέως
 δ' ἀμφὶ

δ' αὖτις Παγλῆς Δέμῳ λαοῖσι
 ναιετάοντες ἔσσι καὶ γὰρ ἔκων
 θυμῷ γὰρ λαοὶ θάσσον ἐν
 τυσι βαπλούς αἰέμωι
 Ζήταν Κάλαι τε πατὴρ Βορέας,
 αἰδρας πτεροῖσι ῥάτα πε-
 φέροντας ἀμφὶ πορφυρέοις.
 τὸν δὲ παυπέειπ' ἡ γλοκὺν ἡμιθίο-
 σιν πόδον γ' ἔδωκεν. *Ἡρα*

εἰς. θ. κώ. ια.
 ναδς Ἀργεῦς, μίττα λειπόμην
 τ' ἀκίδυον αἰθέρα ματεῖ μύσιν
 αἰῶνα πέσσοντ' αἰὲν ὅππ. καὶ θανάτω
 φάρμακον κάλυσον εἰς ἀρετῆς
 εἰλιν ἀρέας σὺν ἄλλοις.
 εἰς δ' Ἰωλκὸν ἐπέει-
 κατέα ναυτῶν αἰῶτες,
 λέξατο πάντας ἑσπε-
 νήσας ἰάπων καὶ ρά οἱ
 μάστιγες ὀρνίχαςι καὶ κλά-
 ρισσι θεοῦ ἐπέωι ἐρεῖ;
 Μόλος αἰῶσε σφατὸν
 πρὸφραν ἐπεὶ δ' ἐμ-όλε
 κρέμασαν ἀγκύρας ὑπερθεῖ,
ἀντρ. κώ. ιδ.

χευσεῖαν χείραςι λαβὼν φιάλαν
 ἀρχὸς ἐν ᾧ ῥύμα, πατέρ' Οὐρανίδα
 ἐγχειπέ-

ἐγχειράωνον Ζήτα, καὶ ὠκυπόδες
 κυμάταν ῥιπᾶς ἀνέμων τ' ἐκάλει,
 νύκτας τε καὶ πόντον πελάθους,
 ἅμα τ' εὐφροῖα, καὶ
 φιλίαν γόστοιο μοῖραν.
 ἐν ιεφών δέ οἱ αὖ-
 τήσιν βροντᾶς αἰσιόη
 φθέγμα, λαμπαρὴ δ' ἦλθον ἀκτῆ-
 ρες στροπᾶς ὑπορηγνύμεναι.
 ἀμύμονα δ' ἤερες ἔ-
 σασαν, θεῶν δ' ἅμασι
 πειθόμενοι. κάρυξ δ' αὖτις

ἐπ' ὁδ. κώ. ιδ.

ἐμβαλεῖν κώπῃσι τερασνόπορ, ἀ-
 δείας ἐνίπῃσι ἐλπίδας.
 εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
 ρησε ξαχειᾶν ἐν παλαμῶν ἀπορρ,
 σιὼ Νόπυ δ' αὖραις ἐπ' Ἀξεί-
 νετόμα πεμπόμενοι ἤλυθον· ἐν-
 δ' ἄγων Ποσειδάωνος ἔτ-
 σοντ' εἰαλίς τέμερος.
 φοίνισα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
 ταύρων ὑπάρχει, καὶ θεό-
 κτισον λίθινον βωμοῖο δέναρ.
 ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἤμενοι,
 δεσπότης λίσσονται ναῶν,

εργοῦν καὶ ἰδ.

συνδρόμων κινητῶν ἀμυμμάκετον
 ἐκφυγεῖν πεδῶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν
 ζωαί, κυλινδρόμοι τὸ τε κρανιόν τε
 ἢ βαρυδάκτυλον ἀνέμων εἶχες. ἀλ-
 λ' ἤδη τελευτῶν κείνοις αὐταῖς
 ἡμιθέων πλοῦς ἄ-
 γαλῃ. ἐς Φάσιν δ' ἐπφτ' ἐ-
 σήλυδον ἐνθα κελαι-
 σώπασσι Κόλχοισι βίαν
 μίξαν Αἰήτα παρ' αὐτῶ.
 πότνια δ' ὠκυπύτων βελέων
 ποικίλων ἰούσῃ τε-
 ξακάρμον ὀλυμπόθεν

ἐν αὐτῷ ζεύξασα κύματα,

αὐτίστ. κώλ. ἰδ.

μαγνὰ δ' ὄρειν Κυπαρισχίαι φέρει
 παρῶν ἀνθρώποισι λιπᾶς τ' ἐπαί-
 δας ἐδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσολίδαν·
 ὅρα Μινδείας Τρώων ἀφείλοι-
 τ' αἰδῶ, ποθητὰ δ' Ἑλλὰς αὐτῶν
 ἐν φρεσὶ χαίοντ' ἄν
 δούροι μάχηι πεφθοῦς.
 καὶ τάχα πείρα τ' ἀε-
 θλων δέκνυε παρῶν.
 σὺ δ' ἐλαῖω φάρμακώστα-
 σ' ἀντίτομα στερεῶν ὀδυμῶν,

δῶκε

δῶκε χρέος· κατὰ-
 νησάν τε κοιὸν γάμεν
 γλυκύν ἐν ἀλλήλοισι μίξαι.

ἐπιδόξ, καλ. ιγ.

ἀλλ' ὅτ' Αἴητας ἀδαμαντήιον ἐν
 μέσοις ἄεθρον σκίμψατο,
 καὶ βόας οἱ φλόγ' ὑπὸ ξανθῶν χυμύ-
 ων πένον καιομένοιο πυρρός,
 χαλκίαις δ' ὀπταῖς ἀράωε-
 σκον χθον' ἀμφ' ὀμβροί, τὰς ἀγαγὼν
 ζεύγλα πέλασε μοῦνος ὀρ-
 θὰς δ' αὐλακας ἐπιταίνσας
 ἤλαν· ἀναβαλεκίας δ' ὀργη-
 ἀν χ' ἔξ νάϊον γὰς. ἐφ-
 πεν δ' ᾧδε· τέτ' ἔργον βασιλοῦς
 ὅστις ἀρχὴ νᾶος, ἐμὲ τελέσας,
 ἀφ' ὅτιν σφραγῶν ἀγέτω,

στροφὴ ια. κώ. ιδ.

κῶας αἰγ' αἶον χρυσέω θυσάνω.
 αἶς ἀρ' ἀνδ' ἀσάντος, ὑπὸ κέρκειον
 ῥίψας ἰάσων εἶμα, σφρ' πίστυμος
 εἶχετ' ἔργα. πῦρ δέ νιν ἐκ αἰόλλης
 παμφαρμάκου ξύλας ἐκτεμαῖς
 σπασάμενος δι' ἄεστεν
 βοέοις δ' ἦσεν ἀνάγκας
 ἔντεσσι αὐχάας. ἐμ-
 βάλλων τ' ἐκτεμαῖς σφρ' αἶ

κένεον

κέντρον αἰανὲς βιαπάζοντες
 ἔξωπόνοντ' ὀπιτακτὸν ἅηρ
 μέτρον. ἦ ὅτε δ' ἄφω-
 νήτω περ ἔμπας ἄχθ' ἔ-
 θυώσιν Αἰΐτας ἀγαθέες.

ἀντιστροφή, καὶ. ιδ.

πρὸς δ' ἔπαρσι καρτεροῖα ἄνδρα φίλας
 ὥρερον χεῖρας· στεφανοῖσιν τέ μιν
 ποίας ἐρεπὸν, μελιχίοις τε λόχοις
 ἀγαπαῶντ'. αὐτίκα δ' Αἰλίας
 θαυμασὸς ἦδ' ἐρμῶ λαμπρόν
 ἔννεπεν ἔνθα νηὶ ἐκ-
 τάνυσαν Φεῖξ' ἐμὰ χεῖρας.
 ἦλπετο δ' ἐκείν' οἷον
 κείν' ἔν γε παρὰ σταθὸν πόον.
 καί τοι γὰρ λόχηα, δράκοντος
 δ' εἶχετο λαβροτάταν γλῆυν,
 ὃς παχεὶ μέκει τε πε-
 τήκοντορσιν ναῦν κρατεῖ,
 τέλεσαν αὖ πῆληγαι σιδήρεαι.

αἰτίστ. καὶ. ιγ.

μακρὰ μὲν νεῖαδ' αὐτ' ἀμαξίαν. αἰ-
 εα γὰρ συνάπτει καὶ πῆλα
 οἶμον ἵταμι βραχύν.
 πολλοῖσι δ' ἀγῆμαι σοφίας ἐτέρους
 κτεῖε μὲν γλαυκῶπα τέχνη,
 ποικιλόνοτον ὄφιν ὠρεσάλα.
 κλέψαν

κλήψεν τε Μίδειαν σὺν ἄν-
τᾷ, τῶν Πελίου φόον.
ἔντ' Ωκεανὸς πελάγεσσι μήγρ,
πόντῳ τ' ἐρυθρῇ, Λημνίᾳ
τ' ἔθ. φ. γυναικῶν ἀνδροφόνων.
ἔδωκε καὶ γέρον ἀεθλοῖς ἐπιδεί-
ξαι το κείνῳ ἐδάτορ ἀμφίς.

στροφή 16. κώ. ιδ.

καὶ σπυδαίαν, καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
παρ' ἀρέσσι, τατάκις ὑμετέρας
αἰνῆτας ὄλεσε δ' ἔατο μιν εἰδὼν
ἀμφ, ἢ ἰύιτες. πῶς γὰρ γῆρος Εὐ-
φάμῳ φυτευθῆν, λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο, καὶ Λακεδαι-
μονίῳ μιν χέντες ἀνδρῶν
ἦθεον, ἔν ποτε καλ-
λίαν ἀπώλησαν χρόνῳ
ναῶσιν. ἔνθεν δ' ἔμμε Λατῆ-
δας ἔπορεν Λιύας πεδίον
σὺ δὲ πᾶν πᾶσι ὁφέλ-
λῃ, ἄστυ χρυσόθρῃ.
ἀξέμεν θεῶν Κυρῆας,

ἀντρ. κώ. ιδ.

ὅρδ' ἔβαλον μῆτιν ἐφύρετοί οἱ.
γὰρ δι νυῖ πᾶν σιδιπόδα σοφίαν.
εἰ γὰρ πῆς ὅζης ὄξυτομα πελὲφ
ἐξέρειψαι κεν, μεγάλης δρυὸς, αἰ-
χμῶσι

χιυοί δέ οἱ θαντὸν εἶδος,
 καὶ φθινόκαρπος τοῖ-
 σα διδοῖ ψαρόν περ αὐτᾶς,
 εἴ ποτε χειμέριον
 πῦρ ἔξικη) λοίσδιον
 ἢ στυὸ ὀρθαῖς κίο· εἰσι
 διαποσιύαισιν ἐρειδομένηα,
 μόχον ἄλλοι; ἀμφίπτοι
 δύστηνον ἐν τείχεσσι,
 ἔον ἐρημώτατα χθροῖ.

ἐπιδ. κώ. γγ.

ἔστι δ' ἱατὴρ ὀπικαιζότατος,
 Παμὴν τέ σοι τιμᾶ φαός.
 χρη. μαλακὰν χῆρα πορο-
 ἑάλλοντα ξώμαν ἔλκεος ἀμφισπολεῖν.
 ράδιον μὲν γὰρ πόλιν σεί-
 σαι ἔ· φανεστέροις, ἀλλ' ὅπῃ χά-
 ρα· αὐδὴς ἔσσαι, δυσαλὲς;
 δὴ γίνε) ἔξαπίνης,
 εἰ μὴ θεὸς ἀγαυό· εἰσι κυβερ-
 νατὴρ γῆν). τὴν δὲ τυ-
 πων ἐξυπαίνο) χάριτες.
 τλαῖθι τὰς εὐδαίμονος ἀμρὶ Κυρα-
 νας. θέμεν σουδ' ἀν' ἀπασαίν.

εποδ. γγ. κώ. ιδ.

ἦν δ' Ομήρε· πόδε στυθέμενος
 ῥῆμα, πόρσιω· ἀγέλον' ἐσλὸν ἔφα

τημὸν

πᾶν μέγιστον ὁράματα παντὶ φέρει.
αὐξέει καὶ μῦσα δὲ ἀγγελίας
ὀρθῶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεψύδατον

Βάττε μέγαρον δικαίαν

Δαμοφίλῃ παρτίδων.

κῆνος γὰρ ἐν πασι νέος,

ἐν δὲ βελῶν ὀρέσθεις, ἐγκύρ-

σας ἐκῶν ἄπει βιοτῶν,

ὀρφαλίζει μὲν κακῶν

γλῶσσαν φαεινῶν ὁπῶν,

ἔμμετε δ' ὑβρίζοντα μαρτυρῶν,

ἀντιστ. κώλ. ιδ.

ἐκ ἐρίων ἀδία τῶν ἀγαθῶν,

ἐδὲ μακύνων τέλος ἐδὲν. ὁ γὰρ [ἐχθρ.

καίρος πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον

εὖ νῦν ἐγνωκε, θεράπων δὲ οἱ ἐ

δράσας ὁπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμετε

τῶν ἀνιάρωτων,

καλὰ γνώσκοντ', ἀνάγκη

ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ

μὲν κῆνος Ἀτλας ἔρανος

παραπλάιει νῦν γε παρ' ὅ-

ας ἀπο γῆς, ἀπο τε κταίνων.

λύσε δὲ Ζεὺς ἀφ' ὧν

Τιτάνας. ἐν δὲ χρόνῳ

μεταβολαί, λήξαντες ἔρως,

ἐπὶ δ. κώ. γγ.

ἰσίων. ἀλλ' εὐχεῖ) ἐλομύαν
 νῆστον διαντλήσας ποτὲ,
 οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Αἰόλ-
 λωνός τε κράϊα συμποσίας ἐφέπει,
 θυμὸν ἐκδόδι πρὸς ἦβαν
 πολλάκις ἐν τε σοφοῖς δαιδαλέαν
 φόρμιγλιν βασιλῶν πολί-
 ταις ἡσυχίᾳ διγέμεν.
 μήτ' ὦν πνιπῆμα πορῶν, ἀπαθῆς
 δ' αὐτὸς πρὸς αἰσῶν. καὶ κα μν-
 θήσασθ' ὁποῖαν Ἀρκείϊλιν
 εὖρε παγὰν ἀμβροσίον ἐπέων,
 πρὸς ὅσων Θήβαι ξενωθεῖς.

Τ Ω Λ Α Υ Τ Ω

Α Ρ Κ Ε Σ Ι Λ Α Ω,

Α Ρ Μ Α Τ Ι.

Ε Ι Δ Ο Σ Ε.

εὐροπῇ α, κώλ. ιδ.

Ο Πλῆτος εὐρυαδηνῆς,
 ὅταν πῆς ἀρετᾶ κεκα-
 μνόν κατὰ βροτῆσιος αἴηρ,
 πότμος ὠρεδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
 πολύφρον ἐπέταν,

ὡς δὲ

ὦ Διόμοιρ' Ἀρκισίλα.
 σὺ γοῖ νιν κλυτὰς
 αἰῶνος ἄκουσ' βαθμίδων
 ἄπο, σὺν εὐδοξίᾳ
 μετανίστασαι, ἕκαπ' ἡγε-
 σαμᾶτε Κἄσσορος.
 εὐδίαν δ' ἔχ' χειμέριον
 ὄμβρεσ' τετὰν καταιθύσ-
 σ' μάκαιραν ἑστίαν.

ἀντ. κώλ. ιδ.

σοφοὶ δ' ἐπὶ κάλλιον
 φέροντι καὶ τὰν Διόσ-
 δοτον δυνάμιν. σὲ δ' ἐρχόμενον
 δῖκα πολὺς ὄλεος ἀμφινέμεν.
 τὸ μὲν, ὅπ' βασιλεὺς
 ἑστὶ μέγαλαν πολίων,
 ἔχ' συγγενῆς
 δ' ὀφθαλμοὺς αἰδοίεσσαν
 γέρας, τετὰ τὸ το μί-
 γνύμενον φρενί. μάκαρ δ' ἐκ
 νυῦ, κλεινᾶς ὅπ'ι
 εὖχος ἤδη πᾶσι Πυθιάδος
 ἵπποισι ἐλῶν, δέδεξαι
 τόνδε κῶμον ἀνέρον,

ἐπιδ. κώλ. ιδ.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ μὴ
 σε λαθῆτω Κυράνα,

γλυκὺν ἀμφὶ κῆπον
 Αφροδίτας ἀειδόμηνον,
 πύρτι μὲν θεὸν αἶπον ἱερὸν θέμεν
 φιλεῖν δὲ Κάρρων ἔξοχ' ἑταίρων·
 ὃς ἔ τ' ἐπὶ Επιμηθέος
 ἄγων ὀλνός τευγατίεσσι Πρύ-
 φασιν, Βαττιάδῃ
 ἀφίκετο δόμοις θεμισσιζόντων·
 ἀλλ' ἀειδάρεμνον,
 ὕδατι Κασαλίας
 ξενωθείς, γέρας ἀμ-
 φέβαλε παῖσι κόμας,

590. C. κώ. 18.

ἀκηχέτοις αἰνίαις
 ποδαρκέων δυωδεκα-
 δρόμων τέμενος. κατέκλανε γὰρ ἐ-
 τέων σθένος ἔδην· ἀλλὰ κρέμα
 ὅπασα χειρῶν
 τεκτόνων δαιδάλματ' ἄγων,
 Κεισαῖον λόφον
 ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον
 νάπος θεῶ, τό σφ' ἔχει
 κυπαρίσσκον μέλαθρον ἀμ-
 φ' αἰδεμένη χεῖδον,
 Κρήτης δὲν ὤξοφός τε γαῖ
 Παρνασσῷ κατέσσαν-
 τ' ὁ μονόδρεπον φυτὴν.

αἴπερ.

ἀντὶς κώ. ιδ.

ἐκόντι Τίνωι φέρει
 νόω τὸν εὐεργέταν
 ὑπανπᾶσαι. Αλεξιβιάδα,
 σὲ δ' ἠύκομοι φλέγοντι χάρει.
 μακάριος, ὃς ἔχεις
 καὶ μὴ μέγαν κάματον,
 λόγων φερτάπων
 μναμῆιον. ἐν τεσσαράκον-
 τα γὰρ πετόντεσσιν ἀ-
 νόχουσιν, ὅλον δ' ἴφρον κομί-
 ξας ἀταρβεί φρενί,
 ἦλθες ἥδη Λιβύας πεδίου,
 εἰς ἀγλαῶν αἰθέλων,
 καὶ πατρῶαν πόλιν.

ἐπὶ κώ. ιδ.

πόνων δ' εἴ τις ὑπόκληρός ἐστιν,
 εἴτ' ἔσεται. ὁ Βάττω
 δ' ἐπεὶ παλαιὸς
 ὄλεος, ἔμπας τὰ καὶ τὰ νέμων,
 πύργος ἄστος, ὅμμα τε φαννότατον
 ξένοισι. κείνόν γε καὶ βαρύκομποι
 λέοντες περὶ δείματι
 φεῦγον, γλώττω ἐπεὶ σφιν ἀσπένεμεν
 ὑπερποντία.
 ὁ δ' ἀρχαγέτας δῶκεν Απόλλων
 θῆρας αἰνὰ φόβω,

ὄφρα μὴ ταμία
Κυράνας ἀτελής
χρύοιτο μαντεύμασιν.

εξο. γ. καὶ. ιδ.

ὃ καὶ βαρεκὴν νέστον
ἀέσματ' ἀνδράσι καὶ
γυναιξὶ νέμει, πόρεν τε κίθαριν
δίδασι τε μοῖσαν οἷς αὐτὴ ἐδέλη,
ὑπὸ λυγρὸν ἀγῶν
εἰς τραπίδας ἐνομίαν
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήιον· τὰ καὶ Λακε-
δαίμονι, ἔντ' Ἀργὶ καὶ
Ζαθεῖα Πύλῳ ἔτασεν ἀλ-
καῖντας Ηρακλέος
ἐαγόνους, Αἰγυμῖ τε τό δ' ἐ-
μὸν γαρύετ' ὑπὸ Σπαρ-
τας ἐπώρετον κλέος.

ἀντιστροφὴ, καὶ. ιδ.

ὅθεν γεγενημένοι
ἵκοντο Θήραν δὲ φῶ-
τες Αἰγείδαι, ἐμοὶ πατέρες, ἔ-
δεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρὰ τις ἄγε
πολύδυτον εἰς ἔρανον.
ἔνθεν ἀναδείξάμενοι
Ἀπολλὸν τε καὶ
Καρνεῖα, ἐν δαιτὶ σέβι-

ζομεν

ζομέν Κυρῆας ἀγα-
κπιδύαν πόλιν, ἔχοντι τὰν
χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σιὺ Ελέ-
να γδ μόλον, καπνωθεί-
σαν πάσαν ἐπεὶ ἴδον

ἐπρωδός, κώ. ιδ.

ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσπασον ἔθνος
ἐνδυκέως δέχοντι
δυσίασιν ἄνδρες
ἰχθύντες σφε δωροφόροι,
τοὺς Αἰεσιτέλης ἀγαγε ναυσι θαῖς
αἰλὸς βαθείαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσέα μείζονα
θεῶν, εὐθύτομόν τε κατέθηκεν
Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμυρῶτοισι πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἰπποκροτον
Σκυροτὰν ὁδόν· ἐν-
θα πυρμυοῖς ἀγορεῖς
ὀπίδχα κείται θανών.

ερωφὴ δ. κώ. ιδ.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
ἔναισι, ἥρος δ' ἔπειτα
λαοσεβῆς ἀτερπε δὲ παρὲς δα-
μάτων ἔτερι λαχόντες αἶδαν
βασιλείς ἱεροί

ἐντί. μεγάλην δ' ἀρετάν
 δεῖσω μαλθακᾷ
 ῥανθεῖσαν κάμων θ' ὑποχέ-
 μασιν ἀκρόντι ποι
 χθονία φρενί, σφόν ὄλβον, ἤ-
 ρ' τε κοινὰν χάριν
 ἐνδικόν τ' Αρκεσίλα. τὸν ἐν ἀ-
 οιδᾷ νέων φέρεται χρυ-
 σάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἀντιστ. κώ. ιδ.

ἔχοντα Πυθωνόθεν
 τὸ καλλίπικον λυτήρι-
 ον δαπαναῖ, μέλος χάρισι. αἴ-
 δρα κέκον ἐπαινέοντι σινεῖσι
 λεγόμενον ἑρέω
 κρέσσονα μὲν ἀλκίας
 νόον φέρεται
 γλαῦσάν τε, θάρσος τε ταυ-
 πτερος ἐν ὀρνίξιν αἰ-
 ετὸς ἐπλεῖ. ἀγωνίας
 δι' ἔρκος ὄϊον, ὀδίνος
 ἐν τε μείσασι ποτανὸς δ' ἄρ'
 ματρός φίλας, πέφανται
 θ' ἄρματιηλάτας σοφός.

ἐπιδόξ. κώλ. ιδ.

ὅσα τ' εἰσὶν ὀππωλείων κα-
 λῶν ἱσσοί, τεύχεα-

κε. θεός

κε. Διός τέ οἱ τὸ
 νῦν τε πρῶτον τελεῖ δυνάστω,
 καὶ τὸ λοιπὸν ὧ Κερνίδαί μάκαρες
 διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφὶ τε βελαῖς
 ἔχειν μὴ φθινοπωρεὶς ἀ-
 νέμων χειμερία καταπνοὰ σα-
 μαλίζοι χεῖρον.
 Διός τ' οἱ νόος μέγας κυβερνᾷ
 δαίμων ἀνδρῶν φίλων·
 εὐχμαίνων Ολυμπί-
 α τέττο δόμῳ
 γέρας, ὅππῃ Βάττε γῆραι.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ,

ΑΡΜΑΤΙ.

ΕΙΔΟΣ 5.

στροφή α, κ. δ. 5.

Ακούσατ' ἢ γὰρ ἐλικώπιδος Αφρο-
 δίτας

ἄρρεσιν ἢ Χαρίτων αἰαπολίζομῳ,
 ὀμφαλὸν εἰβερέμῃ χροῶς
 ἐς γὰρ πρὸς πρῶτον χόρμενοι Πυθιόνηος
 ἐνθ' ὀλκίοισιν Εὐμενίδαις,

Η 5

ποτα-

ποταμιά τ' Ακράϊαντι, καὶ ματ' Ξενοχρά-
ειτοῖμος ὕμνων

[τει,

Δησωνεύς ἐν πολυχρύσῳ

Απολλωνία τετείχσαι νάπια.

ἀντιστ. κώλ. 3.

τ' ἔτε χθιμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν,

ἐριβόμηνεφέλας σφατὸς ἀμείλιχος,

ἔτ' ἄεμος ἐς μυχρὰς αἰλός

ἄζει παμφόρῳ χρεάδι τυπτόμενος φά-

ει δὲ πρὸς ὥσπον ἐν καθαρά,

πατεῖ τεφ' Θεατύβαλέ· κοινὰν τι γε-

λόγοισι θνατῆρ'

[νεᾷ

εὐδοξὸν ἄρμα πνίκαν

Κεισαίαισιν ἐν πύχαῖς ἀπαγέλει.

στροφὴ β. κώ. 3.

σύ τ' αἰ χέειν νῖν, ὅππιδ' ἔξια χρεὺς ὄρθαι

ἀγλῆς εὐφημοσυῶν τὰν ποτ' ἐν ὄρεσι

φαντὶ μεγαλοδένει Φιλύ-

ρας ὕδ' ὄρφανιζομένη Πηληϊδᾶ πα-

ραρνέειν· μάλιστ' ἀμύ Κρονίδαν

βαρυόπων στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύ-

θεῶν σέβειας.

[τανιν

ταύτας δὲ μή ποτε πιαῖς

ἀμείρεν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἀντιστροφὴ κώ. 3.

ἐγένετο δ' ὁπότερον Ἀντίλοχος βιαταῖς

νίκημα τέτο φέρον· ὅς ἑωφείθητο

πατρός,

πατρός, ἐναείμβροτον ἀμμοῖ [5δ-
 νας σέταρχον αἰδιόπων Μένονα. Νέ-
 ρειον γὰρ ἵππος ἄρμ' ἐπέδα,
 Πάριος ἐκ βελέων δαίχθεις· ὁ δ' ἔφειπε
 κραταῖον ἔχρος.

Μεσσηνίης δὲ γέροντος
 δοναθεῖσαι φρενὶ βόασε παῖδα ὄν.

σεσφῆ γ, κώλων δ.

χαμαιπετές δ' ἄρ' ἔστος ἐκ ἀπώρριψεν
 αὐτῆς.

μυθῶν δὲ ὁ θεῖος ἀνὴρ, ᾤοντο μὲν θανά-
 τοιο κομιδὰν πατρός· ἐδό-

κησεν γὰρ πάλαι γλυκὴ ὀπλοτέρωσι,
 ἔργον πελώριον τελέσας,
 ὑπάρτος ἀμφὶ Τρεῦσιν ἔμμεν ᾠδὴν ἀρε-
 τὰ μὲν παρήκε· [τάν.

γὰρ νυῦ δὲ καὶ Θερασύβελος
 πατρῶαν μάλιστα ᾠδὴν σάθμαν ἔειπε,

ἀνπερ. κώ. δ.

πᾶσι τ' ἐπερχόμενος αἰλαίαν ἔδφεν
 αἵπασαν· νόον δὲ πλεῖτον ἀγῆ, ἀδίκον
 ἔειπε ὅ-

πέρσπλον ἦσαν δρέπον, σοφίαν
 δ' ἐν μυχοῖσι Περσίδων· τίς τ' ἐλέλιχον
 ὀργαῖς πάσας, ὅς ἰππεῖαν εἰ-
 σοδον, μάλ' ἀδόντι νόον Ποσειδᾶν ᾠδὴν
 ἔρχετο.

γλυκεῖα

γλυκεῖα δὲ φρὺν
καὶ συμπόταισιν ὀμιλεῖν,
μελίσσῃν ἀμείβεσθαι ξητὸν πόνον.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Ε Ϊ

Α Θ Η Ν Α Ι Ω ,

Τ Ε Θ Ρ Ι Η Π Ω .

Ε Ι Δ Ο Σ Ζ .

στροφή α. κώ. ζ.

Κ Αλλισον αἰ μεγαλοπόλιες Αθῆνας
περοίμιον Αλκμαϊονιδῶν
εὐρυθενεῖ χλυᾶ, κρητῖδ' αἰοιδῶν
ἵπποισι βαλέεσσι, ἔπει
τίνα πάσαι, τίνα τ' οἶκον
ναίων ἐνυμάζομαι
ὅππῃ φανέσερον Ἑλλάδι πυθέεσσι

ἀντίσθ. κώλ. ζ.

πάσαισι γὰρ πόλεις λόγος ὀμιλεῖ
Ερεχθίδος ἀσῶν, Απὸλ-
λων, οἳ τὸν τε δόμον Πυθῶνι δία
δακτὸν ἐτόλξαν, αἶνον
π δέ με πέντε μὲν Ἰαθμοῖ
ἦναι, μία δ' ἐν περὶ πῶν
Διὸς Ολυμπίας· δύο δ' ὑπὸ Κίρρας,
ἐπφδ.

ἐπὶ κώλ. 3.

ὦ Μεγακλῆες ὤ-
 μαί τε, καὶ παρθόνων.
 νῆα δ' εὐπραγία
 χαίρω τι, τὸ δ' ἄχνημα,
 φθόνον ἀμειβόμενον
 τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε μὴν
 ἔγωγε κεν ἀνδρὶ παρμονίμῳ
 θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
 τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ

ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

ΕΙΔΟΣ Η.

εὐροπ. α, κώλ. 3.

Φιλόφρον Ἡσυχία, δίνας
 ὦ μεγάλῃ πόλει
 Δύγατερ, βελαῖν τε καὶ πολέμων
 ἔχισσι κλαῖδας
 ὑπερτάτας, Πυθιονικῶν
 πρὸν Αἰετομήρει
 δέκασ. τὸ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔργον
 τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ὀπίσασθαι
 χαίρω σὺν ἀξέκεϊ.

ἀντιστ.

ἀντιστροφῆς καὶ β.

εὐ δ' ὅπως ἔσαν τις ἀμείλιχον
 καρδία κότον ἐ-
 νελάτῃ, χαχία δυσμύεων
 ὑπὸ ἀνπαύσαισα,
 κρατὶ πεθεῖς ὕβρις ἐν ἀντλῶ
 τὰν ἐδὲ Πορφυρέων
 μάθεν παρ' αἷσαν ἔξερεθίζων.
 κέρδος δὲ φίλτατόν γ' ἐκόντος εἴ
 πῃς ἐκ δόμων φέροι

ἐπωδ. καὶ ια.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-
 λεν ἐν χροίῳ. Τυφῶς Κίλιξ πολυκάρα-
 νος ἔμιν ἀλυξεν.
 ἐδὲ μὲν βασιλοῦς Γηγάντων
 δμάθεν δὲ κεραυνῶ,
 τόξοισί τ' Ἀπόλλω-
 νος, ὃς εὐμυρεῖ νόῳ
 Ξενάρκειον ἔδηντο Κίρ-
 ραθεν ἐσεφανωμύχον
 ἦδ' ὃν ποία Παρνασσία,
 Δωρεῖ τε κάμω.

ερω. β. καὶ θ.

ἔπεισε δ' ἔχαιτων ἐκὰς
 αἰ δικάμπολις
 ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
 Δίγριστα νᾶσος τε.

λέαν

λέαν δ' ἔχῃ δόξαν ἀπ' ἀρχαῖς.
 πολλοῖσι μὲν γὰρ αἰεί-
 δεῖ) νικαφόροις ἐν αἰθέροις,
 θρέψασα ἔδοαῖς ὑδρτάτοις
 ἥερας ἐν μάχαις,

ἀντερ. κώ. β.

τὰ καὶ ἐν ἀνδράσιν ἐμάρτυροι.
 εἰμὶ δ' ἄχολος ἀ-
 ναθέμην πᾶσιν μακροχρεῖαν
 λύρα τε καὶ φθίγμα-
 π μαλθακῶ· μὴ κόρος ἐλθὼν
 κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσὶ μοι
 ἵτω ξέρον. πόνος γέρος, ὦ παῖ,
 νεώτατον καλὸν ἐμᾶ ποτα-
 ρὸν ἀμφὶ μηχανᾷ.

ἐπωδός, κώ. ια.

παλαισματέας γὰρ ἰχνύων μα-
 ξαδελφεὺς, Ολυμπία τε Θεόγνη-
 ζον ἔκατελέχθη,
 εἰδὲ Κλυτμάχοιο νίκαν
 Ἰαθμοῖ θεασύγον
 αὖξων δὲ παῖσαν Μι-
 δυλιδᾶν, λόγον φέρεις
 τὸν ὅνπερ ποτ' Οἰκλέος
 παῖς ἐν ἐπ' αὐτοῖς ἰδὼν
 ἦες Θήβαις ἰνίσσασθαι
 παρμυρόντας αἰχμᾶς.

ερωφῆ

σπορὴ γ, κώλ. θ.

ὁπότ' ἀπ' Ἀργείος ἤλυθον

δούτερον ὁδὸν ἐ-

πίγονοι, ὧδ' εἶπε μαρναμύων

φυᾶ τὸ γηναῖον

ὅπι περὶ παῖ, ἐκ πατέρων παι-

σὶν λῆμι. θεάομαι

σαφές δ' ἐρέκοντα ποικίλον αἰθᾶς

Αλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νεμῶντα πρῶ-

τον ἐν Κᾶδμου πύλαις

ἀντίστ. κώλ. θ.

ὁ δὲ χαμῶν περὶτέρα πᾶθ' α,

νυῶ ἀρέϊονος ἐ-

νέχε' ὀρνιχὸς ἀγέλι' α

Αδραστος ἥτορ· τὸ

δε οἰκοδεν, ἀντία περὶ ζει.

μουῶς γδ ἐκ Δαναῶν

σεατῆ, θαρόντος ὅς' ἐα λέξας

ἤε, τύχα θεῶν ἀφίξε'

λεφ' σὺν ἀβλαβεῖ

ἐπφδ. κώλ. ια.

Αθανῶς ευρυχώροισι ἀγμάς.

Τοιαῦτα μὲν ἐφθέγγεατ' Ἀμφιάρως.

χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς

Αλκμᾶνα σεφαίνοισι βᾶλλον

ῥαῖνω δὲ καὶ ὕμνω,

γρίπων ὅπ' μοι καὶ

κτεάνων

κτεάνων φύλαξ ἐμὸν
 ὑπαντίασεν, ἰόντι γαίης
 ὀμφαλὸν παρ' αἰοίδιμον·
 μαντευμάτων τ' ἐφάπαξ
 συγδοῖσι τέχαις.

εἰρη δ, κώλ. δ.

τὺ δ' ἐκαταβόλε παῖδοκον
 ναδὸν εὐκλέα δι-
 ανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
 τὸ μὲν μέγιστον τό-
 δι χαρμάτων ὥπασας· οἴκοι
 δὲ πρὸς αὐτὴν ἀρπαλέαν
 πόσιν πενταθλίῃ σὺν ἑορταῖς
 ὑμῶν ἐπαύλας ἀνάξ. ἐκόν-
 τι δ' εὐχόμεν νόω

ἀντιστ. κώλ. δ.

κατὰ τὴν ἁρμονίαν βλέπων
 ἅμφ' ἔχασον ὅσα
 νέομαι. κώμῳ μὲν αἰδυμειῖ
 δίχα παρέσαν.
 θεῶν δ' ὅπιν ἀφδιτον αἰτέω
 Ξέναρκες ὑμετέραις
 τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσθλὰ πέπαυ
 μὴ ξυὺ μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σφῶς
 δοκεῖ πεδαφρόνων,

ἐπιδόξ, κώλ. ια.

βίον κορυσέμεν ὀρθοβαλοί-

σι μαχαναῖς. τὰ δ' ἐκ ἐπ' ἀνδράσι
κεῖται·

δαίμων δὲ παρὶχθ',
ἄλλοι τ' ἄλλον ὑπερθε βάλλον,
ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέσσω καταβαίνει.

Μεγάρῃσι δ' ἔχεις γέρας,
μυχῶτ' ἐν Μαραθῶνος. Η-
ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκησι θριαμβεύεις, ὦ εὐσέμε-
νες, δάμνασας ἔργῳ·

εὐροφή ε, κώ. θ.

τέξασι δ' ἔμπετες ὑφ' ὀδον
σωμάτωνισι, καὶ
φρηνέων. τοῖς ἔτε νόστος ὁμοῦς
ἔπαλινος ἐν Πυθι-
άδι κείσθῃ, εἰδὲ μελόντων
παρ' μητέρ', ἀμφὶ γέλωτος
γλυκύς ὤρσεν χάριν καὶ λαύρας
δ' ἐχθρῶν ἀπαρορῇ πλώσοντι,
συμφορᾷ δὲ δαίτη γυμνοί.

ἀντισρ. κώ. θ.

ὃ δὲ καλὸν ἦ νέον λαχὼν,
ἀβρότατος ὄπῃ
μεγάλῃς δ' ἐλπίδος πέτατ',
ὑποπτεροῖς ἀγορεύεις,
ἔχων κρύσσονα πλάγῃ μέ-

ειμναί.

εἰμῶν. ἐν δὲ ὀλίγῳ
 βροτῷ τὸ τετραπλὸν αὖξιν, ἔγω
 δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ, ἀποτοθ-
 πῶ γνώμα στροφμελόν.

ἐπὶ δὲ, καλ. ια.

ἐπάμασι, τί δὲ τίς, τί δ' ἔπης;
 σιμῆς ὄναρ ἀβροποι. ἀλλ' ὅταν αἴλα
 δόσδ' ὅς ἐλθῇ,
 λαμπερὸν ἔπειτ' ἐγγὺς ἀνδρῶν,
 καὶ μείλιχος αἰὼν.
 Αἴψα φίλα μά-
 τερ' ἐλδύθέρῳ σόλῳ
 πόλιν πάνδε κόμίζε,
 Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
 Πηλεΐ τε, καὶ αἰεΐω Τελα-
 μῶνι, σὺν τ' Ἀχλλεΐ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ

ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ,

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩΙ.

ΕΙΔΟΣ Θ.

σρο. α. κώλ. ιε.

Εθέλω χαλκιάσσιδα Πυθιονίαν
 σωβαθυζώνοισιν αἰγέλων Τελεσι
 κέστη Χαρίτρεσι γηγωνεῖν,
 ὄλβιον αἶδρα, διω-
 ξίπας σεφαίνωμα Κυράνας·
 τὰν ὁ χαίταις ἀνεμο-
 σφασάγων ἐν Παλίῃ κόλ-
 πων ποτὲ Λαζίδας
 αἶρπασεν· ὡς γὰρ τε χρυσέῳ
 παρθένον ἀγροτέραν
 δίφρω. τόθι νιν πολυμήλες
 καὶ πολυκαρποτάτας
 θῆκε δέσποιναν χθονὸς,
 ῥίζαν ἀποείρε τρίτάταν
 εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ἀντιστροφή, κώλ. ιε.

ὑπέδεικτο δ' ἀργυρέπιδ' Αφροδίτα
 δάλιον ξένον, θεοδμάπαν ὀχέων
 ἐφαπτομένη χειρὶ κέφα·
 καὶ σφιν ὅτι γλυκεραίς

εὐναῖς

εὐναῖς ἔρατ' ἀνὴρ βάλεν αἰδῶ,
 ξυλὸν ἀρμόζοισι θεῶ
 τε γάμον μυχθέντι κέρα θ'
 Ὑψέος εὐρυεῖα·
 ὅς Λαπιθάην ἱερὸπλυν
 τετακίς ἰὺ βασιλοῦς,
 εἰς Ωκεανὸς γήρος ἥρος
 δούτερος, ὃν ποτε Πίν-
 δα κλειναῖς ἐν πύχαῖς
 Ναῖς εὐφρανθεῖσα Πη-
 ρεῖς λέχῃ Κρέοισ' ἔπικτε,

ἐπιδ. κώλ. ιδ.

Γαίας θυγάτηρ, ὃ δὲ τὰν εὐαλέων
 θρέφατο παῖδα Κυβέαν.
 αἰ μὲν εἴθ' ἰσῶν παλιμλεά-
 μοις ἐφίλασεν ὁδ' ἔς,
 ἔτε δειπῶντων οἰκεριῶν
 μὲν ἑταυρῶν τέρψιας.
 ἀλλ' ἀπόντεςί τε χαλκίοις
 φασγάνω τε μυρμιδῶ,
 κεραίζεν ἀγρίαις
 θῆρας, ἥ πολλὰν τε κ' ἀσύχον
 βουσὶν εἰρῶν παρέρχου παζεύαις·
 τὸν δὲ σύκοιτον γλυκὺν
 παῦρον ὅπ' βλεφάροις
 ἐπὶ σὺν ἀνάλισκοισι, ῥέποντα πῶρος αἰῶ.

590. 6. κώ. 19.

κίχε νιν λείοντί ποτ' ἔυρυφαρέγγας
 ὀμβεῖμω μοῦναν παλαίοισαν ἄτερ
 ἔλχων ἐκέρχρος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα δ' ἐν μεγάροισιν
 Χείρωνα παρστήνετε φωνᾷ,
 σεμνὸν ἄντρον Φιλλυρίδα
 παρλιπών, θυμὸν γυναικὸς
 καὶ μεγάλην δυνάσιν
 θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
 νεῖκος ἀγὰ κεφαλᾷ
 μόχθῃ καὶ δύπερθε νεᾶνις,
 ἦτορ ἔχιστα, φόβῳ
 δ' ἐκ χειρὸς φρένες.
 τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
 ποίας δ' ὑποσπασθεῖσα φύτλας,

ἀντίστρ. κώλ. 12.

ὀρέων κοῦθιμῶνας ἔχει σκυῖόντων,
 γούρῃ δ' αἰλκᾷ ἀπειράντη; ὅσια
 κλυτὰν χεῖρά οἱ παρσενεγκεῖν;
 ἦ ῥα καὶ ἐν λειχέων
 κίρειν μελιηδέα ποίαν;
 τὸν δὲ Κένταυρος Ζαρδρυῆς,
 ἀγανᾶ χλιαρὸν γαλάσας ὀ-
 φρυῖ, μήτην ἐὰν
 ἐυθύς ἀμείβετο· κρυπταὶ
 κλαῖδες ἐντὶ σφῶας

πειθᾶς

πειθεῖς ἱερῶν φιλοτάτοι
 Φοῖβε καὶ ἔν τε θεοῖς
 τέττο καὶ θρώποις ὁμῶς
 αἰδέοντ' ἀμφαδὸν ἀ-
 δείας τυχεῖν τωραῶτον εὐναῖς.

ἔπωδ. κώ. ιδ.

ἢ γάρ σε, τ' ἐ θεμιτὸν ψαύδῃς τηρεῖν,
 ἔξαπτε μέλιχος ὄργα
 παρφαμῶν τέτον λόγον. κού-
 ρας δ' ὁπόθεν γρυεῖ
 ἔξερχτῆς ὦ ἀνα; κύρι-
 ον ὅς πάντων τέλος
 οἶδα, καὶ πάσας κελύδοις,
 ὅσα τε χθὼν ἡμεῖς φύλ-
 λ' ἀναπέμπει χ' ὠπόσῃ
 ἐν θαλάσῃ ἐ ποταμοῖς ψάμματα
 κύμασι, ριπαῖς τ' ἀνέμων κλονέον·
 χ' ὦ, π μέλλει, χ' ὦ, π πόθει
 ἔασε) εὖ καθορεῖς;
 εἰ δέ γε χεῖ ἐ παρσοφὸν ἀντιφείζαι,

σποφή γ, κώλ. ιε.

ἔρέω. ταῦτα πόσις ἵκεο βᾶσαν
 τάνδε, ἐ μέλλεις ὠπὲρ πόντε, Διὸς ἔ-
 ξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκα,
 ἐνθά νιν ἀρχέπολιν
 θήσῃς, ὅππῃ λαὸν ἀγείρας
 νασιώταν, ὅχλον ἐς ἀμ-

φίπεδον· νυῦ δ' ἐυρυλείμων

πότνια σοι Λιεία

δέξε' ἐκλέα νόμφαν

δώμασιν ἐν χρυσοῖς

παρόφρων, ἵνα οἱ χθονὸς αἴσται

αὐτίκα σωτελέθῃν

ἐννομον δωρήσῃ,

ἔτε παγκάρπων φυτῶν

νήπιον, ἔτ' ἀγνώτα θηράν.

ἀντρε. κώλ. 12.

τόθι παῖδα τέξε'), ὃν κλυτὸς Ερμᾶς

εὐθεόνοις Ωρασι ἔ Γαῖα, ἀνελών

φίλας ὑπὸ μητέρες, οἷσ'.

ταὶ δ' ὀπιρυνίδιον

θηκάμηναι βρέφος αὐταῖς,

νέκταρ ἐν χεῖλεσι καὶ ἀμ-

βεσσίαν σάξοισι· θήσονται

τέ μιν ἀθάνατον

Ζῳᾶ, καὶ ἀγνὸν Ἀπόλλω

ν', ἀνδράσι χάσμα φίλοις·

ἄλχρον ὀπάονα μήλων,

ἀγρία καὶ νόμιον,

τοῖς δ' Ἀλφειῶν χαλεῖν.

ὥς ἄρ' εἰπὼν, ἐντυεν

πρωτὰν γάμος κραίνεν τελευταῖ.

ἐπωδ. κώλ. 13.

ὠκεῖα δ' ἐπειγροχίων ἤδη δεῖν

παρᾶξίς,

παῖξις, ὁδοίτε βραχεΐαι.
 κένο κέν' ἄμαρ διαΐτα-
 σεν, θαλάμῳ δὲ μίχθῃ
 ἐν πολυχρυσῷ Λιεύας,
 ἵνα καλλίσαν πόλιν
 ἀμφέπει, κλεινὰ τ' αἰέθλοισι.
 καὶ νιν ἐν Πυθωνί νιν αἰ-
 γαθία Καρνιαδά
 υἱὸς εὐθαλεῖ σιμέμιξε τύχα·
 ἐνθα νικῆσας, ἀνέφανε Κυράναν.
 αἶ νιν εὐφρον δέξε')
 καλλιγυνάικι πάτρα
 δόξαν ἡμερτὴν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δρυφῶν.

εὐφροῆ δ. κ.σ. ιε.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμητορ
 βραὶά δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀποά
 σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
 παντὸς ἔχῃ κορυφαί.
 ἔγνω νιν ποτὲ καὶ Ἰόλαον
 ἐν ἀπιδάσαντά νιν ἐ-
 πλάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυ-
 δῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
 ἔωραθεν ἐν φασγάνῳ αἰκμῇ,
 κρύψαν ἐνερθ' ὑπὸ γαῖᾳ,
 διφρηλάτα Αμφικρύωνος
 σάματι πατρὸς πάτωρ
 ἐνθά οἱ Σπαρτιάων ξένος.

κεῖτο, λευκίπποισι Κε-
δμείων μετρίκῃσας ἀγχαῖς.

ἀντίστρ. κώλ. ιε.

τίκε οἱ καὶ Ζῆνι μυγείσσι δαΐφρον
ἐν μόναις ὠδῖσιν Αλκιμυῖα διδύμων
κρατσίμαχον ἄνθος ἡδύν.
κωφὸς ἀνὴρ πρὸς δὲ Η-
ρακλεῖ σόμα μὴ ὠδραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
ἀεὶ μέμνα), τὰ νιν θρέ-
ψαντο, καὶ Ἰφιλέα.

Τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχαῖ
κωμάσσομαι τι παθῶν
ἔσλον. Χαρίτων κελαδενναῖν
μή με λίπτοι καθευθὲν
φείδος. Αἰγίνα τε γὰρ
Φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ
τελὲς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλείξαι,

ἐπὶ στρ. κώλ. ιδ.

σηαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγῶν
ἐνεκὲν εἰ φίλος ἀσάν,
εἰ πρὸς ἀντάεις, τόγ' ἐν ξυ-
νὰς πεποναυδρὸν εὖ,
μὴ λόγον βλαπτῶν αἰλίοι-
ο γέροντος, κρηππέτω.
κέτος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σιῶ τε δίκῃ

καλὰ

καὶ ῥέζοντ' ἔννεπε.

πλείετα νικήσαντά σε καὶ τελεταῖς
ωρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον· ἄφωνοί
δ' ὥς ἐκάστα φίλτατον
παρδενικῇ πόσῃ, ἥ
ἦδ' ἔχοντ', ὦ Τελεσίχερες, ἔμμεν,

εἴρο. ε. καλ. ιε.

ἐν Ολυμπίοισι τε καὶ βαθυκόλπω
γαῖς αἰθλοῖς, ἐν τε καὶ πᾶσιν ὀππρω-
είοις. ἐμὲ δ' οὐδ' οὐκ αἰοῖδ' αὖ
δίφην ἀκείομην·

πράσσει χεῖρες, αὐτὴς ἐγείρει
καὶ παλαιῶν δόξαν τιῶν
πρωτόνων· οἷοι Λιβύσας ἀμ-
φι γυναικὸς ἔβαν

Ιερᾶσαν πρὸς πόλιν Ἀνταί-
ου, καὶ καλὸν ἱερὸν

μυασηῖρες ἀγκυλῆα κέρον·

ταὶν μάλα πολλοὶ αἰε-

σῆες ἀνδρῶν αἴτεον

σύγχοι, πολλοὶ δὲ καὶ

ξείνων, ἐπεὶ θνητὸν εἶδος

αἰψὲρ. καλ. ιε.

ἔπλετο, χερσὶν ἀφ' ἧς δὲ οἱ ἦσαν

καρπῶν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.

πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτὸς ὦν

κλεινότερον γάμον, ἄ-

κησεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἀργείῳ
 οἶον εὔρε πρῶτον ἀνέκον-
 τα καὶ ὀκτὼ παρ' ἑταίροις,
 ὅρην μέσον ἄμαρ ἐλθεῖν,
 ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
 σεν γὰρ ἀπαντα χροὸν
 ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγωνίῳ
 σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
 σεν δ' ἄγε μὲν ποδῶν,
 αἵ τινες χήσοι τίς ἡ-
 ρώων, ὅσοι γαμβροὶ σφιν ἦλθον.

ἐπὶ δ. καλ. ιδ.

ἔπειθ' ἐδίδε Λίβης ἀρμόζων κόρα
 νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γράμ-
 μα μὲν αὐτὰν εἶσε κοσμή-
 σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον
 εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγε-
 δ' ὅς αὖ πρῶτος θορῶν
 ἀμφὶ οἱ φαύσθε πέπλοισι.
 ἐνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
 φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
 παρθένον κεδναὴν χεὶρ χέρας ἑλών,
 ἄρ' ἔτι ἰπποδάμην Νομάδων δι' ὄμιλον.
 πολλὰ μὲν κείνοι δίκον
 φύλλ' ἐπὶ καὶ σφραγίδας.
 πολλὰ δὲ πρῶτον περὰ δέξατο νίκας.

ΙΠΠΟ-

141
Ι Π Π Ο Κ Λ Ε Α

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ω Ι, Δ Ι Α Τ-

Λ Ο Δ Ρ Ο Μ Ω Ι.

Ε Ι Δ Ο Σ Ι.

στροφή α, κώλ. ι.

Ο Λεία Λακιδάμον,
μάκαια Θεσσαλία, πατερός
δ' ἀμφοτέραις δ' ἐξ ἑνός
ἀριστομάχε γένος Ηρακλῆος βασιλῆος.
τί κομπῶ ὡς αἰ καί εἰς;
ἀλλά με Πυθῶ τε καὶ τὸ
Πελοπονναῖον ἀπύειν,
Αλόυα τε παῖδες, Ἰπποκλέα
θέλοντες ἀγαγεῖν ὅπκιωμίαν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

ἀντίστ. κώλ. ι.

γυῖ) γδ αἰθλων
σεαυτῷ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-
νάσιος αὐτὸν μυχός
Διαυλοδορμῶν ὑπάτων παίδων ἀνείει-
Απολλων (γλυκύ δ' ἀνθρώ- [πεν.
πον τέλος, ἀρχαί τε δαίμο-
νος ὀρνυῖτος αὐξέει)
ὁ μὲν που τοῖσι μήδεσσιν ἐξ-
τ' ἔφεραξε, τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-

κεν ἵχμεσιν πατρὸς

ἐπφδ. κώλ. η.

ὀλυμπιονίκῃ

δῖς ἐν πολέμοις ἀρεῇς ὅπλοισι.

θῆκεν καὶ βαθυλείμωγα

αἶγών ὑπὸ Κίρρας

πέσαν κρατιστάσθαι Φεικίαν.

ἔσποτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν

ἐν ἀμέραις ἀγαθῇ

πλεῖστον ἀνθεῖν σφίσι.

στροφὴ β. κώλ. ι.

τῷ δ' ἐν ἑλλάδι τερπνῶν

λαχόντες ἐκ ὀλίγῳ δόσιν,

μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν

μετατροπῆς ὀπκήσασθαι. θεὸς εἴη

αἰπήμων κέαρ. εὐδαί-

μων δὲ καὶ ὑμνητὸς ὄρετ'

ἀνὴρ γίνετ' σοφοῖς,

ὃς αὖ χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ

κρατήσας, τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλη

τόλμα τε καὶ δένει,

ἀντιστροφὴ, κώλ. ι.

καὶ ζώων ἐπὶ ναεσσὺν

κατ' αἶσαν ὕδ' ἰδὴ τυχόν-

τα σφαιρῶν Πυθίων.

ὁ χάλκεος ἔρανος ἔσποτ' ἀμβροτὸς αὐ-

δοτὶς δὲ βρότον ἔθνος

[ὄρετ'.

ἀγλαΐας

ἀγλαΐας ἀπτόμεθα,
περάνει παρὲς ἔχρατον
πλόον· ναυσὶ δ' ἔτε πεζὸς ἰών,
εὐρεῖς αὖ ἐς ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θυμασάν ὁδόν·

ἐπφδ. κώλ. η.

παρ' οἷς ποτε Περσίδες
ἰδαίστατο λεγέταις δώματα' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἐκατόμβας,
ἐπιτύσας θερὰ
ρέζοντας, ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαιμίας τε μέλιν' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὀρέων ὕβριν
ὀρθαῖν κνωδάλων.

σροφὴ γ. κώλ. ι.

Μοῖσαι δ' ἐκ ἄπυδαμῶν
ξόποις ὅπῃ σφετέρῃσιν. παν-
τὰ δὲ χρεὶ παρθένων,
λυραῖν τε βραχὺ, καναχὰί τ' αὐλῶν δο-
δάφνα τε χρυσέα κό- [τέον].
μας ἀναδείσαντες εἰλα-
πινάζουσιν εὐφρόνως·
νόστοι δ' ἔτε γῆρας ἐλόμηνον
κέκρε' ἱερὰ χυεῖα· πόνων
δὲ καὶ μεχάν' ἄτερ

αἰπερ. κώλ. ι.

οἰκίοισι, φυγόντες

εὐφρόνως

ὑπέρδικον Νέμεσιν· θρασί-
 α δὲ πνέων καρδία
 μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, αἰετοῖο δ' Ἀ-
 ἴς ἀνδρῶν μακάρεσσιν δ- [θαῖα,
 μιλον, ἔπεφνεν τε Γοργό-
 να, καὶ ποικίλον κῆρα
 δρακόντων φόβουσι ἤλυθε, να-
 σιάταις λίθινον θάνατον φέρον·
 ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,

ἐπφ. κώλ. η.

θεῶν τελευσάντων,
 ἐδὲν ποτὲ φαίει) ἔμμεν ἄπιστον.
 κώπαν χάσσει· ταχὺ δ' ἄγκυραν
 ἔρειπον χθονὶ
 παρώραθεν, χριεάδος ἄλκαρ πέτεται.
 ἐγκωμίων γὰρ ἄνωγες ὕμνων
 ἐπ' ἄλλοις ἄλλων, ὥς τε μέ-
 λισσα, θυφ' λόγον.

εἰρηφ. δ, κώλων ι.

ἔλπομαι δ', Εφουραίω
 ὅπως ἀμφὶ Πύθειον γλυκεῖ-
 αν παρὰ χόντων ἑμῶν,
 ἧ Ἰπποκλέα ἐπὶ κ' μαῖλλον στυλ' αἰδοῦσάς
 ἔκαπ τεφραίω, θα-
 ητόν ἐν ἀλίζῃ θεσέ-
 μδρ, ἐν τε παλαιότεροισι
 νέαισιν τε παρθένοισι μέλημα.

καὶ γὰρ

καὶ γὰρ ἐτέρωσι καὶ ἑτέρω ἐξως
ἐκινῆζε φρένας.

ἀντιστροφή, κώλ. ι.

τῷ δ' ἑκαστος ὀρεύει,
τυχὼν κεν, ἀρπαλέαν χέθει φρενι-
τίδα τὰν παρ ποδός.
τὰ δ' εἰς ἐκινωτὸν ἀτέκμαρτον φρενιοῦ-
πέποιθα ξενία φρε- [σαι.
σαιεὶ Θάρακος, ὅς περ
ἔμην ποιωνύων χάριν,
τὸ δ' ἐξούζει ἄρμα Πιερίδων
τετραόρον, φιλέων φιλείοντ', ἄγων
ἄγοντα φρεφένως.

ἐπρ. κώλ. ιι.

πειρῶντι δὲ καὶ χερ-
σὸς ἐν βασιλείᾳ φρεφει, ἐνόος ὀρεφός.
ἀδελφεὲς τ' ἐπαγνήσο-
μεν ἐσλές, ὅτι
ὑψὲς φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κείνῃ
παρῶναι κεδναὶ πολί-
ων κυβερνάσιες.

Κ

ΘΡΑΣΥ-

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ

ΘΗΒΑΙΩ ΠΑΙΔΙ,

ΣΤΑΔΙΕΙ.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

στροφὴ α, κώλ. θ.

Κ' Ἀδμυ κόροι, Σεμέλα
 μηδ' Ολυμπιάδων ἀγυῆας, ἱ-
 νῶ δ' Ἐλευκοθέα ποτιπᾶν
 ὁμοθάλαμει Νηρηίδων,
 ἵπτε σὺν Ηρακλέος ἀεισερόντα
 ματρὶ παρ' Μελίαν, χρυσέων
 εἰς ἄδυτον τειπώδων
 θησαυρὸν, ὃν παλαιᾷ ἐ-
 τίμασσι Λοξίας·

ἀντίστρ. κώλ. θ.

Ἰσμελίον δ' ὀνύμα-
 ξεν, ἀλαδέα μαντείων Ἰῶκον. ὦ
 παῖδες Ἀρμονίας, ἐνθά καὶ
 νῦν ὀπίνομον ἡεσίδων
 στρατὸν ὀμηγυρία καλεῖ σινίμην,
 ὄφρα Θέμειν ἱερὰν Πυθῶ-
 νά τε καὶ ὀρθοδίκαν
 γᾶς ὀμφαλὸν κελεύθῃτε
 αἶψα σὺν ἱσπύρᾳ,

ἐπὶ φδ.

ἔπφδ. κώλ. 5.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
 χάειν, ἀγῶνί τε Κίρρας.
 ἐν τῷ Θεραπυδαῖος ἐμνασαν ἐσίαν,
 ξίτος ὅππ' ἐφάνον παῖδάων βαλῶν,
 ἐρ' ἀφναῖς ἀφραῖσι Πυλαῖδα νικῶν,
 ξένος Λάκωνος Ορέσα.

επο. 6. κώλ. 5.

τὸν δὴ, φονδουδῆς
 πατερός, Αρσινόα Κλυταμνήστρας χα-
 ρῶν ὑπὸ κρατερῶν ἐν δόλῳ
 τερφός ἀνέλε θυαπενθῆος
 ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πειάμης
 Κασσαίφραν πολὺ χαλκῷ
 σὺν Αἰαμεμνονία
 ψυχῇ πόρῳ Ἀχέροντος
 αἰκτὴν παρ' εὐσκιον

ἔπφδ. κώλ. 5.

ἐπὶ γυναι' πότρεον
 νιν ἄρ' Ἰφίχρεια ἐπ' Εὐείῳ σφα-
 χθεῖσα τήλε πάσας, ἐκνισε
 βαρυπάλαιμον ὄρσας χόλον
 ἢ ἐτέρῳ λέχῃ δαμαλίζομένη
 ἐννυχὶ ὠρᾶζον κοῖται,
 τὸ δὴ νέαις ἀλόχαις
 ἔχθισον αἰμπάκιοι, κα-
 λύψαι τ' αἰμήχανον

ἐπὶ δὲ, κώλ. ε.

ἀλλοξίαισι γλώσσαις.

κακολόγοι δὲ πολῖται.

ἴχθη περὶ τὸ ὄλεος ἐμείοτα φθόνον·

ὁ δὲ χαμπιὰ πνέων, ἄτακτον βρέμει.

Θαυτε μὲν αὐτὸς ἥτορ Αἰεΐδας ἱκῶν

χεῖρ' ὦ κλυταῖς ἐν Αἰνυδαίῃς,

εἰρηδ. γ. κώλ. δ.

μάντιν τ' ὄλεσε κόραν,

ἱπποὶ ἀμὲν Ἑλένα πυρρὸν δέντρον Τρώ-

ων ἔλυσεν δόμοις ἀβέστα-

τος. ὁ δ' ἄρα ξυνοὶ γέγοντα στεφ-

φιν ὀξύνει νῆα καβαλῶ

Παρνασσὸν πόδα γαῖοι τ' ἀλά-

χρον' οὐκ ἀρεί

ἔπεφ' ἐμνέει, θῆκε

τ' Αἴγυον ἐν φοαῖς.

ἀντιστροφὴ κώλ. δ.

ἢ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμύν-

σίπορον τείροδον ἐδιδάθην, ὁρ-

σαν κέλευθον ἰὼν τὸ φρήν. ἡ

μὲν τις αἴετος ἔσσι πτόει

ἔσσειεν, ὥς δ' ἄχατον ἐναλίην,

Μοῖσα. τὸ δ' ἔπειδ' εἰ μιν ὦ

σωμέδην παρέχον

φωαὶν ὑπαρξουσιν, ἀλ-

λοτ' ἀνὰ χεῖρ' ἀεσάμεν,

ἐπὶ δ.

ἐπὶ δ. κώλ. 5.

ἢ πατέρ Πυθιοῖκω
 τό γε νῦν, ἢ Θεστυδαίω,
 ἧδ' εὐφροσύνη τε καὶ δόξ' ἐπιπλέγῃ.
 τὰ μὲν ἄρμασι καλλίνικοι πάλαι
 Ολυμπία τ' ἀγώνων πολυράται ἔχον.
 δοῶν ἀκτῖνα σὺν ἱπποῖς.

εἰρηφ. δ. κώλ. 3.

Πυθοῖ τε γυμνοὶ ὅπῃ
 σάβιον καταβάντες, ἤλεγξαν Ελ-
 λανίδα στρατὸν ἀκύντα-
 π. θεόθεν ἐρύμαν καλῶν
 δῶατὰ μαϊόμενος ἐν αἰλικίᾳ.
 ἧδ' ἧδ' ἀνὰ πόλιν δειρίσκων
 τὰ μίση μακροτέρω σὺν
 ὅλῳ πεδαιότα, μέμ-
 φομ' αἶσαν τυραννίδων.

ἀντιστ. κώλ. 3.

ἔνωαῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
 τέταμαι. φθονεργὸν δ' ἀμύνον ἄτᾳ,
 εἴ τις ἄκρον ἔλων, ἥσυχία τε
 νεμόμενος, αἶνάν ὕβρει
 ἀπέφυγχε· μέλανος δ' ἄν' ἔχαπᾶν
 καλλίονα θάλαττον ἔχον,
 γλυκυτάτα γλυκῆ
 εὐώνυμον κτεάτων
 κρατίζαν χάριν πορών.

ἐπὶ δ. κώλ. ς.

αἶ τε τὸν Ἰρμλείδαν
 χαίρει Ιόλαον,
 ὑμῆτων ἔοντα, καὶ Κάσσορος βίαν,
 σὲ τ' αἰεὶ Πολυδευκες, υἱοὶ θεῶν,
 τὸ μὲν παρ' ἅμαρ ἱδραῖσι Θεράπνας,
 τὸ δ' οἱ-
 κέοντας ἐνδον Ολύμπου.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝ-

ΤΙΝΩΙ, ΑΥΑΗΤΗΙ.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

τροφή α, κώλων ιδ.

Αἰτέω σε φιλάλγε, καλ-
 λίστα βροτῶν πολίων,
 Φερσεφόνας ἔδος, αἶ
 τ' ὄχθαις ἐπὶ μηλοβότῃ
 ναίεις Ακράγαντος εὐ-
 δματὶν κολώναν· ὧ αἶα
 ἴλαος ἀθανάτων
 αὐδ' ῥῶν τε σὺν ἑμμελῆ.
 δεῖξαι σεφάνωμε τό δ' ἐκ
 Πυθῶνος εὐδόξω Μίδα·
 αὐτὸν τέ νιν, Ελλάδα νικᾶ-
 σαι τε τέχῃ, τὴν ποτὶ

Παλλὰς

Παλλὰς ἐφεῦρε θρασυῖαν Γοργόνων
 ἕλιον θρήϊον διαπλέξασ' Ἀθάνα,
 αἴπερ, κώλ. ιδ.

τὸν παρθενίοις ὑπὸ τ' ἀ-
 πλάττις ὀφίων κεφαλαῖς
 αἶε λειβόμενον,
 δυαπενθεῖ σινὲ χαμάτι
 Περσίδος, ὁπότε τείτον
 αὔσε κροσιγνητῶν μέγας,
 ἐναλία Σερίφῳ
 λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
 ἢ τί το, τε σταπείσιον
 Φόρκοι ἀμαύροσεν γῆρας,
 λυγρὸν τ' ἔρανον Πολυδέκτα
 θῆκε, μετρές τ' ἐμπεδον
 δαλοσιῶαν, τό, τ' ἀναϊκάϊον λέχος,
 ἐυωδῶς κρεῖτα συλήσας Μεδοίσας,

στροφὴ 6, κώλ. ιδ.

ἦρος Δανάας, τὸν δ' ἀπὸ
 χερσὶ φαμὲν αὐτὸρρύτα
 ἐμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
 τούτων φίλον ἀνδρα πόνων
 ἐρρύστατο παρθένος,
 αὐλαῖν τεύχεν πάμφωνον μέ-
 λος, ὅφρα τὸν Ευρυάλας
 ἐκ καρπαλιμαῖν γούων
 χειμῶντα σινὲ ἔντεσι μι-

μήσαςτ' ἐρικλίσταν γόνον·
 εὐρεν θεός· ἀλλὰ νιν δούρῃ-
 σ' αἰδέσσι στατοῖς ἔχθ',
 ὠνόμασεν κεφαλᾷ πολλῶν νόμον,
 εὐκλέα λαοσόων μεσσηρ' ἀγώνων,
 ἀντιστ. κώλ. ιδ.

λεπτῆ δ' ἄνισόρμυρον
 χαλκῆ θ' ἄμα καὶ δονάκων,
 τί ᾤδ' αὖ καλλιχόρῳ
 ναίοισι πόλει Χαρίτων,
 Καφισίδος ἐν τιμῇ-
 νει, πῖσοι χρευτῶν μάρτυρες.
 εἰ δέ τις ὄλεος ἐν αἰ-
 θρώποιτιν, αἶψα καμάτι
 ἐφάετ'. ἐκ δὲ τελευ-
 τάσθ' νιν ἦτοι σάμερον
 δαίμων. πύρρ' ἄρ' ἔστι μόνον ἐπάρ-
 φυκτον· ἀλλ' ἔστι χεῖρος
 ἔδ' οὐκ ἔστι καὶ πν' ἀελπίϊα βαλὼν,
 ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσθ', τὸ δ'
 οὐπω.

113
ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΝΕΜΕΑ.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ

ΕΙΔΟΣ Α.

τροπή α, κώλ. ι.

ΜΠΙΝΕΥΜΑ σερμνόν

Αλφειῶ,

κλειῶν Συναποσταῖ

θάλος, Ορτυγία,

δῆμιον Ἀρτάμιδος,

δάλε κασιγνήτα· σέθεν ἀδυσωπῆς

ἕμπος ὀρμάται θέρμῳ

αἶνον ἀελλοπόδων μέγα ἵππων,

Ζηνὸς Αἰτναίης χάριν.

ἄρμα δ' ὄξυς Χερμίας Νεμεία

θ' ἔργμασιν νικαφόροις

ἐκώμιον ζεύξαι μέλος.

αὔτηρ. κώλ. ι.

ἀρχαὶ δὲ βέβλην θῶν

κείνη σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἡρεῖ.

ἔσθ' δ' ἐν εὐτυχίᾳ

πανδοξίας ἄκρον· μέγα λων δ' αἰέθλων

Μοῖσα μεμνάσθ' φιλεῖ.

τιῷ ἔγρ' ἀγλαίαν πνὰ νάσσα,

Κ 5

ταῦν

τὰν Ολύμπου διαπύτας
Ζεὺς ἔδωκεν Περσεφόνα, κατένδυσ-
σέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύουσιν ἐν κάρπῳ χθονὸς

ἐπ' ὧδ. κώλ. η.

Σικελίαν πίεσαν ὄρ' ὠ-
σφιν κορυφαῖς πολίων ἀφνέαις·
ὥπασε δὲ Κροτών
πολέμῳ μιν ἡρώ οἱ χαλκέντεος
λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δ' ἡ κ' Ολυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαμῷ
χευσέοισι μιν χέντα. πολλῶν ἐπέεσσιν,
καμρόν κ' ψόβ' ἐβ' ἐλαλόν.

εἰρο. β. κώλ. ι.

ἔσαν δ' ἐπ' αὐλείαις θυραῖς
ἀνδρὸς φιλοξένης, καλὰ μελ' ὀμόμυρος,
ἔνθα μοι ἀρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμη'. θαμὰ δ' ἄλλοδα-
κ' ἐκ ἀπείρατοι δόμοι [πᾶν
ἐντί. λέλολ' ἔχει δὲ μεμφομένοισι ἐσ-
λὸς ὕδωρ καπνῶ φέρειν
ἀντίον. τέχραι δ' ἐτέρων ἕτεραι·
χεῖρ δ' ἐκ ἐυθείας ὁδοῖς
σεύχοντα μάρνασθ' οὐαῖ.

ἀντρε. κώλ. ι.

παραίσει γὰρ ἔργῳ μὲν δένος,
βελαῖσι δὲ φρίκῃ, ἐστόμνον παρ' ὁδῶν
συγλήτες

συγγενὲς οἷς ἔπει)

Αἰησιδάμει παι, σῖο δ' ἀμφὶ ξόπων

τῇ τε ἔτῃ χήσεις.

ἐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλε-

τον κατακρύψαις ἔχθρ,

ἀλλ' ἰόντων, εὖ τε παιθεῖν καὶ ἀκού-

σαι, φίλοις ἔξαρκείων.

κοινὰ γὰρ ἔρχεντ' ἐλπίδες

ἔπ. α. δ. κώλ. η.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡ-

ρακλέος ἀντέχμαι παρφερόνως,

ἐν κορυφαῖς ἀρετῶν

μεγάλαις ἀρχαῖον ὄξυών λόγον.

ὥς, ἔπει ἀπλάγχρων ὑπὸ μετέρος αὐ-

τίγα θυπετὶν ἐς αἴθλην

παῖς Διὸς, ὠδ' ἴνα φύγων, διδύμα

συνὸ κασιγνήτῳ μόλῃ.

ε. π. γ. κώλ. ι.

ὥς τ' ἐλθὼν χερσὸν θεοῦ

Ἡραν, κερκωτὸν ἀπάρχανον ἐγκατέεα.

ἀλλὰ θεῶν βασίλεια

απερχθεῖσαι θυμῷ, πέμπε δράκοντας

τοὶ μὲν οἰχθεῖσαι πυλαῖ, [ἄφαρ

ἐς θαλάμῳ μυχὸν ἐυρυὺ ἔειπ, τί-

κνοισιν ὠκείας γνάθους

ἀμφελίξας μεμνῶντας. ὁ δ' ὄρ-

θὸν μὲν αἰτεῖται κάερα,

πειθεῖται

χέιροντα δ' ἐκὰς ἐσεν Διὸς υἱί-
 58 πωρτάται ἔξοχον
 ὀρθόματι Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ
 φεζέει καὶ παῖτι σερπῶ,
 ποίαις ὀμιλήσῃ τίχαις·

ἀντιστ. κώλ. ι.

δάσους μὲν ἐν χερσὶν ἡτανῶν,
 δάσους δ' ἐν πότι τῷ θύρασι ἀνδρῶν δίκας.
 καὶ πᾶσι σὺ πάγῳ
 ἀνδρῶν κ' ῥῶ σείχοντα τ' ἐχθρὰ τὰ
 φᾶσέ τιν δώσῃ μόνον
 καὶ γὰρ ὅτι ν' θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
 γρασι γυμνάσιν μάχην
 ἀττάζων, βελέων ὑπὸ ῥι-
 πᾶσι κείνῃ παιδῖμα·
 γαῖα πεφύροσθαι κ' ἡμῶν

ἐπὶ κώλ. η.

ἐν ἐπὶ αὐτὸν μὲν ἐν εἰρή-
 να τὸν ἀπαιτᾶ χεῖνον χερσὶ
 ἡσυχίᾳ καὶ μακρῶν
 μεγάλῳ πινυλ λ' ἡσυχίᾳ·
 ὀλβίοι, ἐν δώμοσι δ' ἐξάμφοι
 θαλερῶν ἦσαν ἀκραιφνῶς,
 καὶ γάμον δαίσει τα παρ' ἡ Κερίδα,
 στυγὸν αἰήσῃ δόμον.

ΤΙΜΟΔΗΜΩ

ΑΘΗΝΑΙΩ, ΠΑΓ-

ΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

ΕΙΔΟΣ Β.

ὁγδοὰς α.

Ὅθεν περ ἢ Ομηρίδα
 ραπῶν ἐπέωι τὸ πόλιν αἰοῖσαι
 ἄρχον, Διὸς ἐκ παροίμι-
 ου, καὶ δδ' ἀῖψα
 καταβολαὶ ἱερῶν ἀγώνων
 νικαφορέας δίδου
 παρῶν Νεμεαίης
 ἐν πολυμήνῃσι Διὸς ἄλσσι.

ὁγδοὰς β.

ὁφείλει δ' ἔπ, πατερίαν
 εἴπερ καθ' ἰδὸν γινέσθαι πομπῆς
 αἰὼν ταῖς μεγάλαις δίδωκε
 κῆσμον Αἰθάναις,
 θαμὰ μὲν ἰσχυράδων δρέπαδς
 κάλλιπον αἰῶτον, ἐν Πυ-
 θίοισι τε νικᾶν
 Τιμονόε παῖδ'. ἔστι δ' εἰκόδες

ὁγδοὰς γ.

ὁρεῖται γὰρ Πελειάδων
 μὴ τηλόθεν Ωρίωνα νεῖσθαι

καὶ μά

ὦ μὲν ἂ Σαλαμὶς γε θρέψαι
 φάτα μαχατὰν
 δυνατός ἐν Τροίᾳ μὲν Ἐκτορ,
 Αἴαντος ἀκούσεν, ὦ Τι-
 μόδημε, σὲ δ' ἄλκα
 παῖρα γὰρ τίς τλάθυμος αἴξει

ὀρχοῦσθαι δ.

Αχάρναι δὲ παλαίφατον
 διαφορὰς ὅσα δ' ἀμφ' αἰθλοῖς
 Τιμοδημίδαι δ' ἐχοχῶτα-
 ται πορεύοντο).

ὦ δ' ἂ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνα-
 σῶ τέσσαρας δ' αἰθλων
 νῆας ἐκόμισαν.

ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῆρ

ὀρχοῦσθαι ε.

ἐν ἰσλῇ Πέλοπος πυχᾷς,
 ὅκτω στεφαίοις ἐμυχεῖ ἥδη
 ἔπτα δ' ἐν Νεμέᾳ. τὰ δ' οἶκοι,
 μάστον' αἰεθμῶ,
 Διὸς ἀγῶνι. τὸν ὃ πολὺ
 κομᾶτε, Τιμοδημῶ
 σὺν εὐκλείῃ νόσῳ
 αἰδυμέλει δ' ἐξέρχεται φαιῶ.

ΑΡΙΣΤΟ-

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ

ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ, ΠΑΓ-

ΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

ΕΙΔΟΣ Γ.

σραφή α, κα. γγ.

Ω Πόντια Μοῖτα, μάτερ
 αἰμετέρα, λίσσομαι,
 τὰν πολυξέναν ἐν
 ἱερουλνία Νεμεάδι
 ἴκεο Δωρίδα νῆσσαν Αἴγι-
 ναν. ὕδαπ γὰρ μέλονται ἐπ' Αἰτωπία
 μελιγαρίων τέκτορες
 κόμων νεανίαι, σέ-
 θεν ὅπα μισοῦμενοι.
 διψῇ δὲ πρᾶτος, ἄλλο κὺν ἄλλου
 αἰεθλονικία δὲ μάλισ' αἰοιδαν
 φιλεῖ, στεφάνων ἀρετῶν τε
 δὲ ζωπαταται ὁπαδόν.

αἰπρ. κα. γγ.

τῆς ἀφθορίας ὁπατ
 μήπος αἰμαῖς ἀπο.
 ἀρχε δ' ἐρεῶν πο-
 λυνεφέλα κρέοντι θυμέτερ,
 δόκιμον ὕμνον. ἐγὼ δ' ἐπείνων
 τέ μιν ὁάσεις λύρα τε κοινώσομαι

χαίρεται

χάριτα δ' ἔξει πόνον,
 χάρας ἀγαλμα, Μυρμι-
 δόνες ἵνα πρῶτες
 ᾤκησαν, ὡς παλαίφατον ἀγορῶν
 ἐκ ἐλεγχέουσιν Αἰσονκλείδας
 τεὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν,
 ἐν πεδυνεῖ μαλαχθεῖς

ἐπιδ. καλ. η.

παγκρατίου ζόλῳ. καματωδίων δὲ
 πλαγῶν

ἄκος ὑμῶν, ἐν βαθυπεδίῳ Ναιμα,
 τὸ καλλίικον φέρει.

εἰ δὲ ὦν καλὸς, ἐρδῶν τ' εἰκοτά μορτῶ,
 ἀνορέας ὑδρτάταις ἐπεία

παῖς Αἰσοφάνδου, ἐκίπ περὶ
 ἀέσται ἀλα κίονα

ὑδρ Ηρακλῆος περὶν εὐμαρῆς

εἰσφ. β. κα. γ.

ἦρος θεὸς αἶς ἔθηκε,
 ναυπλίας ἐχάτας

μάρτυρας κλυτὰς. δα-
 μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγῃ.

ὑδροχρῶς ἰδία τ' ἐρδύνα-
 σε τινά γεων ῥοαῖς, ὅπα πόμπιμον

κατέβαινε ῥος τέλος,
 καὶ γὰρ θεάδασε. θυμῷ

τίνα περὶ ἀλκοδωπῶν

ἄκραν ἑμὸν πλοῦν ὠδυμείβῃ;
 Αἰακῶ σε φάμι χύει τε μῦθον
 φέρεσθ'. ἔπευ δὲ λόγῳ δί-
 κας ἄωτος, ἔσλωις αἰνεῖν.

ἀντρε. κώλ. γ.

ἔδ' ἀλλοτρίων ἔσθ' ὅστις
 ἀνδρὶ φέρει κρέσσονες.

οἰκοδεν, μᾶτευσ.

ποτίθοεν δὲ κόσμον ἔλαβες,

γλυκύ π' ἡμερὺν μῦθον, παλαιᾷ

σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγραθε Πηλεὺς αἰῶν,

ὑπὲρ πολλοὺς αἰχμῶν ταμῶν.

ὃς καὶ Ἰωλκῶν εἶλε

μόνος ἀνδρὶ στρατῶν,

καὶ ποντίας Θέτῃ κατέμαρψεν

ἔγκονητή Λαομέδοντα δι' ευρυ-

δανῆς Τελαμῶν, Ἰόλκῃ πα-

ρασατάς ἐων, ἔπερσεν.

ἔπρδ. κώλ. η.

καί ποτε χαλκοτόξων Ἀρμυζόνων μετ'
 αἰλῶν

ἔπετό οἱ. οὐδέ μιν ποτὲ φόβος, αἰδέσθ'
 δάμας.

ἔπαυσαν αἰλῶν φρεσὶν.

συνίενει δέ τις ἐνδοξία μέγα βεῖθαι

ὃς δὲ διδάκτ' ἐχθρὸν, φεφίμενος ἀνὴρ,

ἄλλοι' ἄλλα πνέων, ἔπειτ' ἀφικεῖ

κατέβα

κατέβα ποδὶ μυελῶν
δ' ἀρετῶν ἀτελεῖ νόον γυῖον.
σπο. γ. κώλ. γ.

Ξανθὸς δ' Ἀχιλλεύς, τὰ μὲν μέ-
νων φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἰὼν, ἄδυρε

μεγάλα ἔργα χερσὶ θάμνῃ.
βραχυσίδαρον ἀκοντα πάλλων,
ἴσων τ' ἀνέμοις, μάχα χεόντεςιν αἰ-
γυπτεύσις ἔπαυσεν φόβον,
καὶ τοῖς τ' ἐν αἰρεῖ σάμῃσι
τα δὲ πῶρ' Κρονίδαν θυγίον κλέπτει
Κένταυρον ἀστυμένον ἐκὼς ἰμῖν,
ἔξέτης τὸ πρῶτον. ὅλον δ' ἐπεὶ αἰ-
χρόνον τὸν ἐδάμειν Ἀργεῖοι
μῖς τε καὶ θρασυὶ Ἀθάνει
αἰπὴρ. κώλ. γ.

κτείνοντ' ἐλαφὺς ἀνδρῶν
νῶν δολίωθ' ἐρκέων· χιτῶν ποδὶ ποδὶ
ποσσὶ γὰρ κρείσσει·
λεγόμενον δὲ τὸ πρῶτον
ἔπος ἔχω βαθυμήτην χεῖρσιν
ξάφει, λιθίνω τ' ἰσόν· ἐν δὲν τέλει,
καὶ ἐπεὶ ἐκ Ἀστυλῆτιον
τὸν φαρμάκων δίδασκαλον
μαλακὸν χεῖρα νομόν
γυμνεύσει δ' αὐτὸς ἀγλαὸν ἄρπον

Νηρέως Δύρατα γόνον τέ οἱ Φέρ-
 τατον ἀτίπαλιν, ἀρμέ-
 νοισι πάντα θυμόν αὖζων

ἐπὶ φδ. κάλ. η.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπῶσι πεμ-
 φθεῖς [κίων

ὑπὸ Τροίαν, δολέκτυπον ἀλαλαῖ Λυ-
 τε προσμύθοι καὶ Φρυγῶν,

Δαρδαίω τε καὶ ἑλχισιμόροισι δῖπυξας
 Αἰδίτι πρῶσι χεῖρας, ἐν φρεσὶ πά-

ξαιθ' ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσσω
 πάλιν οἴκαδ' ἀνέμους

Ζαμυρῆς Ελένοιο Μέμνων μόλοι,
 ἐπὶ φδ. κάλ. ιγ.

τηλαυγές ἄρα φέρος
 Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,

Ζεῦ· πτόν γδ αἶμα,
 σέο δ' ἀγῶν, τ' ὕμνος ἔβαλε

ὅππῃ νέων δῖπυξέον χάρ-
 μα κελαδίων. βοᾷ δὲ νικηφόρος

σὺν Αἰετοκλείδῃ ᾄδει,
 ὃς τάνδε νᾶσον ἐν κλε-

εῖ προσέθηκε λόγιον,
 καὶ σέμνον ἀγλαῖσι μελέμοις

Πυθίῃ διαείλον. ἐν δὲ πείρᾳ
 τέλος δαφάνει' ὦν περ

ἐξοχώτερος γλῆν).
 ἀντίστρ.

ἀντίστ. κάλ. γ.

ἐν παῖσι νέροισι παῖς, ἐν
 δ' ἀνδράσιν ἀνὴρ, τρίτον,
 ἐν παλαιτέροισι
 μέγας ἔλασσον οἶον ἔχοντα
 βέλτερον ἔθνος ἔλαδ' ἡ καὶ τίς-
 σαραι ἀρεταῖς θιατὸς αἰών. φρονεῖν
 δ' ἐθέλει τὸ παρκεῖμενον.
 τῷ ἐκ ἀπείσι. χαῖρε
 φίλος· ἐγὼ τόδε σοί
 πέμπω μεμνημένον μέλει λελυγμένον
 σὺν γάλακτι κίρ' ἀμύχια δ' ἔερσ' ἀμ-
 φέπει πόμ' αἰοῖσιμον Αἰο-
 λιστὴν ἐν πνοαῖσιν ἀνλάν,

ἐπιδ. κάλ. η.

ὅψε περ. ἐστὶ δ' αἰετὸς ὠκύς ἐν πετανοῖς,
 ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθεν μετὰ μαῖομενος
 δαφνοῖδον ἄρξαν ποσίν.
 κραγέ) δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμον).
 τίν γε μὲν ἐνθόνα Κλεῖς ἐθελοί-
 σας ἀεθλοφόροι λήματα ἐπέκεν
 Νειέας, Εἰσαυρόθεν
 τ' ἄπο, καὶ Μεγάροισι δέδορκε φάος.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩ,

ΑΙΓΙΝΗΤΗ, ΠΑ-

ΛΑΙΣΤΗ,

ΕΙΔΟΣ Δ.

στροφὴ α. κώλ. γγ.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΕΥΦΡΕΣΥΝΙΑ
 Πόνων κελευδῶν
 Ιατροίς· αἱ δὲ σοφαὶ
 Μοισᾶν θυγατέρες αἰοῖδαι,
 Θέλεαν νῦν ἐπὶ πόμῳ·
 ἔδδ' ἐπεὶ μὲν ὕδαρ πόσον
 γε μαλθακά τούχῳ
 γῆα, πόσον ἐυλογίας
 φόρμιγγι σινάορες.
 ῥῆμα δ' ἐρμιάτων χροιά-
 πτερον βιοτόβει,
 ὅ, τι κε αὐτὴ Χαρίτων τύχα
 γλώσσα φρεὶός ἔξελοι βαθείας.

ἀντιστροφή, κώλ. γγ.

τῷ μοι θέμῳ Κερνίδα
 τε Διὶ καὶ Νημέϊα,
 Τιμασάρχῃ τε πάλῃ,
 ὕμνεσθε θεοκώμον ἐπὶ.
 δέξαιτο δὲ Αἰακίδῃ
 εὐπυργὸν ἔδος δίκῃ

ξαναρ-

Ξεναρκεί κοῖον

φίλος. εἰ δ' ἐπ' ἑταίρῳ

Τιμόκριτος αἰώω

σὸς πατὴρ ἐθάλπειτο, ποι-

κίλον κινδυνεύων,

δαμά κε τῷ δε μάλει κλιθεῖς

ἔμνον κελεύει καλῆνικον.

ἐπ' ὁδὸς, καὶ γ.

Κλέωνά τις τ' ἀπ' ἀγῶ-

νος ὄρμεν σεφάνων

πέμψαντα, καὶ λιπασάν

ἑωσύνων ἀπ' Αἰθιωῶν,

Θήβαις τ' ἐν ἑπταπόλει

ἔειπ' Ἀμφικλύωνος

ἀγλᾶν ὡς τὸν τύμβον

Καδμείοι νιν ἐκ ἀέκον-

τες αἴψαι μίγνυνον,

Αἰγίνας ἔκρηπ. Φί-

λοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν,

Ξένιον ἄστυ κατέδραμν,

Ἡρακλῆος ὁλβίαν παρὰ αὐλαί.

σρο. ε. καὶ γ.

Ξυνὸν ὅ ποτὲ Τροίαν

καρτερὸς Τελαμών

παρῆκε, καὶ Μέρσας,

καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὴν

ἑκπαγλὸν Ἀλκυονή.

ἔπεσας γὰρ ἄρην
 δυνάμει πέφρω,
 ἥρωας τ' ἐπεμβεβαῖ-
 τας ἰπποδάμους ἔλε
 δὲς πόσοις ἀπειρομάχας
 ἰὼν καὶ φανεῖν
 λόγον ὃ μὴ ξυνιείς ἔπει
 ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.

ἀντίστρ. κώλ. γ.

τὰ μακρὰ δ' ἔξετέπειν
 ἐρύκει με τιμὸς,
 ὥραί τ' ἐπειγόμεναι.
 ἴυγι δ' ἔλκομαι ἦτορ,
 νεμλίᾳ διγέμεν.
 ἔμπα καί περ ἔχθ' βαθεῖ-
 α ποντιάς ἀλμα
 μέασον, ἀντίπειν ὅππῃ
 λία. σφόδρα δόξω μιν
 δαίτων ὑπέρτεροι ἐν
 φαίει καὶ βαλάνῃ.
 φθονερά δ' ἄλλος αἶψα βλέπων,
 γνώμαν καὶ ἂν σκότῳ κυλίνδει

ἐπρ. κώλ. γ.

χαμαιπετοῖσαν. ἔμοδ
 δ' ὁποῖαν ἀρετῶν
 ἔδωκε πότμος αἰεξ,
 εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἔρπων

πιδεσ-

πτωμέναν τελείῃ.
 ἔξέφανε γλυκεῖα
 ἔ τδ' αὐτίκα φόρμιγγ'
 Λυδία σὺν ἁρμονίᾳ
 μέλος πεφιλημένον
 Οἰνώνα τε καὶ Κύπρῳ,
 ἔνθα Τιῦκρος ὑπάρχει
 ὁ Τελαμωνιάδας. ἀτὰρ
 Αἴας Σαλαμῖν' ἔχ' παρῶν
 τροφή γ. κώλ. γ.

ἐν δ' Εὐξείῳ πελάγῃ
 φαιενὴν Ἀχλλοῦς
 νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
 Φθία· Νιοπτόλεμος δ' Ἀ-
 πείρῳ δ' Ἰλαρυσία,
 βυβόῳ τῷδ' ὠρεῖται ἔ-
 ξοχι κατὰ κενῷ,
 Δωδώνᾳ δ' ἐν ἀρχόμενοι,
 πρὸς Ἴόνιον πόντον.
 Παλὶς δὲ παρ' ποδὶ λα-
 ξείαν Ἰαωλκὸν
 πολεμία χεὶ πρὸς ἔξωτον
 Πηλὸς παρέδωκεν Αἰμόνεσσι,
 αἴψρ. κώλ. γ.

δάμαρτος Ἰππολύτας
 Ἀχάες δολίαις
 τέχνησι χηισάμενος.

τᾷ Δαιδάλει δὲ μεχαίρα
 φύτευσεν οἱ θάνατον
 ἐκ λόχου Πελῖας παῖς.
 ἄλλακε δὲ Χείρων,
 καὶ τὸ μόρσιμον δόδεν
 πτωρομύθον ἐκτερε.
 πῦρ δὲ παῖκατες, θρασυμα-
 χῶν τε λέοντων
 ὄνυχας ὀξυτάτοις, ἀκμαν
 τε δεινότητων χάσαις ἐδόντων,

ἐπὶ δ. κάλ. ιγ.

ἔραμνεν ὑψιθεσνῶν
 μίαν Νηρείδων.
 εἶδεν δ' εὐκυκλον ἔδραν,
 ταῖς ἔρανε βασιλῆες
 πόντες τ' ἐφεζόμενοι,
 δῶρα καὶ κρατος ἐξέ-
 φαναν ἐς γῆρος αὐτῶν.
 Γαδείρον τὸ πρὸς ζόφον
 περατὸν ὑπὸ ζεπέ
 αὐτῆς Εὐρώπην ποτὶ
 χέρσιν ἔντα ναός.
 ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
 παίδων τὸν ἀπαντὰ μετ' ἀεὶ.

ἐπὶ δ. κάλ. ιγ.

Θεανδρίδην δ' αἰε-
 ξιγῶν αἰθλῶν

καρπύς

κάρυξ ἔπιμος ἔβαν,
 Ολυμπία τε, καὶ Ἰαθμοῖ,
 Νεμία τε σιωθέριμος.
 ἔνθα πέσαν ἔχοντες, οἵ-
 καδε κλυτοκάρπων
 ἐ νέοντ' αἰὲς σεφάων.
 πάτραν νιν ἀκρόμην
 Τιμάσαρχε τιάν ὅπην-
 κίοισιν αἰοιδάϊς
 πορόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
 μάτρωϊ μ' ἐπὶ Καλλιπλεῖ κελόθει

αἰτίαι. κώλ. γ.

γάλαν θέμεν Παρίου
 λίθε λοκοτέραν.

ὁ χρυσὸς ἐφόρμος
 αὐγὰς ἔδειξεν ἀπάσας
 ὕμνος δὲ τῆς ἀγαθῶν
 ἐργμάτων, βασιλεύσιν ἰ-
 σοδαίμονα τεύχε

φάτα. κείνος ἀμφ' Ἀχέρον-

π ναιετάων, ἑμάν

γλῶσσαν εὐρέτω κελὰδῃ-
 πιν, ὁρσοτελαίνα

ὦ ἐν ἀγῶνι βαρυτύπε

θάλησε Κορινθίοις σελίνοισ.

ἐπὶ δ. κώλ. γ.

πὴν Εὐφάτης ἐδέλαν

γέραδες

γλαυκὸς παρπαπτορ
 ὁ σὸς ἀείσει παῖ·
 ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι.
 τὰ δ' ἑωτὸς αὖ τις τύχη
 ἔλπεταί τις ἔκαστος
 ἔξοχώτατα φάσθαι.
 οἶον αἰνέων κε Μελι-
 σίαν, ἔριδα σρέφοι.
 ῥήματα πλέκων ἀπά-
 λαιστος ἐν λόγῳ ἔλκει,
 μαλθακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
 ξαχὺς δὲ παλιγκότοις ἐφεδρεῖς.

ΠΥΘΕΑ, ΥΙΩ

ΛΑΜΠΩΝΟΣ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ.

ΕΙΔΟΣ Ε.

σροφή α, κώλ. ια.

ΟΥκ ἀνδραγατοποιός εἰ-
 μ', ὥστ' ἐλλινύσσοιτ' ἐργάζε-
 σθαι ἀγάλλματ' ἐπ' αὐταῖς βαθμίδος
 ἑσταότ'· ἀλλ' ὅππ' πείσας
 ὀλκάδος, ἐν τ' ἀκάτω
 σοῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, δ' ἄλγελ-

λοισ'

λοιπ', ὅπ' Λάμπεωνος υἱὸς
 Πυθίας εὐρυθενῆς
 νικῇ Νημέοις παλαιοτάτῃς σέφανον.
 ἔπει χροὺς φαῖεν τέρεναν
 μητέρ' οἰάνθας ὁπώεραν.

αὐτισροφή, κἀλ. ια.

ἔα δὲ Κρόνῃς ὁ Ζηνὸς ἡ-
 ρας αἰχματὰς φυτευθέν-
 τας καὶ δ' ἀπὸ χυστῶν Νηρηίδων
 Αἰακίδας ἐγέρατ',
 μαξόπολιν τε, φίλαν ξένων ἄρεαν.
 τῶν ποτ' εὐανδρὸν τε καὶ ναυ-
 σὶ κλυτὰν θέσσαντο, παρ βα-
 μὸν πατέρος Ἑλλάδας
 πάντες, πίνοντες ἐς αἰθέρα χεῖρας ἀμᾶ
 Ενδαίδος ἀείκλωτες υἱοί,
 καὶ βία Φώκας κρέοντες,

ἐπ' ὁδὸς, κἀλ. ια.

ὁ τᾶς θεῶν, τὸν Ψευδάδρα
 τίκτ' ὅπ' ῥηγμῖνι πόντε.
 αἰδέομαι μέγα εἰπῶεν, ἐν δίκᾳ τε
 μὴ κεκινδυνωμένον.
 πᾶς δὲ λῆπον εὐκλεία γᾶσον,
 καὶ τίς ἀνδρῶν ἀλκίμους
 δαίμων ὀποιώσας ἔλασεν, σάουσαι.
 ἔ' τοι ἅπαντα κερδίων
 φαίνοισι παρόσσοποι ἀλάθει ἀρεκῆς.
 καὶ τὸ

καὶ τὸ σῆμα, πολλάκις ἐς τὸ σφά-
τατον ἀνθρώπων νοήσῃ.

590. Ε. κώλ. ια.

εἰ δ' ὄλβον, ἢ χερσὶν βίαν,
ἢ σιδηρείαν ἔπαυ-
σεν πόλεμον δαδόνῃ, μακρὰ μοι
δ' αὐτόθεν ἀλμαθ' ὑποσκά-
πτοι πρὸς, ἔχω γονάτων ἐλαφρὴν ὀρμαίν-
καὶ πέσον πόντοιο πάλλον-
τ' αἰετοὶ πρὸς φερον δὲ καὶ κεί-
νοις αἰεδοὶ Παλῖα

Μοιτῶν δ' ἀλλήλας χερσὶν ἐν δὲ μοι-
σας

Φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπ' ἀγλῶσσαν
χρυσέῳ πλάκῃ δίδωκεν

ἐν πρ. κώλ. ια.

ἀγείτο παντρίων νομῆν.

αἱ δὲ παρώπιδον ἔδρ' ὕμνη-
σαν, Διὸς ἀρχόμεναι, σεμνὰν Θέην,

Πηλέα δ', ὡς τέ νιν ἄβρα

Κρηθῆις Ἰππολύτα δόλω πεδᾶσεν

ἦδελε, ξυεῦνα μακρή-

των σκοπῶν πέισατο ἀρόισιν

ποικίλοις βαλόμεσι.

Ψύσαν δὲ ποιητὸν σὺν ἑπαίξει λόγον,

ὡς ἄρα νυμφεῖας ἐπέειρα

κεῖνος ἐν λατρείᾳ Ἀνάσου

ἐπὶ δ. κώλ. ια.

εὐναῖς. τὸ δ' ἐναντίον ἔσκε·
 πολλὰ γάρ μιν πάντ' ὄντα
 παρφαμῖα λιτάρευεν, τέ δ' ὄργανον
 κνίζον αἰπυνοὶ λόχοι, τοῖσι δ' ἑταῖροι
 εὐθύς δ' ἀπαναῖατο νύμφαι,
 ξενίᾳ πατέρος χόλον
 δείσας. ὁ δ' ἐφραδίῃ, κατένευσεν τέ οἱ
 ὀροπεφῆς ἔξ' ἔργων
 Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς, ὅς τ' ἐν τάχει
 ποντοῖαν χρυσάλα κλάτων πηλὸν Νη-
 ρείδων, ᾠράζειν ἀκοίπῃ,
 γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείρειν
 σάς· ὃς Αἰγῶν ποτὶ κλει-
 τὴν θαμὰ νίσει. Ἰαθὼν Δωρία
 ἔνθα μιν εὐφρονες ἴλαι,
 σὺν χαλάμοιο βοᾷ, θεὸν δέκοντες,
 καὶ δίνει γῆν ἔριζον
 π' ἔρασει. πότμος δὲ κείνῃ
 συλγῆς ἔργων, ὅτε
 πάντων. τὴν δ' Αἰγίνα θεᾶς Εὐθύμηνος
 Νηῆας ἐν ἀγκῶνεσσιν ἑταῖρων,
 ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

ἀντιστ. κώλ. ια.

ἥτοι μεταίξαντα καὶ
 νῦν πρὸς μᾶτρός ἀγάλλει

κείνη

κείνη ὁμόσπονδον ἔθνος Πυθίας.

ἂ Νεμέα μὲν ἄρρη,

μείς τ' ὀπιχάμενος, ὃν φίλῃσ' Ἀπόλλων

ἄλικας δ' ἐλθόντας οἶκοι

τε κρατεῖ, Νίσου τ' ἐν ἑυαλ-

κεῖ λόφῳ. χαίρου δ' ὅπ

ἑσλοῖσι μέγ' ἄν πῆρ' ἅπαντα πόλιν.

ἴσθι γλυκεῖαν τοι Μενάδ' ὄρε

συνὴ τύχῃ μόχλων ἀμοιβῇ

ἐπαυροῦ, καὶ ἰα.

ἐπαυροῦ. γῆ δ' ἀπ' Ἀθανῶν

τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμε.

εἰ δὲ Θειόπολ' ἴθις, αἴτ' αἰδέων,

μηκέτι ρήγ' δίδω

φωναί. ἀνὰ δ' ἰσίοις τέπνον

πρὸς ζυγὸν κερχασίμ.

πύκται τέτιν καὶ περὶ κρατὶς φθέρ' ἔλα

λεῖν Ἐπιδαύρου διπλόαν

νικῶντ' ἀρεταί. περὶ θύεσσι δ' Αἰαχέ

ἄνδρα ποιάσεται φέρεν στεφανό

ματα, συνὴ ξανθὰς Χάρισι.

ΑΛΚΙ-

177
ΑΛΚΙΜΙΔΗΣ

ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ, ΠΑΙΔΙ,

ΠΑΛΛΙΣΤΗΣ

ΕΙΔΟΣ Σ.

σροφή α, κώλ. γγ.

ΕΝ ἀνδράν, ἐν θεῶν γένος, ἐκ
μῆας δὲ πνέοντων
ματρὸς ἀμφότεροι
διέρχῃ δὲ πᾶσα κεκρυμμένα
δυνάμεις. ὡς τὸ μῦθ, ἐδὲν
ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔδος
μῦθι θεῶν. ἀλλὰ π. θεοσφέροντων
ἔμψαν, ἢ μέγα νόον, ἢ
τοῖ φύσιν ἀθανάτοισ·
καὶ περ ἔφαμερίαν
ἐκ εἰδότες, ἐδὲ μῦθ
νύκτας, ἄμμε πότμος αἴπ-
ν' ἔγραψε δαμῶν ποτὶ σάθμαν.

ἀντισρ. κώλ. γγ.

τεκμαίρει δὲ καὶ νῦν Ἀλκιμίδας
τὸ συγχυτὶς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις
ἀρεταῖσιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι,
τόχα μὲν ὦν βίον ἀνδρῶν
σιν ἐπηγετανὸν πεδίον ἔδρασαν,

Μ

τόχα

τόκα δ' αὐτ' ἀνὰ πωσάμεναι, σθένος ἔ-
μαρψαν. ἦλθε Ἷσι Νεμίας
ἔξ ἑρατῆς ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς
ταύταν μῦθεπων Δίοθεν
αἶσαν, νυῦ πέραντ' ἐκ ἄμοι-
ρος ἀμφὶ πάλα κυναγέτας,

ἐπ. δ. κ. α. ια.

ἦρσιεν ἐν Πραξιδαίμαν-
τος ἔδον πόδα νέμιων
παρσοπάτορος ὀμαιμίας
κεῖνος γὰρ Ολυμπόνι-
κος ἔων, Αἰακίδαις
ἔρπια παρῶτος ἀπ' Αλφεῖ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ
σεφαναυσάμενος, Νεμία δὲ τελες,
ἔπαυσε λαθὼν Σωκλείδα,
ὃς ὑπὲρ ἄτος Αἰησιμάχῳ
ἦδ' ἐγγυέτο.

ε. σ. κ. α. ιγ.

ἔπει οἱ ξεῖς αἰετολόφοι
παρὸς ἀρετῆς ἀρετῆς
ἦλθον, οἵ τε πόνων
ἐγδύσαντο. σὺν θεῷ δὲ τύχῃ,
ἔτρεν ἔπει οἶκον
ἀπεφάατο πυγμαχία ἱερῶν
σεφαίων μυχῶν Ἑλλάδος ἀπάσας.

ἐλπομαι

ἔλπομαι μέγα εἰπὼν
 αὐτὰ σκοπῶ τυχεῖν.
 ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰεῖ-
 σ', εὐθὺν ἐπὶ τῶν ἀγα-
 Μοῖσα ἔρον ἐπείων εὐκλέα.
 παροχομύων γὰρ ἀνέρον

ἀντρε. κώλ. ιγ.

αἰοῖσσι καὶ λόγιοι τὰ καλὰ
 σφιν ἔργα ἐκόμιζαν.
 Βασιδίδαισιν αὖτ' ἐ-
 σπανάσαι. παλαίφατος γηρεά,
 ἴδια ναυσολέοντες
 ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
 δυνατοὶ παρέχιν πολὺν ὕμνον, ἀγε-
 ρώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
 καὶ γὰρ ἐν ἀγαθῇ
 χεῖρας ἱμαντὶ δεδεῖς
 Πυθῶνι κεράτησιν, ἀπὸ
 ταύτας αἶμα πάτεραι, χρυσα-
 λακάτα ποτὲ Καλλίας αἰδῶν

ἐπιδ. κώλ. ια.

ἔρνεσι Λατῆς ὠρεῖα Κα-
 σαλία τε χαλῖπιν
 ἑσπέρειος ὁμάδῳ φλέγῃ,
 πόντι τε γέφυρ' ἀνάμει-
 τος ἐν Ἀμφικτυόνων
 ταυροφόνῳ τειπελίδι

τίμασθ, Ποσειδά-
νιον αὖ τέμνους βοτάναι τε νῦν
ποθ' ἀλέοντες νικάσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκήοις Φλιουῦτος ὑπὸ ὠ-
χυγίοις ὄρεσι.

σραφή γ, κάλ. γγ.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίσι-
σιν ἐντὶ περόσσοι
γᾶσιν ἐνιπλέα τάν
δε κοσμεῖν, ἑπεὶ σφιν Αἰακίδααι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν,
ἄρεταίς ὀποδεκνύμενοι μεγάλας.
πέτα) δ' ὅπῃ τε χθόνα, & διὰ θα-
λάσας τηλόθεν ὄρουμ' ὠ-
τῆς καὶ εἰς Αἰθίοπας
Μέμνονος ἐκ ἀπονο-
σάσαντος, ἑωᾶλτο. βυφ
δὲ σφιν νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχλ-
λούς χαμᾶι καββάς ἀφ' ἀρμάτων

ἀντιστροφή, κάλ. γγ.

Φαεινᾶς υἱὸν εὐτ' ἐνέει-
ξεν Ἀῖς αἰχμᾶ
ἔλχος ζακότοι-
ο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὀδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον
ἔπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
το δὲ παρ' ποδὶ ναὸς ἐλισσόμενον

αἰεὶ κυ-

αἰεὶ κυμάτων, λέγει
 παντὶ μάλιστ' αὖ δονεῖν
 θυμὸν. ἐκόντι δ' ἐγὼ
 νῶτα μεθέπων δίδυμον
 ἄλχος, ἄγγελος ἔβαν, πέμ-
 πον ἐπ' εἴκοσι τέτ' ἡρῶν
 ἐπαρδὸς, κάλ. ια.

εὖχος ἀγῶνων ἀπο τῆς
 ἐνέποιον ἱερεῖς
 Ἀλκιμίδας τὸ γ' ἐπαρκεσέ
 κλειτᾶ χυτᾶ. δύο μὲν
 Κρονίη παρ' τεμνύει,
 πᾶν, σὲ τ' ἐνόσφισε Τιμίδα
 κλᾶρος περπετῆς αὖ-
 θε' Ολυμπιάδος. δελφίνι καὶ
 τάχος δ' ἄλμας ἴσον εἵποι-
 μι Μελησίαν, χερσὶν τι καὶ
 ἰσχύος ἀνίστοχον.

Μ 3

ΣΩΓΕ-

Σ Ω Γ Ε Ν Ε Ι Α Ι

Γ Ι Ν Η Τ Η Ι, Π Α Ι Δ Ι,

Π Ε Ν Τ Α Θ Λ Ω Ι

Ε Ι Δ Ο Σ Ζ.

εροφή α. κώλ. ιβ.

ΕΙλείθθα πάρεδρες μοι εἴη βαθυ-
φρόνων,

παῖ μεγαλοδυνέος ἀκουσον
 Ηεας, χυέτεια τέκνων· ἀλλ' οὐ σέθεν
 ἐ φάος, ἐ μέλαιναν δ' ερακύντες εὐφρόνας
 τεαὶ ἀδελφεαὶ, ἡάχ' ὁρμη
 ἀγλαόημον ἦσαν.

ἀναπνέουμην δ' ἐχ' ἀπαντες ὅπ' ἴσαι·
 εἴργη δὲ πότμῳ ζυγόν
 δ' ἕτερον ἔτερα· σὺ δὲ τιν',
 καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾶ κλειθεῖς,
 εὐδοξος αἰείδε' ὦ Σω-
 κλῆς μὲν πενταέθλοισι.

ἀντιπρ. κώλ. ιβ.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορυκτύ-
 πων

Αἰακίδαϊ· μάλα δ' ἐθέλοντι
 σύμπειρον ἀγωνία θυμὸν ἀμφέπειν.
 εἰ δὲ τύχη τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
 ῥοαῖσι Μοισαῖν ἔβαλε·

ταί με-

ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλγὰς
 σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεομένηαι.
 ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
 πτρον Ἰσάμην ἐνὶ σὺν τρέφω,
 εἰ Μναμοσύνας ἔκαπ λιπαράμπυκος.
 εὖρηται πῆς ἀπονοα μύχθων,
 κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

ἐπιδ. κώλ. ζ.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα ξιταῖον ἀνέμω
 ἔμμενον, ἐδ' ὑπὸ κέρδει βάλλον.
 ἀφ' ἑός τε πενιχρός τε θανάτου
 ὦρ' αὖ σαῖμα νέον.
 ἐγὼ δὲ πλεόν ἔλωμαι
 λόγον Οδυσσεὺς ἢ πάθε,
 διὰ τὸν ἀδυνεωπὴ γλυκεῖ' Ομηρον.

επιδ. β. κώλ. ιβ.

ἐπεὶ ψυδ' ἔεσσιν οἱ ποτανοὶ μηχανᾷ
 σεμνὸν ἔπεσι πὶ σοφία δὲ
 κλέπτει ὦρ' ἀγροῖσα μύθοις· τυφλὸν
 δ' ἔχει

ἦτορ ὄμιλος ἀνδρῶν ὁ πλείστος. εἰ γὰρ ἴω
 ἔαν ἀλάθειαν εἰδέμεν,
 εἴ κεν ὄπλων χολωθεῖς
 ὁ καρτερός Αἴας ἔπαξεν διὰ φρενῶν
 λυεῖν ξίφος· ὃν κέρπε-
 σον, Ἀχιλῆος ἄτερ, μάχα
 ξανθῶ Μενέλαο δ' ἀμαρτὰ κομίσας, θοαῖς

ἐν ναυσὶ πόρουσαν εὐθυ-
πῆνος Ζεφύροιο πομπὰν

ἀντίστ. κώλ. β.

πρὸς Ἰλν πόλιν· ἀλλὰ κοινὸν γδ' ἔρχε-
κῦμ' αἶδαο, πένθε δ' ἀδόκητον
ἐν καὶ δοκίοντα· πῆμα δὲ γίνε-
ων θεὸς αἶθερ ἀΐξει λόγον τεθνακόων·
βοαδόνων. Τί γδ' μέγαν
ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου

ἔμολε χθονός, ἐν Πυθίοις δὲ θαπέδοις
κεῖν, Περάμοιο πόλιν

Νεοπτόλεμος ἔπει· πρᾶδε,
τᾷ κ' Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἄποπλέων,
Σκύρου μὲν ἄμαρτεν, ἱκόν-
το δ' εἰς Εὐφραν πλαγχθέντες.

ἐπὶ δ. κώλ. ζ.

Μολοασία δ' ἐν βασίλειυσθ' ὀλίγον
χρόνον· ἀτὰρ γήυος αἰεὶ φέρεν
τέτό οἱ γέρας· ὥχετο δὲ πρὸς
θεὸν, κτεάτ' ἀνάγων Τρο-
ῖαν, ἀκροθνήων

θ' ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας
ἔλασεν ἀνιπυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρα·

εὐροφή γ. κώλ. β.

βάρυνθεν πρῆλα δὲ Δελφοὶ ξανα-
γέται·

ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν.

ἐχέτω

ἔχλει δέ πν' ἔνδον ἄλσφ. παλαμταίω
 Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
 δεῖ παρ' οὐτει χεῖα δόμεν, καὶ ἀπὸ τοῦ
 ἡρωϊαῖς δὲ πομπαῖς ἀποκο. καὶ τὸν
 δεμίσκοπον οἰκεῖν ἐντα πολυθύτοις.
 εὐώνυμον ἐς δίκαν ὅς τ' ἐπὶ τοῖς
 τρία ἔπεα διακρίσθ. καὶ τὸν
 ἔ. ψευδὲς ὁ μάρτυς ἐργάσθ. ὅπως
 τεῖ.

Αἴηνα, τῶν Διὸς τ' ἐκ-
 γόνων θεοῦ μοι πδ' εἰπῶν

ἀντὶ τῆς κ. 16.

φαινεαῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυεῖαν λόγων
 οἰκοδεν. ἀλλὰ γὰρ ἀνάγκη
 ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργω κέρον δ' ἔχθ.
 καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρας ἄνδρ. Αφερ-
 δίσια.

φῦα δ' ἔκαστος διαφείρ-
 μεν. βιοτᾶν, λαχόντες
 ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι τυχεῖν δι' ἐν
 ἀδυνάτῳ

εὐδαιμονίαν ἀπα-
 σαι ἀνελόμην. ἐκ ἔχθ.
 εἰπῶν τίνι τέτθ μοῖρα τέλος ἔμπεδον
 ὠρέξε. Θεαρίων, τίν
 δ' οἰκότε καμρὸν ὅλβος

M 5

ἰσθλ.

ἐπωδ. κώλ. ζ.

δίδωσι τόλμην τε καλὴν ἀεθλητῶ
 σιυέσις ἐκ δ' ὀποδλέπει φρενῶν.
 ξείνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπ' ἔχων
 ψόρον. ὕδατος ὅτι
 ῥοὰς φίλον ἐς ἀνδρ' ἄγων,
 κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.
 ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς ἔσται.

στροφὴ δ, κώλ. ιβ.

ἰῶν δ' ἐγγυς Αἰχαιὸς οὐ μέμψεται μ'
 ἀνὴρ,

Ιονίας ὑπὲρ αἰλὸς οἰκέων·
 ἢ περ ξενία πέποιθ' ἔντε δαμόταις
 ὄμματι δέρκομαι λαμπερὸν, ἐχ' ἰσθρ-
 βάλλων,

βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύ-
 σαις. ὃ δὲ λοιπὸς εὐφροσιν
 ποτὶ χρόνος ἔρποι. μαθὼν δέ τις αἴ' ἐρεῖ
 εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι,
 ψέγον ὅαρον ἐνέπων.

Εὐξενίδα πάσσαδε Σωγήμες, δ' ὀπομνύω
 μὴ τέρμα περθεὰς, ἀκοντ' ὅς-
 τε χαλκοπάραον, ὄρσται

ἀντρε. κώλ. ιβ.

δοῶν γλῶσσαν ὃς ὀξέτεμψας παλαι-
 σμάτων

αὐχένα καὶ ὀφείας ἀδίαντον,

αἰθωνε

αἰθωνίᾳ πρὶν αἰλίᾳ γῆον ἐμπροσθεν.
 εἰ πόνος ὤδ', τὸ πρῶτον πλεον πεδέρχε-
 ῖα μὲ νικῶντί γε χάειν, [ται.
 εἰ τι πῆρ' ἂν ἀερθεῖς
 ἀνέκροτον· ἔφαχ' ἔμμι καταδίμεν.
 εἴρεω σεφανούς ἐλα·
 φρον ἀναβάλλεο, Μοῖσά τ' ὅ
 κολλᾷ χρυσόν, ἐν τε χαλκόν, ἐλέφαντ'
 ἁμᾶ,
 καὶ λείριον ἀνδρῶν, πονέτορας ὅ
 τίας ὑφειλοῖτ' ἔεργας. Ἡ κοινὴ δὲ βίη

ἐπ' αὐτῶν κῶλ. ζ.
 Διὸς δὲ μενεαμένους, ἅμφι Νεμέα, πο
 πολὺφατὸν ὕμνων θεῶν δόνηι
 ἡσυχῇ βασιλῆα δὲ θεῶν
 παρέπει δάπεδον αὐτῷ τό-
 δὲ γαρύμεν θυμῶν
 ὅππ' ἰλέγοντι γὰρ Αἰακόν
 μιν ὑπὸ μαξοδόχοις γοναῖς φυτεύσαι,

σρο. ε. κώλ. ιβ.

ἡμᾶ μὲν πολὺαρχον ἐυωνύμῳ πάξαι
 Ἡράκλειος· σέο δὲ παρὰ παρῶνα
 μὲν ξείνον ἀδελφῶν τ'. εἰ δὲ δούῃ)
 ἀνδρὸς ἀνὴρ, τί φαῖ μὲν καὶ γείτον' ἔμμεν
 νόῳ φιλήσαντά γ' ἀτανεῖ,
 γείτονι; χάρμα πάντων
 ἐπαύξειον. εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχει,

εἰ τίτ

ἐν τίν κ' ἐθέλοις γίγαν-
 τας δὲ ἐδάμασας, οὐ τυχοῦς
 ναίειν πατρὶ Σωλήνης, ἀταλὸν ἀμφεί-
 πον

δυμόν, ωρεγόνων Ὀκτὴ-
 μονα Ζαδία ἀγία.

ἀτίστ. κολ. ιβ.

ἔπει τε ξάορσιν ἄθ' ἀρμάτων ζυγοῖς
 ἐν τελευτέσι δόμον ἔχθ τε-
 οῖς, ἀμφοτέρας ἰδὼν χερσὶ. ὦ μάκαρ,
 τὴν δ' ἐπτόικεν Ἥρην πόσιν τε πειθέμεν
 κόραν τε γλαυκώπιδα. διώα-
 σαι δὲ βροτῶσιν αἰλῆα
 ἀμαχανίαν διαβάτων θαμὰ διδόμεν
 εἰ γὰρ σφίσιν ἐμπροσ-
 θεῖα βίον αἰμύοσας,
 ἦ βα λιπαρὰ τε γῆρα δαπλέκοις. εὖ-
 δαίμον' ἔοντα παίδων
 δὲ παῖδες ἔχουσι αἰεὶ

ἐπαδ. κολ. ζ.

γέρας τόπερ νυῖ, Ἐάρειον ὄπισθεν.
 τὸ δ' ἐμὸν ἔποτε φάσθ' κίεαρ
 ἀτρέστοισι Νεοπτόλεμον ἑλ-
 κύσαι ἔπεισι. ταῦτα
 δὲ τρεῖς τεξάκις τ' ἀμπολεῖν,
 ὕπορρα τελείθει, τέκνοι-
 σιν ἄτε μαφύλακας Διὸς Κόρινθος.

ΔΕΙ

Δ Ε Ι Ν Ι Α, Υ Ι Ω,

Μ Ε Γ Α, Σ Τ Α Δ Ι ΕΙ.

Ε Ι Δ Ο Σ Η.

εροφή α. καλ. θ.

ΩΡα πότνια, κάρυξ
 Αφροδίτας ἀμφοτέρων φιλοτά-
 των,

εἴτε παρθενίῃσι παίδων τ' ἐφίζοι-
 σα βλεφάροι, τὸν μὲν ἀμέρις ἀνάγκας
 χερσὶ βασιλῆς, ἕτερον δ' ἑτέρας.
 ἀγαπατὰ δ' ἐκαίρῃ μὴ πλαναθέν-
 τα πρὸς ἔργον ἔκαστος,
 τῆς ἀρείωνων ἐρώ-
 των ὅππῃρα τεῖν δυνάσθῃ.

ἀντιστροφή καὶ δ.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγί-
 νας τε λήκτον ποιμήνες ἀμφεπόλησαν
 Κυπρίδας δώρον. ἔβλασεν δ' ὑδὸς

Οἰνώ-

νας, βασιλοῦς χεὶρ ἢ βελαῖς ἀείσας.
 πολλὰ νιν πολλοὶ λιπάνδον ἰδεῖν.

αἰδοατὶ γὰρ ἡρώων ἅωτοι

πρηνεῖς τῶν

ἤδελον κείνῃ γε πεί-

θεῶν ἂν ἀξίαις ἔχοντες.

ἐπφδ.

ἐπιφ. κώλ. ια.

οἳ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά-
 ναισιν ἄρμυζον στρατὸν,
 οἳ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπήϊδας
 ἱκέτας Αἰακῆ σπεινῶν γουνα-
 πτον, πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας,
 ἀσῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἀπφομαι, φέρον
 Λυδῖαν μίτραν καναχὶ δ' ἀπεποι-
 κιλμύρα, Δείνιδος διασῶν σταδίῳ
 καὶ πατέρος Μέγα Νέμειον ἀγῶμα.
 σὺ δ' ἐπεὶ γάρ τοι φυτὸς θείης
 ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

εὐροφή σ, κώλ. θ.

ὅς περ καὶ Κινύραν ἐ-
 βρισε πλῆτ' ὀντία ἐν ποτὶ Κύπρῳ.
 ἴσμαι δ' ἡ προσὶ κέφοις ἀμωπείων
 τε ὀρίν π φάμδμ. πολλὰ γὰρ πολλὰ λέ-
 κ' ἵναρὰ δ' ὁξυδρόν τε δόμηναι [λε-
 βασιάνω ἐς ἐλεγχον, ἀπας κίνδυ-
 νος ὅψον δὲ λόγῳ φθονεργίς
 ἀπτεῖ δ' ἐσλαῖν αἰεὶ,
 χειρόνεσι δ' ἐπ' ἐρελζει.

ἀντιστ. κώλ. θ.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος
 δάφειν υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσσας.
 ἦ πν' ἀγλαῶσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον,
 λάβ' αὖτε χεὶ λυγρὰ νείκει. μέγιστον
 δ' αἰόλα

δ' αἰόλω ψεύδει γέρας ἀντίτα)
 κρυφίᾳσι γὰρ ἐν ψαῖσις Οδυσσῆ
 Δαναοὶ θεράπευσαν
 χρυσέων δ' Αἴας σερι-
 θεῖς ὅπλων, φόνω πάλασεν.

ἐπὶ φθόος, καὶ. ια.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δαί-
 οισιν ἐν θερμοῖς χροῖ
 ἔλκεα ῥῆξαν πολεμιζόμενοι,
 ὑπὸ ἀλεξιμερέτω λόγχῃ· τὰ μὲν,
 ἀμφ' Ἀχλλεΐ νεοκτόνῳ,
 ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἐν
 αἰμέρας· ἐχθερὰ δ' ἄρα πάρφασις ἑὴ
 καὶ πάλαι, αἰμύλων μύθων ὁμόφοι-
 τος, δολοφραδῆς, κακωποῖον ὄνειδος
 αὖ τὸ μὲν λαμπερὸν βιά),
 ἧρ δ' ἀφαντὸν κῦδος ἀντείνει σα-
 θεῖν.

εὐροφὴ γ. καὶ. β.

εἴη μήποτέ μοι τοι-
 ῆτον ἦθος Ζεῦ πάτερ· ἀλλὰ κελόθῃς
 ἀπλόαις ζωῆς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὥς
 παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφραμν παρ-
 σάφω.

χρυσὸν εὐχρον), πεδίον δ' ἔτερι
 ἀπώεραντον· ἐγὼ δ' αἰσὶς αἰδῶν καὶ
 χθονὶ γῆα καλύψαι-

μὲ, αἰνίσαν

μ', αἰνέων αἰνήτα, μοι-
φάν δ' ὅππασέσθην ἀλιτρεῖς.

ἀντιστρ. κώλ. θ.

αὔξει) δ' ἀρετὰ, χλω-
ραῖς ἔρσται, ὥς ὅτε δένδρον αἰτ-
σῇ, σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερεθεῖσ' ἐν δικαίοις
τε, πρὸς ὕψος αἰθέρα· χρεῖαι δὲ παν-
τοῖ-

αι φίλων ἀνδρῶν, τὰ μὲν ἀμφὶ πόνους,
ἰσθάντα τε· μας δὲ καὶ τέρ-
ψις ἐν ὁμμασι θεῶν
πίσιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ-
τις πᾶν ψυχὰν κομίζει

ἐπρωδός, κώλ. ια.

ἔ μοι διωπαπὴν (πανεαῖ)
δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος)
σεῦ δὲ πάσσα Χαριάδαις τε λάβειν
ἰσθρεῖσαι λίδον μοισαῖον, ἔ-
κατι ποδῶν δλωνύμων
δὲς δὴ δυοῖν. χαίρει δὲ πρὸς φρεσιν
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπων ἰεῖς· ἐπ' αἰ-
δαῖς δ' ἀνήνρῳδιον καὶ πικράματα
θῆκεν. ὡς γὰρ ματ' ὅππῳμος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γήϊος
τᾶν Ἀδρεῖς τᾶν τε Καθμεῖων ἔειπ.

ΧΡΟ-

ΧΡΟΜΙΩ

193

ΑΙΤΝΑΙΩ

ΑΡΜΑΤΙ

ΕΙΔΟΣ Θ.

δωδεκάς α.

ΚΩμάσομεν παρ' Απολλώ-
νος Σικωνόδε Μοῖσαι

τὰν νεοκτίσαι εἰς Αἴτναν.
ἐνθ' ἀναπεπταμένα
ξέων νενίκαν θυρά,
ὄλβιον ἐς Χερμίαι
δῶμι. ἀλλ' ἐπέων Γλυκὺν ὕμνον πρέσ-
σετε.

τὸ κρατήσιππὸν γδ' ἐς ἄρμ' ἀναβαίνων,
ματέρει καὶ διδύμοις
παίδεσσιν αὐδᾶν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-
κλάροις ἐπὶόπταις.

δωδεκάς β.

ἔστι δέ τις λόγος αἰθρᾶ-
πων, τετελεσμένον ἐσλόν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύφαι.
θεωσιία δ' ἐπέων
καύχας αἰοιδᾶ πρόσφορος,
ἀλλ' ἐνὰ μὲν βραχμία

N

φόρμυγ',

φόρμιγγ', ἡνὰ δ' αὖλ' αὐτὰν ὄρ-
σω μιν

ἱπποείων ἀέθλων κορυφαί, αἶ, τε Φοίβῳ
Δῖον Ἀδελφῶν ἐπ' Ἀ- Δ

στωπῶν ῥέεθροις ὧν ἐγὼ
μνασθεῖς, ἐπισκήσω κλυταῖς
ἤερα πιαῖς.

ὅς τότε μὲν βασιλεύοντι
κείδι, νέαισι δ' ἑορταῖς,
ἰχθύος τ' ἀνδρῶν ἀμύλλαις, πᾶσι δὲ
ἄρμασί τε γλαφυροῖς
ἀμφανε κυδάνων πόλιν
Φεῶν γὰρ Ἀμφιάρῃ
ὄν τε Θεσσαυμῆδα, καὶ δεινὰς αἰῶν
πατρῶν οἰκῶν, ἀπὸ τ' Ἀργεὺς ἀργαί
δ' ἐκ ἐτ' ἔσαν Ταλαῖα
παῖδες, βιασθέντες λυαῖ
κρέσσων δὲ καὶ παυεῖ δ' ἴκαρ
ταῖν φερόμεν ἀνὴρ,

δυωδεκάς δ.

ἀνδρῶν ἀμάντ' Εὐρυπύλῳ
ὄρκειον ὡς ὅτε πῆδον
δόντες Οἰκλείδα γυναῖκα
Ξανθοκομᾶν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι καὶ ποτ' ἐξ οἷον
ἐπ' ἀπύλοις Θήβαις

ἄγμενον

ἀγαθὸν ἀνδράν στρατὸν, αἰσῶν ἐλπί-
 κατ' ὀρνίχων ὁδόν· ἐδὲ Κροτίων
 ἀσπερσῶν ἐλπί-
 ξαις, οἶκοθεν μακρομυλίοις
 εἶχεν ἐπ' ὠτρυνῶ, ἀλλὰ φέρ-
 σιαις κελεύθου.

Δωδεκάς ε.

Φαινομύραν δ' ἄρ' εἰς αἶτα
 σπεῦδεν ὄμιλος ἰκιάδης,
 χαλκίοις ὅπλοισιν, ἰππεύ-
 οῖς τε σὺν ἔντεσσιν· ἱ-
 σμύλῃ δ' ἐπ' ὄχλαισι, γλυκύνῃ
 νόσον ἐρυσσάμενοι,
 λούκανθέων σώμασ' ὅππασιν κεραιόν·
 ἐπὶ δ' αἰσάντο πυραὶ νεογόνος
 φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιαρῆ
 χίσεν κεραυνῷ παμβία-
 Ζεύς τ' αὖ βαθύστερνον χθονὸν
 κρύφειν δ' αἶμ' ἱπποῖς,

Δωδεκάς ε.

δεὲρ Περιμυλὸν κεραιόν·
 νῶτα τυπέντα μαχατὰν
 θυμὸν αἰχμυθῆμιν· ἐπ' ὅ-
 δαιμονίοισι φόβοις
 φέροντι καὶ παῖδες θεῶν·
 εἰ δ' ὠνατὸν, Κροτίων
 πείσαν μὲν ἀγάνορα Φοινικόςολων
 N 2 εἰχέων

ἔλχων ταύταν θανάτῳ πῖρι κ' ἔσθ'
 ἄς ἀναβάλλομαι ὡς δὲ περὶ τῶν
 πόρσιτα· μοῖραν δ' εὐνόμον
 αἰτίω σε παῖσιν διαδὸν Αἰ-
 τναίων ὁπάζην,

Δωδεκάς ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀλγίστασι
 δ' ἀσυνόμοις ὀπιλήξαι
 λαόν. ἐντί τοι φίλιπτορίῳ
 τ' αὐπ' ὅτι, καὶ κτεάτων
 ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
 ἄνδρες, ἀπίστον ἔει-
 π'. αἰδῶς γὰρ ὑποκρυφαί κέρδει κλέ-
 πεται,
 αἱ φέροι δόξαν. Χερσὶν καὶ ὑπασπί-
 ζων ὡς περὶ βόαις,
 ἵπποισι τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις
 ἐκείνας ἀν' κίνδυνον ὁ-
 ξείας αὐτῶς.

Δωδεκάς η.

ἔρεκεν ἐν πολέμῳ καί-
 να θεὸς ἔντυεν αὐτῷ
 θυμὸν αἰχματῶν, ἀμύνει
 λοιγὸν Εὐναλίας.
 παύσει δὲ βαλεῦσθαι φόνε-
 παρποδὶς νεφέλαν
 ἔσθαι ποτὶ δυσμυέων ἀνδρῶν σίχλας
 χερσὶ

χερσὶ τὸ ψυχᾷ διωάτο· λέγει μὲν
 ἔκτοτε μὲν κλέος ἀν-
 θῆστον Σκαμάνδρε χόρυτον
 αἰχῆ βαθυκρηνοῖσι δ' ἀμ-
 φ' ἀκταῖς Εὐώρου,

δυωδέκας θ.

(ἐνθ' Αρείας πρόβη ἀνθρώ-
 ποι καλίοισι) δέδορκε
 παιδὶ τὲρ Ἀγησιδάμου
 φέγλος ἐν ἀλικία
 παρώτα. τὰ δ' ἄλλαις αἰμέραις
 πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
 χέρσῳ, τὰ δὲ γέγονι πόντῳ, φάσσομαι.
 ἐκ πόνων δ' οἱ σὺ νέεσσι γυῖων),
 σωύτε δ' ἴκα, τελέθῃ
 πρὸς γῆρας αἰὼν αἰμέρα.
 ἴσω λαχὼν πρὸς δαυμόνων
 δαυμοσὸν ὄλβον

δυωδέκας ι.

εἰ γὰρ ἄμα κτεάνοις πολ-
 λοῖς ὀπίδοξον ἄρη)
 κῦδος, ἐκ ἑτ' ἐς πόροσιν
 θνατὸν ἐπ' σκοπιᾶς
 ἄλλας ἐφάπαθς ποδοῖν.
 ἥσυχίαν δὲ φιλεῖ
 μὲν συμπόπον, νεοδαλῆς δ' αὔξει)
 μελθακᾷ νικαφορία σὺν αἰοιδᾷ

Δαρσυχία δὲ ᾤδ' αἶ
 κρητῆρα φωνὰ γίνε'.
 εἰκρινάτω πρὸς μιν, γλυκύν
 κώμα παρφαίταν.

δυωδεκάς ια.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
 τω φιάλαισι βιατὰν
 ἀμώλεα παῖδ'· ἄς ποθ' ἔπρωι
 κησάμηναι Χερμίων,
 πέμψαν δεμπλέκτοισ ἀμφι
 λαΐσιδα σεφαίοις
 ἐν τᾷς ἱερᾷς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
 εὖ χεμαι ταύταν ἀρετὴν καλαδῆσαι
 σινὺ Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
 πολλῶν τε πμαλφεῖν λόγοις
 νίκαν, ἀκοντίζων σκοπῶ
 αἶψα Μοισᾶν.

ΘΕΙΑΙΩ

Θ ΕΙ ΑΙ Ω Π ΑΙ Δ Ι

Ο Υ Λ Ι Ο Υ Π Α

Λ Α Ι Σ Τ Η

Ε Ι Δ Ο Σ Ι

ερωτη α, κωλων ια.

Δ Αναΐ πόλιν ἀγλαο-
 θώκων τε παντήκοντα κοῦρην χα-
 ριτες

Αργος Ηρας δῶμα θεοφρεσῆς υἱ-
 μείτε φλέγετ' δ' ἀρεταῖς
 μωρίαις ἔργων θεοσίων ἐνέκιν.
 μακρὰ μὲν τὰ Περσέως ἀμ-
 φι Μεδούσας Γοργόνας,
 πολλὰ δ' Αἰγυπῷ κατάρκισεν ἄσπ-
 ταῖς Εὐρώπῃ παλάμαις,
 ἐδ' Ὑπερμνήστρα παρέπλάτχην, μενό-
 ψαρον ἐν κολεῇ καταχοῖσαι ἕϊφος.

αὐτισροφή, κωλ. ια.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον
 ξανθὰ ποτε γλαυκῶπις ἔδνηκε θεῶν.
 γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεικτο κείραν-
 ναθεῖσα Διὸς βέλεισι
 μάστιγ' Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
 καὶ γυναιξὶ καλλιόμοι
 σὺν ἀεισέει. πάλαι

Ζῴς ἐπ' Ἀλκμάναν Δανάαν τε μολῶν
τὸν κατέφατε λόγον.

παξί τ' Ἀδράσιο, Λυγκεῖ τε Φρενῶν
καρπὸν ὀφεία συνάρμοξεν δίκαια.

ἐπωδός, κἀλ. ιβ.

Θρέψε δ' αἰχμάν Ἀμφιξυ-
ωνος, ὃ δ' ὄλβω φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνη γηυσίν.

ἐπεὶ δ' ἐν χαλκίοις ὅπλοις

Τηλεβόας ἔναρεν, οἱ

ὄψιν εἰδόμενος,

ἀθανάτων βασιλίδος αὐλὰν ἐσῆλθε,

σπέρμ' ἀδείμαντον φέρον

Ἡρακλῆος, ἔκατ' ὀλυμπων

ἄλοχος Ἡβὰ πτελεῖα

πῶρ' αὖ μετ' αἶβα βαίνοι-

σ' ἐστὶ, καλλίστα θεῶν.

εἰσοδὸς, κἀλ. ια.

βραχὺ μοι τόμα πάντ' ἀνα-

γῆσαι ὅσων ἀργεῖον ἔχῃ τέμενος

μοῖραν ἐσλῶν. ἐστὶ δὲ καὶ κόρος ἀν-

θρώπων βαρὺς ἀνπάσῃ.

ἀλλ' οὕτως εὐχόμεν ἔλπει λύεσθαι,

καὶ παλαισιμάτων λάβε φερν-

τίδ'. ἀγῶν τῷ χάλκεος

δαῖμον ὀφείλει ποτὶ θυσίαν Ἡ-

ρας, αἰθλῶν τε κείσθαι.

Οὐλία

Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσας δις, ἔ-
χεν Θεαῖος εὐφροσιν λάδαν πόνων.

ἀντίστρ. κάλ. ια.

ἐκράτισε δὲ καὶ πῶθ' Ἐλ-
λανα στρατὸν Πυθῶνι τύχα τε μολῶν
καὶ τὸν Ἰσμοῖ ὃ Νεμέα σέφανον,
Μοῖσταισί τ' ἔδωκ' ἀεσσαι
ξίς μὲν ἐν Πόντῳ πύλαισι λαχὼν,
τεῖς δὲ κ' στυμνοῖς δακτύλοις
ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τ' μὲν ἔρα) φρενί, στήθε'
οἱ σόμμε παῦν δὲ τέλος
ἐν τίν' ἔργων ἔδ' ἀμόχθων καρδία
πρὸς φέρον τόλμαν παραιτεῖ) χάριν.

ἐπιδόξ. κάλ. ιβ.

γνώτ' αἰεὶ δὴ πᾶσι τε
χ' ὅσῃς ἀμιλλᾶται πρὸς
ἐχάτων ἀέθλων κορυφαῖς
ὑπαῖτον δ' ἔχεν Πίστι
Ἡρακλῆος τεθμόν' ἀδεί-
αι γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δις Ἀθαναίων μιν ὁμοφά
κώμασαν. γαῖα δ' ἐκάν-
θεισα πρὸς καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἡρας τὸν δά-
νορα λαόν, ἐν ἀγγέων
ἔρκεσιν παμφοικίλοις.

εξοφή γ. κ. α. ια.

ἔπει) δὲ Θεοῖς μα-
 ξίων πολύγνων χῆρος ὑμετέραν
 εὐάγων πρὸς Χαρίταςί τε καὶ
 Τυωδαρίδαις, θαμάκις.
 αἰξιοθέλω καὶ, ἐὼν Θεοσύνη
 Ἀντία τε σύγγονος, Ἀρ-
 γεῖ μὴ κρύπτειν Φάος
 ὀμμάτων. νικαφορέας γὰρ ὄσας ἰω-
 ποξόφον ἄστυ τὸ Περί-
 τοιο θάλησεν. Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
 καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετρακίς.

ἀντρε. κ. α. ια.

Σικυωνόθεν δ' ἄργυρον
 δέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέεσσιν
 ἐκ δὲ Πελλοῦνας, ὅππας ἀμύδροι
 νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις
 ἀλλὰ χαλκὸν μυεῖον ἐδυνατὸν
 ἐξήλθειν μακροτέρας
 γὰρ ἀειθυῖσιν χολαῖς,
 ὅν τε Κλείτωρ, καὶ Τεγέα, καὶ Ἀχαιῶν
 ὑψίβατοι πόλεις,
 καὶ Λύκαμον παρ' Διὸς θῆκε δέμω,
 σὺν ποδῶν τε χερῶν τε νικᾶσιν ἀνείψ.

ἐπωδός, κ. α. ιβ.

Κάσσορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ
 ξενίαν ὦδ' αὖ Παιμφάη,

καὶ κα-

καὶ κριστηνὴς Πολυδού-
 κιος, ὃ δαῦμα σφίσιν
 ἐργένες ἔμμεν ἀέθλη-
 ταῖς ἀγαθοῖσι, ἵππει
 εὐρυχώρη Ἀμύν Σπάρτας ἀγάνωρ
 μοῖραν Ἑρμῆ καὶ σὺν Ἡ-
 ρακλῆι διέποντι θάλασσαν,
 μάλα μὲν αἰδρῶν Διαιών
 ὤλεκα δόμοι, καὶ
 μαὶ θεῶν πεδὺν γῆρας.

εὐροπὴ δ. καλ. ια.

μεταμειβόμενοι δ' ἐραλ-
 λὰς, ἀμέραν τὴν μὲν ὤρεα παρὶ φίλῳ
 Διὶ νέμον, τὴν δ' ὑπὸ καύθεσι γαί-
 ας, ἐν γυάλοις θεράωνας,
 πόντους ἀμπιπλάντες ὁμοῖον ἵππει
 τέτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ-
 μναι, οἰκεῖν τ' ἔρανα,
 εἴλετ' αἰῶνα φθιμῆς Πολυδούκης
 Κάσσεος ἐν πολέμῳ
 τὸν γὰρ Ἰδας, ἀμφὶ βροσὶν πῶς χλω-
 θεῖς, ἔξωσεν χαλκίᾳ λόγχῃ αἰχμῇ.

αἴψα. καλ. ια.

ὅτ' Ταῦγέτα ποτα-
 γάζων ἴδεν λυγροῦς δρυὸς ἐν τελέχει
 ἡμῶν κείνη γὰρ ὀπιχθονίων
 πάντων γῆρετ' ὀξύτατον

ὄμμα.

ὄμμα. λαίψηρος δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
 ὀξυκύναν, καὶ μέγα ἔρ-
 γου ἐμήσαντ' ὠκείως,
 καὶ πάσσον δῖον Πάριον Αἰφρητί-
 δαι Διός. αὐτίκα γὰρ
 ἦλθε Λήδας παῖς Διόκων· ὅς δ' ἔναν-
 τα σάθεν τύμβῳ χερδὸν παζώσας.

ἔρωδ. κώλ. 16.

ἐνθεν ἄρ' ἀξάντες ἀγαλ-
 μὶ Αἶδα, ξισὸν πέτερον,
 ἔμβαλον σέρνω Πολυδά-
 κης· ἀλλ' ἔτι φλάσαν,
 ἔδ' ἀνέχασαν. ἐφορμα-
 θεῖς δ' ἄρ' ἄκρον θοῶς
 ἦλασε Λυγκίως ἐν πλοῦραϊσι χαλκός.
 Ζῶς δ' ἐπ' Ἰδα πυρφόρον
 πλάξε· φοβέοντα κεραυνόν·
 αἰμῶ δὲ καίοντ' ἔρημοι.
 χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
 ποιαν ὀμιλεῖν κρεσσόνων.

ερωφῆ ε, κώλ. 1α.

Ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεῶν
 βίαν πάλιν χάρισεν ὁ Τιωδαείδας·
 καὶ μὴν ἔγω τεθιχότ', ἀδύμαχον δὲ
 φείσσοντ' ἀνὰ πτοῖας κίχες.
 Σερμὴ δὲ Τεγῶν δάκρυα σπασαχίης,
 ὄρθηον φάλασσε, πάτερ

Κρογίων,

Κερνίων, τίς δ' ἐ λύσις
 ἔασθ' πενθέων; καὶ μοι θαύατον σὺ
 πῶδ' ὀπίπαιλον αἶαξ.
 οἴχεθ' πρὸ φίλων ταπεινῶ
 φωτὶ παῦρει δ' ἐν πόνῳ πιστὸ βροτῆ
 αἰτίσθ. κώλ. ια.

καμάτου μεταλυσέμεν.
 ὡς ἴωμεν, Ζεὺς δ' ἀντίος ἦλυθεν οἱ,
 καὶ τόδ' ἔξαυδασ' ἔπος· ἔασί μοι ἡ-
 ὅς τόνδε δ' ἔπειτα πόσις
 σπέρμα θνατὸν μαχὲ πρὸ πηλᾶσσαις
 ἔσταξ' ἥερος. ἀλλ' ἄγε, τῷ
 δέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
 παρδίδωμι· εἰ μὲν θαλάτῃ τε φυγῶν
 γῆρας ἀπεχθόμοιοι,
 αὐτὸς ἔλυματον ἐθέλεις
 σὺ τ' Ἀθαναία κελαινεῖ χεῖ τ' Ἀρει,
 ἐπιδ. κώλ. ιβ.

ἔστι σοι μὲν τέττον λαχρῶ
 εἰ δὲ κασιγνήτῳ πέρι
 μάρνασθ, πάντων δὲ τοῖς
 ὑποδάσασθ' ἴσον,
 ἡμῶν μὲν κε πένεις γαί-
 ας ὑπὲρ πρὸν ἔων,
 ἡμῶν δ' ἔρανε ἐν χερσέσις δόμοισιν.
 ὡς ἄρ' ἀνδάσασθαι,
 γνώμα διπλόαν θέτο βελαν.
 ἀνὰ δὲ

αἶν' ἔλυσεν μὲν ὄρεσιν
 μὲν, ἔπειτα δὲ φωνῶν
 χαλκομίτρε Κασσέρε.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ

ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΤΕΝΕΔΙΩ,

ΥΙΩ ΑΡΚΕΣΙΑΔΑ.

ΕΙΔΟΣΙΑ.

εὐροφί, κώλ. σ.

ΠΑῖ Ρέας ἀνὴρ πρυτανεῖα λείον
 χας Εξία,

Ζῆνός τ' ὕψις κασιγνήτα κ' ὁμοθε-
 νε Ηεας,

εὖ μὲν Αρεσάγρεον δέξαι πόνι ἐς θά-
 λαμον,

εὖ δ' ἐταῖρας ἀγλαὰ σκέπτω πέλας,
 οἳ σε γεραίροντες ὀρ-

θάν φυλάσσοισι Τένεδον,
 αἰψρ. κώλ. σ.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀβάζοιμοι πρῶ-
 ταν δεῶν,

πολλὰ δὲ κνίσας· λύρα δὲ σφιν βρά-
 με) καὶ αἰοιδά,

ὃ ξένις Διὸς ἀσπείται· δέμις αἰνῶδοις
 ἐν ξαπίζαις. ἀλλὰ σὺν δόξα τέλος

δυσσε-

δυωδικάμυλον πέρα-
σαι σὺν ἀξιώτῳ καρδίᾳ.

ἑωδ. κώλ. θ.

αἰδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω
μὲν πατέρ' Ἀρκείλαν, [νον.

ἢ τὸ θαντὸν δέμας, Ἀξείμιαν τε σύλ-
ει δὲ τις ὅλεον ἔχον

μορφᾷ ὡδραμόσσετ' ἄλλων,
ἐν τ' ἀέθλοισιν ἀρι-

σδύων ἐπέδειξεν βίαν,
θνατὰ μεμνάδω ὡρεσέλλων μέλη,

ἔτελευτὰν ἀπαύτων Γαῖ' ὅπως ὁμόμοδος·
σροφ. β. κώλ. ε.

ἐν λόγοις δ' ἀσῶν ἀγαθοῖσι μὲν αἰ-
νεῖσθ' ἔχρων,

ἔμελεν δ' ἐποιεῖ δαίδαλθεντα μελι-
ζέμεν ἀοιδαῖς.

ἐκ δὲ περικτόνων ἐκκαίδεν' Ἀρετα-
ν γόρην

ἀγλαὰ νίκην πάξαν τ' ἐυώνυμον
ἔσπεραν ὡσαν πάλα

καὶ μεγαλευχεὶ παῖσρατίω.
ἀντισροφὴ κώλ. ε.

ἔλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γένεων παι-
δὸς βίαν

ἔχον ἐν Πυθῶνι περὶσθ' καὶ Ολυμ-
πία ἀέθλων.

καὶ μὲν

ναὶ μὰ γῶ ὄρκον, ἔμην δόξαν, ὦδ' αὖ
Κασαλία

Ἐ παρ' εὐδένδρῳ μολῶν ὄχθῃ Κρήνη,
κάλλιον αὖ θηριῶν-
των ἐρόσησ' ἀντιπάλων,

ἐπιδ. κώλ. θ.

πενταετηρίδ' ἰορτάν
Ἡρακλῆος τέθμιον
κωμάτας, ἀνδραγαθὸς τε κόμαν πορ-
φυρέοις

ἔρρεσιν. ἀλλὰ βροτῶν
πὸν μὲν κενόφρονες αὖχαι
ὄξ' ἀγαθῶν ἔβαλον
τὸν δ' αὖ, κατὰ μὲν φθίεντ' ἀγα-
λῶν, οἰκείων παρίσφελος κἀλῶν,
χρῆς ἔλκων ὁπώϊστω, θυμὸς αἰὲλμος
ἰών.

σπορὴ γ, κώλ. ε.

συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὶς ἐὼς τό, τε Πη-
σάνδρε πάλαι

αἰμ' ὅπῳ Σπάρτας, (Ἀμύκλαθην γῶ
ἔβα σὺν Ορέσσει,

Αἰολέων στρατὸν χαλκιντέων δειρ' ἀ-
νάγων)

καὶ παρ' Ἰσχυρῶ ῥοάν κεκοσμημένον,
ἐκ Μεγαρίπποιο μά-
ξωρος ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

ἀντ. κ.

ἀντρ. κώλ. 5.

ἀμφέρον), ἀλλασόμενον χηραῖς ἀν-
δρῶν θένος·

ἐν χερσὶ δ' ἔτ' ὦν μέλαινα καρπὸν
ἔδωκαν ἄρραι,

δεδρεά τ' ἐκ ἐθέλει πλοσῆς ἐτίων
θεοδόοις.

αἶθος ἐυῶδες φέρειν, πλέτω ἴσον,

ἀλλ' ἐν ἀμείνοντι καὶ

θνατὸν ἔτασέος ἀγῆ

ἐπιδ. κώλ. θ.

μοῖα. τὸ δ' ἐν Διὸς ἀνδρῶ-

ποις σαρῆς ἐχ' ἔτε)

τίκμαρ, ἀλλ' ἔμπαν μεγαλάνοιαι
ἐυδαίμονι,

ἔργα τε πολλὰ μενοι-

γῶντες δίδει) γῶ ἀναυδεῖ

ἐλπίδι γῆα, θεομα-

θείας δ' ἔποκει) ροαί.

κερῖων δ' ἐχρῆ μέτερον θηροέμεν.

ἀφροσίκτων δ' ἐρώτων ὁρῶνται μα-

ρία.

Ο ΠΙΝΔΑ-

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΙΣΘΜΙΑ.

ΗΡΟΔΟΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

ΕΙΔΟΣ Α.

εποφ. α, καλ. ζ.

ΑΤΕΡ ἡμᾶ τὸν χεῦ-

σαισι Θύβα

πράγμα καὶ ἀχολίας

ὑπέρτερον

θάσσουμι μὴ μοι προσα-

νε μεσάσαι

Δῆλος, ἐν ᾧ κέχυμαι. τί φίλτερον

κεδνῶν Τυκίων ἀγαθοῖς;

εἶξον ᾧ πολλωνιάς· ἀμφοτέρων Τε

χαρίπων

σιῶν θεοῖς ζῶζω τέλος,

αὐτίστ. καλ. ζ.

καὶ τὸν ἀκείρεκόμην Φοῖβον χρυσαῖον

ἐν Κέφ ἀμφιρύτῳ, σιῶν ποντίοις

αἰδεάσιν, καὶ τὰν αἰτερκία Ιαθμῆ

θειράδ'· ἰσπερ σεφαίους ἐξ ὧπασε

Κάδμει στρατῷ ἐξ ἀέθλων,

χαλκίμον πατερίδι κῦδος· ἐν ᾧ καὶ

τὸν αἰδεί-

μαντον

μυητόν Αλκμήνῃ τέκε

ἐπ' ὧδ. κόλ. ια.

παῖδα, θρασυαί τόν ποτε Γηρύονα
 φείξαν κύνες·
 ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τείχεσσι
 τὸ μὲν ἄρμα πεδερπὰ γέρας,
 αἶψα τ' ἀλλοτελείης ἐ
 χερσὶ γάμασαντ', ἐδέλω
 ἢ Κασορείῳ ἢ Ιολαῖ ἐναργέ·
 μόξαι μιν ὕμῳ
 κείνοι γὰρ ἡρώων διφρή·
 λάνται Λακεδαίμονι ὁ
 εἰς ἐτέκνωθεν κερπίσας
 ἐν τ' αἰθλοῖσι θύρον πλείστον ἀγάντων,
 καὶ ξειπόδεσσιν ἐκασμικτῶν δόμον,
 καὶ λεήτεσσιν, Φιάλαισι τοῖς ῥημοῖς,
 γευόμενοι σιφάνων νικηφόρον·
 λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὴ
 ἐν τῇ Συμνοῖσι σαρδείοις σφίστινι πιάσῃ
 ποιοῖν ὀπλίταις δρόμοις
 οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες, αἰχμηαῖς
 καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἴεν
 ἐ γὰρ ἡμῶν ἄθλον ἐστ', ἀλλ' ἐφ' ἐκείνῳ
 ἔργῳ κέτο τέλος, τῷ αἰθέροι
 ἀνδρῶν ἀμφοῖν δαμάειν·

ἔρυσσιν χαίτας, ῥέει δ' ἐπὶ τῇ Δίρκῃς ἐ-
 φανε, καὶ λόν. ἐφ' ὅτ'

καὶ παρ' Εὐρώπῃ πέλας ἐπ' ὅτ' κώλ. κα. ῥέει καὶ δ' ὅτ'

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁ μὲν δ' αὖ μοῖρ' ἔστι Νέ-
 στωρ, ὃς γὰρ ἔχεται πρὸς τὸν Πρωκτὸν ὅς τ'
 Τυνδαρίδας δ' ἐν ἀχαιοῖς ἐστὶ τὸν
 ψέπεδον Θεσπρόν, οὐκ ἔστι δ' ἔτι
 χαίρει· ἐγὼ δ' Πιοσθένει φέρω τὸν
 ὄνι τ' Ἰσθά τε Ζαθέα, καὶ καὶ τὸν
 ὀρχηστῆρα τὸν αἰὸν δ' ἔστι· ὅς τ' ἔστι
 σέλλων αἰσίδα, καὶ καὶ τὸν καὶ τὸν
 γαρύσσομα, τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι καὶ τὸν
 τιμῶν ἀγαλῆα τὸν ἔστι

Ασπιδόφωρ καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι
καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι

Ὀρχηστῆρα τὸν καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι
 αἰὲν ἐρετὸν ἀνδρὸν ναυαγίας οὐβύδαρ
 δ' αἰμῆνται αἰλός, ἐν κρυόεσσιν ἔστι
 δ' αἰὲν αἰὲν τὸν καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι
 χαίτας ἐπ' ἔσσαν πότμος τὸν καὶ τὸν
 συλῆς ἐναμῆρας, ὁ πόντος δ' ἔστι
 καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι καὶ τὸν δ' ἔστι
καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι
 εἰδ' αἰὲν καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι
 αἰμῶνται δαπάνης τὸν καὶ τὸν
 χρὴν δ' ἔστι τὸν καὶ τὸν δ' αὖ τὸν δ' ἔστι

μή φθονεαῖσι φέρειν γνώμης. ἔπει
 ἀνὰ δόσον αἰδέει σφοδρῶς, καὶ τὸ πρῶτον
 αἰνὰ μόνον παντοδαπῶν ἔπος εἰ-
 ξυλὸν ὀρθῶς καλῶς ὡς ἔπος ἡ

μαδὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἑρμῆσιν ἀν-
 θρώποις γλυκὺς, - οὐ καὶ καλῶς
 μνησθέντα τ', ἀεὶ τὰ τ', ὅρμη καὶ καλῶς
 χολόχῳ τε, καὶ ὅν πόντος ξέφει
 γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμυνάσθαι καὶ πᾶ
 λιμὸν αἰατῇ τίτα). οὐ καὶ τὸ πρῶτον
 ὅς δ' ἀμφ' αἰθλοῖς, ἢ πολεμίζων, ἀρη-
 ται καὶ ὅς ἀβρόν καὶ καλῶς καλῶς
 εὖ ἀγορηθεῖς, κέρδος ὅ- τοι καὶ ἔσται καλῶς
 ψισον δέχεται, πολια- καὶ καλῶς καλῶς
 τὰν ἑξέων γλώσσας αὐτῶν.

εὐφροδὲ καλῶς καὶ καλῶς καλῶς
 ἔμμε δ' ἔοικε Κρόνῳ σφισίχθον ὑπὸ
 γείτον' ἀμειβομένοισι εὐεργέται καὶ
 αἰματῶν ἱπποδρόμοι καὶ δὲ ἔσται
 καὶ σθένος Ἀμφιγυίων παῖδας ὡς σφ-
 πειν, τὸν Μινύα τε μυχόν,
 καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Εὐδ-
 οῖα καὶ Εὐ-
 βόια ἐν γναμποίσι δρόμοις.

Πρωτεσίλα, τὸ πόνδ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 ἐν φυλάκῃ τέλειος συμβαλόμεαι.
 πάντα δ' ἔξωπείν, ὅς' ἀγάνιος Ερμῆς
 Ηερδότην ἔωσεν ἵπποισι, αἴφαι-
 ρεῖται βραχὺ μῆτερον ἔχον
 ὕμνος, ἢ μὲν πολλάκι καὶ τὸ σιστα-
 παλδρόν ἐν-
 θυμῶν μεῖζον φέρει
 εἴη μιν ἐυφάνων περὶ γέρας αἶρ-
 δέντ' ἀγλαῖς
 Πιερίδων, ἐπὶ καὶ Πυ-
 θόδω, ὀλυμπιάδων Τ' ἔξαιρέτοις
 Αλφεῖ ἔρνεσι φερέξαι
 χεῖρα, πῦμαν ἐπ' αὐτοῖς
 Θήβαισι τεύχεσσι. εἰ δέ τις ἐνδον γέ-
 μει πλεον κρυφαῖον,
 ἄλλοισι δ' ἐμπίπλων γελᾷ,
 ψυχὰν Αἴδα τελέων
 φερέει δόξας ἀνδρῶν.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ.

ΕΙΔΟΣ Β.

ερωτή α. κάλ. η.

ΟΙ μὲν πάλαι, ὦ Θεοσύβελε,
φῶτες, ὅσοι χευσταμυῦνων
ἐς δίφρον μοισᾶν ἔβαι-
νον, κλυτὰ φόρμιγγι στυγατόμυροι,
ρίμφα παιδείοις ἐτόξου-
ον μελιγάρυας ὕμνοις,
ὅστις ἴων καλὸς εἶχεν Αφροδίτας
εὐθέως μνάσθων ἀδίσταν ὁπώρων.

αἴτηρ. κάλ. η.

αἱ Μοῖσαι γὰρ ἐ φιλοκερδῆς
πῶ τότε λῶ, ἐδ' ἐργάτης
ἐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖ-
αι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυροθεῖσσι πρὸς ὄψα,
μαλθακόφωνοι αἰοῖδαί.
νῦν δ' ἐφ' ἣν τι τῶργεῖς φυλάττει
ῥῆμα, τ' ἀλαθείας ἀλγιστα βαῖνον,

ἐπαδ. κάλ. ζ.

χρήματα χρήματα' ἀνὴρ.
ὅς φᾶ, κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ
φίλων.

ἴσας ἄν' ὦν σοφός, ἐκ ἀγνοῖα' αἰεὶ δὲ
 Ἰσθμίαν Ἰπποισιν νίκαν,
 τῶν Ξενοκράτει Προσφάων ὁπλοστάς,
 Δωριῶν ἀπὸ στρατώμα κόμας
 πέμπεν αἰδ' εἰδὼς σελίνων,

εἰσφ. β, κώλ. η.

Ὀάρματον αἰδέσθαι γαίεσσαν,
 Απεργαστήν τιν' αἰός.
 ἐν Κεῖσσι δ' ἐρυθεῖς ἡς εἰ-
 δ' Ἀποδόνων μιν, πόρε τ' αἰγλαίας.
 καὶ τόθι κλέσας Εὐρχί-
 δαν χαλκίσσων ἀραγῶς,
 ἥ λιπαρῆς ἐν Αθαῖαις ἐν ἱεμένῳ
 ρυσίδι φρον χεῖρα πλατύνεισσι φωτῆς,

ἀντισφ. κώλ. η.

τῶν Νικόμαχος καὶ καμῶν
 νόμα πάσας αἰτίας
 ὅν τε ἔκ κέρκεσσι ὤ-
 εἶν ἀέθλων ἀποδοφῶσι Κερνίδα
 Ζηὺς Αλεῖς, παύσονται
 πρὶν τὴν φιλόξενον ἔργον
 αἰδυσθῶν τε νῦν ἀσπάζοιτο φωνῶν,
 χρυσοῖς ἐν γομφίῳ πινυῖν νίκας

ἱσφ. δ. κώλ. ζ.

γαῖαν ἀνὰ σφαιρῶν.
 τῶν δὲ καὶ λεοισθῶν Ολυμπίας Διὸς
 αἴλας, ἐν αἰθαίοις Αἰνισοδαμῶν

παύσεται

παρὰ δὲ τῶν πικρῶν ἐμυχθεῖς
 καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμῶν ἐστὶ δόμος
 ἐπὶ καύσων, ὧ Θεοσύβελ, ἐργαζομένη
 ἔτε μὲν κρόμπαυ ἀοιδῶν.

εὐροὶ γ. καὶ ἡ. π. νόμος νομοῖς

καὶ γὰρ πάρος, ἐδὲ περσάντης
 αἰ κέρδους, ἡμεῖς, I A E M
 εἰς πρὸς εὐδόξων ἐς αἶν-

δρῶν ἀρεῖ πρὸς Ἑλλήνων ἰδὼν
 μακρὰ δισηΐσας ἀκοντί-
 σσας τσῶν, ὅσον ὄργαν
 ἑνωκερῆς ὑπὲρ αἰθρῶπων θυχεῖας
 ἔχουσιν αἰδοῖος μὲν ἡδὲ αἰσῶς ὀμιλεῖν,

αἰσῶς καὶ ἡ. π. αἰσῶς

ἰπποβορίας τε νομίζων
 ἐν παλαιῶν νόμοις, ἀνδρῶν
 καὶ διὰν δαῖτας περσέων
 πλυνθὲ πάσαι, ἐδέποντο ξενίας
 ἔργα ἐμπεδύσας ὑπὲρ
 λ' ἰσῶν ἀμείβεσθαι,
 αἰλλ' ἑστέα ποτὶ κρῶν φάσιν περσέαις,
 ἐν δὲ χειμῶνι, πλέων Νείλῳ περσέαι-
 κτάς.

ἐπαρδ. καὶ ἡ. π.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ
 διατρεφόμεναι ἀμφιπέματα ἰλπί-
 δας, ὅτι φθονεραὶ
 O S μῆτις

μήτ' ἀρετὴν ποτὲ στήναι παύσασθαι,
 μηδὲ τὰς δ' ὕμνοισι ἐπεὶ τοῖς
 ἐκ ἐλευσόντας αὐτὰς εἰργασάμεναι.
 τοῦτοι Νικάππο' ὑπόμενον, ὅταν
 ξένον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

Μ Ε Λ Ι Σ Σ Ω

Θ Η Β Α Ι Ω,

Ι Π Η Ο Ι Σ.

ΕΙΔΟΣ Γ.

εἰσοφὴ α. καί. ι.

Εἰ πῶς αὐδρῶν εὐτυχίσαις,
 ἢ σὺν ἐυδόξοις αἰθλοῖς,
 ἢ δένει πλέτῃ, κατέχευ
 φροσὴν αἰαντὴ κόρον,
 ἄξιός ἐυλογίας ἀστῶν μεμύχθαι.
 Ζεῦ, μεγάλα δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἔπον'
 ἐκ σέθεν· Ζῶ δ' ἐμὰς αἶσας
 ἔλθοις ὀπιζομένοισιν· παγίαις
 δὲ φρένεσσιν ἐχ' οὐκ ὀκνῶ παύ-
 σε χροῖον θαλάσῃν ὀμιλεῖ.

ἀντιστ. καί. ι.

εὐκλειῶν δ' ἔργων ἀποινα,
 χεῖρ' ὀκνῶσιν τὸν ἑσλόν,
 χεῖρ' δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς

χαεῖ.

χαρίπποσι βασιάσση.

ἔστι δὲ ἑ διδύμων αἰθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναι τρίφυλλῳ
κείαν

ἦτορ, ἐν βάσασσιν Ἰδυμῷ

δεξαμένη σφάνης τὰ δὲ κοί-

λα λέοντος ἐν βαδυσέρ-

τε ἰάπα, κάρυξε. Θήβαι

ἱπποκλή. καὶ τοῖς

ἱπποδερμῶν κρατέων.

αἰνδρῶν δ' ἀρετῶν

σύμφυτον ἐκ καταλείψει

ἴσε μὲν Κλεονύμῳ

δόξαν παλαιὰν ἄρμασι,

καὶ ματρεῶν Λαβδακίδασι

συμόμοι, πλέτε δῖεσι

χον τεξασοῖα πόνους.

αἰῶν δὲ κυλινδομήταις

αἰμέραις ἄλλ' ἄλλοι ἐ-

ξάλλαζεν. ἀτρεῖς γέμων παῖδες θεῶν.

ΤΩ

Τ Ω Ι Α Υ Τ Ω

Μ Ε Λ Ι Σ Σ Ω.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΕΣπ μοι θεῶν ἔκαστο
 μυελα πάντα κέλευθος
 ὦ Μέλιος· ἐμμηχανίαν
 γδ' ἔρανες ἰσχυροῖς
 ὑμετέρας ἀρεταῖς ἔμμε δώκεται
 αἰσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
 σὺν θεῷ θνατὸν δόρπον
 ταῦτ' οὐ βίη τέλος· ἄλλοτε δ' αἶψα
 λόιοις ἔσσης πάντας αἰθρᾶς
 ποῖς ἐπαύσαν ἐλαύνει.

ἀντίστρ. κώλ. τ.

Τὸ μὲν ὦν Θέλειται πρὶν
 οἷος ἀρχαῖον λέγοντι,
 πρὸς τοὺς τ' ἀμνηστικῶν,
 κελευθεῖν αἶς τ' ὀφθαλοῖ
 ὑβριος· ὅσα δ' ἐπ' ἀνθρώπων αἴη
 μαρτύρια φθιμῶν ζῶν τε φανῆναι
 ἀπλῆτα δόξας, ἐπέφλυ-
 σαν καὶ πᾶν τέλος· ἀγοραίαις
 δ' ἐχάται πιν οἶκον γενεά-
 λαισιν ἀπὸνθ' Ηοακλείαις.

ἐπὶ φθ.

Σικυῶνος, ὅπασε
 τοιάδε τῆς τότε ἰόντων φύλλ' αἰοιδᾶν
 ἐδὲ παναγυρίων ξυυᾶν ἀπεῖχον
 καμπίλον δ' ἴφρον, πανελλά-
 τισι δ' ἐριζόμην, διαπάντα
 χαῖρον ἱππῶν. τῆς ἀπειρά-
 των γὰρ ἀγνώστοι σιωπαῖ.

ἐπιδ. κώλ. ια.

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
 καὶ μερναυδύων,
 πρὶν τέλος ἄκρον ἰκέσθαι.
 τῆς τε γὰρ διδοῖ τέλος,
 καὶ κρείστον αἰδρωῖν χερσίων
 ἔσφαλλε τέχνη καὶ ἀμάρτυς
 σ'. ἴτε μὲν Αἴαντος ἀλκῶν
 φοίνιον, τὴν ὀψία
 ἐν νυκτὶ ταμῶν πρὸς αἶ-
 φασγάνῳ, μομφὰν ἔχον
 παίδεσσι ἐλλάνων ὅσοι Τρώανδ' ἔβαν.

επιδ. γ. κώλ. ι. ιβ.

ἀλλ' Ομηρὸς τοῖς τετίμηται
 κε δ' αἰθρῶν, ὅς αὐτῶν
 πᾶσαν ὀρθώσας ἀρετῶν
 κατὰ ῥάβδον ἔφρασε.

διαπεσίων ἐπέων, λοιποῖς αἰθρῶν
 τῶν γὰρ ἀθάνατον φωνᾶν ἔρωτ,
 εἴ τις εὖ εἴπωι τί καὶ πᾶν

καρπῶν

καρπῶν ὅππῃ χθόνα καὶ διὰ πόν-

τον βέβαπεν ἔργματόν αἰ-

κτὶς καλῶν ἀσθεσας αἰεί.

αἴτις. κολ.

προφθέντων Μοισᾶν τύχημιν

κεῖνον εἶψαι πυρσὸν ὕμνων

καὶ Μελίσσῳ παλαιοῖς

σεφάνωμ' ἐπαίξιον

ἔρνεϊ Τελεσιάδῃ. πόλιν γὰρ εἰκὼς

δυμὸν ἐλευθεμετᾶν θυρᾶν λεόντων

ἐν πόνῳ μῆτην δ' αἰλῶπῆς

αἰετὲς αἶτ' ἀναπληρωμένα

ρόμβον ἰαχῇ καὶ δὲ πᾶν ἔρ-

δοντ' ἀμαυρώσῃ τὸν ἔρθεον.

ἐπὶ δ. κολ.

εἰ γὰρ φύσιν Ωαριῶ-

νείαν ἔλαχεν.

ἀλλ' ἀποτὸς μὲν ἰδέσθαι

συμπιπᾶν δ' αἰχμᾶ βαρύνει

καίτοι ποτ' Ἀνταῖς δόμοις

Θηεῶν ὑπὸ Κασμυῖαν, μορ-

φάν βραχὺς, ψυχὰν δ' ἀκαμπτος

πυρσὸς παλαιοῦν ἡλθ' αἰὲρ

τὰν πυρσὸν Διεύαν

κερνίοις ὄφρα Ξένων

γαδὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα χεῖρας

αἰὲρ

εἰς Αλκμήνας· ὅς Οὐλυμ-
 πόνδ' ἔτα, γαίης τε πάσης
 καὶ βαθυκρήμης πολυᾶς
 αἰλὸς ἔξωρ' ἄνθ' ἑνάρ,
 ναυπηλάσι τε πορθμὸν ἀμεράσμεν
 νηὶ δὲ παρ' Αἰγιοχῶ κάλλιπον ὄλβον
 ἀμρέπων ναίει, τετίμη-
 Ται τε πρὸς ἄθανάτων φίλος· Η-
 βαν τ' ὀπίη, χρυσέων ὀ-
 κων ἄλ'· ἣ γὰρ βροτῶν Ἡρας.
 πρὸ μὲν Αἰετὸς ὅς τ' ἐρδει
 δαίτη πορρωτόν· ἱάσθαι,
 καὶ νεόματα σέφαιά τε
 ματα βρωτῶν, αὐξομένη
 ἔμπερα χαλκαστῶν ὀκτώ· θανάτου
 τοῦς Μίερα τάς· οἱ Κροτοήριες
 τοῖσι δὲ δυομύσιν ἀγλῶν
 φλὸς αἶα τε καὶ θάνατος ὡς ἔστι
 παννυχίς, καὶ δ' ἔτα· ἡ
 σὺν δὲ κτερίζεται κατὰ φ.
 καὶ δ' ὅπρην αἰετὸς ἔτα·
 ὡς αἶθ' ὡν τέρμα·
 γί· ἔ· ἔχου· ἔ· ἔ· ἔ· ἔ·
 λευκωθεῖς καί·

μύρτοις

μύρτοις δ' ἀνὴρ, διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
τιμὴν τέλειαν ἀεὶ ἔσθ' ἔχων, κυβερνα-
τῆρος διακοσέφου
γνώμα πεπρωτὴν πολυέ-
λα. σὺν Ὀρσείᾳ δὲ νιν [εμ].
κωμάζομαι, τερπνὰν ἄποσ' αἶζων χά-

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ

ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

ΕΙΔΟΣ Ε.

εὐροφή α. καλ. η.

ΜΑΤΡ' ἄλκις πολυώνυμε Θεία,
σίο γ' ἔκαπ' καὶ μεγαθυρῇ νό-
μισαν

χευσὸν αἰθέροιοι ἀειώσιον ἄλλων.
καὶ γὰρ ἐρεζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, ὧς ἐν ἄρμασιν ἵπποι,
δια τετὰ ὧ νασα πμην.
ὠκυδανάτοις ἐν αἰμίλ-
λασι θαυμαστοὶ πέλον'.

ἀντιστροφὴ, καλ. η.

ἐν τ' ἀγωνίοις αἰθλοῖσι ποθευδὸν
κλέος ἔφραζεν, ὄντιν' αἰθέροις ἑφ' αὖτοισι
P χερσὶ

χερσὶ νικάσιντ' ἀνέδθησαν ἔθειραν,
ἢ ταχὺ τῶν ποδῶν.

κρίνε) δ' αἶλα δαΐμονα ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς αἶωνον
μουῶα ποιμαίνοντι τ' ἄλ-
κνισον θανάτῳ σὺν ὄλβῳ,

ἐπὶ δόξῃ, καλ. ια.

εἴ τις εὖ πάχων, λόγον ἰσλὸν αἰετοί.
μὴ μᾶτ' οὐ ζωῆς χυμῶδες πᾶντ' ἔχῃς,
εἴ σε τέττον μοῖρ' ἐφίκοιτο κελεύων.

θνατὰ θνατοῖσι φρέσσει.

τὴν δ' ἐν Ἰεθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ
Φυλακίδα κέεται. Νεμέα δέ, κ' ἀμφοῖν
Πυθία τε, παγκρατίε. τὸ δ' ἐμὸν

ἐκ ἄτερ Αἰακίδων

κῆαρ θμῶν γούε).

σὺν Χάρεισιν δ' ἔμολον

Λάμπωνος υἱοῖς,

εὐροφῇ β, καλ. η.

τάνδ' ἐς εὖνομεν πόλιν. εἰ δέ τί τερατῶν)

θεοδότων ἔργων κέλευσον αὐτὰ καθαρῶν

μὴ φθόνει κόμπων τὸν ἰοικόντ' ἀοιδᾶ

κινεῖ μὲν αὐτὶ πόρῶν

καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί,

λόγον ἐκέρσανον κλέον).

δὲ ἐν τε φορμύγχεσσιν, ἐν ἄν-

δρῶν τε παμφανόας ὁμοκλαῖς

ἀντιερ.

ἀντίστρ. κώλ. η.

μυελόν χρόνον μελέταν δὲ σοφισαῖς
 Διὸς ἔκαπ πωρόσβαλλον σεβίζομενοι
 ἐν μὲν αἰτωλῶν θυσίασι φαειναῖς,
 Οἰνιδάει κρατεροί
 ἐν δὲ Θήβαις, ἱπποσόας Ἰόλαος
 γέρας ἔχει, Περσίδος δ' ἐν Ἀργεῖ
 Κάσσεος δ' αἰχμὰ, Πολυδῶ
 κέρς τ' ἐπ' Εὐρώτα ρέεθρος.

ἐπιδ. κώλ. ια.

ἀλλ' ἐν Οἰωνῶν μεγάλῃσιν ὄργαι
 Αἰακῶ, παίδων τε, τοῖ κ' σμεῖ μάχαις
 δις πόλιν ξείων φραβαν, ἐσπόμενοι
 Ἡρακλῆϊ πωρότερον,
 κ' σμεῖ Αἰεΐδαις, ἔλα νύ μοι πωρόθεν
 λέγε τίνες Κύνων, τίνες Εὐβοῶ πέφρον,
 ἢ Στάταρχον Αἰδιόπτον ἄφοβον,
 Μέμνονα χαλκοάραν.
 τίς γὰρ ἐσλὸν Τήλεφον
 ξῶσεν ἐφ' ὁδοὶ Κα-
 ἴκου παρ' ὄχθαις.

στροφὴ γ. κώ. η.

Τῶσιν Αἰγυπτιῶν πωρόφειρ σόμα πάσαι,
 ὅλα φρεπέα νῆσον. τατεῖχσαι δὲ πάλαι
 πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
 πολλὰ μὲν ἀρπεπῶς
 Ἰλῶσά μοι Τροίματ' ἔχει περὶ κείνων

κελευσάσας. καὶ νῦν ἐν ἁγρίῃ
 μαρτυρήσας κεν πόλιν Αἴ-
 γυπτου, ὁρῶσθαι ταύτας, πρὸς τοὺς
 ἀντίστοιχους. κώλ. η.
 ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμῖς διδοῦναι
 ἀναεθμῶν υἱοδρῶν χαλκῶν φόνον.
 ἀλλ' ὅμως καὶ χημὰ καταβρεχέσθαι.
 Ζεύς τάδε καὶ τὰ νέμει,
 Ζεύς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐξέτερον
 μέλιτι, καὶ τοιαῦτα τιμᾷ
 καλλήνικον χάρι' ἀγαπᾷ.
 Ζωνπ. μαρτυρῶν περὶ ἐρεθῶν
 ἀμφ' αἰθλοισιν, γῆρας Κλεονίης
 ἐν μαρτυρῶν ἐν τετύφλῳ μαρτυρῶν
 μοχθῶν ἀνδρῶν, ἐν δ' ἐπὶ δόσιν διαπύλαι
 ἐλπίδων ἐκκινῶν.
 αἰνέω κ' Πυθίαν ἐν γυμνασίῳ
 Φυλακίδα πλαγῶν δόσιν ἐν θυπορῶ-
 σαι,
 χερσὶ δεξιῶν, νόον ἀντίπαλον
 λάμβανέ οἱ σέφαλον.
 φέρε δ' ἐν μαλλόν μετ' ἐρεθῶν
 καὶ πτερόεντα νέον.
 σύμπαντον ὕμνον.
 ΦΥΛΑ-

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ, ΠΥ-

ΘΕΑΙ, ΕΤΘΥΜΕΝΕΙ

ΜΑΤΡΩΙ.

ΕΙΔΟΣ.

εσοφὴ α, κάλων ιγ.

⊖ Αλλοιὺς ἀνδρῶν ὥς ὅτε συμπο-

σίου

δ' ὅτερον κρατῆρα μοισάων μελέων
κίρνα μιν Λάμπωνος εὐά-
θλε χυεῖς ὑπερ' ἐν Νεμέα
μιν ᾠρῶτον ὦ Ζεῦ τὴν αἰῶτα
δέξ' ἀμφοὶ σεφάνων
νιῶ αὐτ' ἐν Ἰσχυρὸν διασώτα
Νηρηίδεσσιν τε πεντή-
κοντα παίδων ὀπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντις εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορταίνοντας Ολυμ-
πίῳ, Αἴγναν κρα-
τῶν δειν μαλ' ἰδοῖτοισι αἰοιδαῖς.

αὐτῆς. κάλ. ιγ.

εἰ γάρ τις αἰθρώπων δαπάνη τε γαρεῖς
ἢ πόνω πρῶτος θεοδματες ἀρεταίς,
συν τέ οἱ δαίμων φυτῶν
δέξαν' ἐπήρατον, ἐχαπαῖς
ἤδη πρὸς ὅλβη βάλλειτ' ἄγλυ-

ρα, θεόπημος ἑών.

τοῖαισιν ὄργανις εὐχεῖ

ἀνπάσαις ἀΐδαν γῆ-

ρας τε δέξαοις πολίων

ὁ Κλεονίκης παῖς. ἐγὼ δ' ὑψίθερον

κλωθὼ κασιγνήτας τε πωροσεν-

νέπω, σφέας κλυταῖσιν

ἀνδρὲς φίλῃ μοίρας ἐφειμαῖς.

ἐπφοδός, κώ. ια.

ἔμμε τ' ὦ χρυσάρματι Αἰαλίδαι,

τίθμιόν μοι φαιή σάφιστα ἔχῃ,

πάν δ' ὅπως εἶχεν τε νᾶσον,

ῥαυέμεν εὐλογίαις.

μυρία δι' ἔργων καλῶν

τέτμιμυθ' ἐκατόμπεδοι ἐν χειρὶ καὶ

λευδοι,

καὶ πῖρα Νείλοιο παγᾶν,

καὶ δι' ἰσθμορείου. ἐδ' ἔστιν ἔτι

βάρβαρος, ἔτε παλὶ γλῶσσος πόλις,

ἀπὸς ἐ Πηλίας αὐτεκλῆος

ἥροος, ἐνδαίμονος γαμβρὸς θεῶν.

σροφή β, κώλων γ.

ἐδ' ἀπὸς Αἰαντός Τελαμωνιάδα,

ὁ παῖς, τ' χαλκοχάρμην ἐς πόλεμον

ἀγασσὺ Τριφυλίοισι,

πρὸς φρονα σύμμαχον ἐς Τροίαν ἦ-

ροσεν μόχθων, λαομεδοντί-

ανυπέρ

ἐν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
 ἐν ναυσὶν Αλκμήνας τέκος·
 εἶλεν δὲ Περγασίαν πέ-
 φνην δὲ σιῶ κένω μαρσίαν
 τ' ἔθνεα, καὶ τὴν βεβόταν ἔρει· ἴσον
 Φλέγρασιν εὐρώων Αλκυονῆ·
 σφετέρας δ' ἔφείσατο χερσὶ
 βαρυφθόγγοιο νύκθες

αὐτιστροφή, κώλ. γγ.

Ηρακλῆος· ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων,
 ἐς πλόον κήρυξε πάντων δαυμυδίων·
 τὸν μὲν ἐν ῥίναί λείοντος
 σάπτα, κελήστατο νεκταρίαις
 σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμου
 Αμφιξυωνιάδαν.
 αἰδῶκε δ' αὐτῷ φέρτατος
 οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
 σῶ περικῆαν Τελαμών.
 ὃ δ' αἰτένας ἔρῳαί χεῖρας ἀμάχους
 αἰδῶσε· τοῖσ' ἐπὶ π' ἔπος, εἴ
 ποτ' ἐμὴν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
 θυμῷ θέλων ἀραὶ ἀκυσας,

ἐπρωδός, κώλ. ια.

νῦν σὲ νῦν εὐχαίς ὑπὸ θεῶσι
 λίσσονται, παῖδα θεῶν δ' ἔχειοίαις
 αἰδῶει τῷδε, ξείνον ἄμυν,
 μοιρίδιον πέλειται.

τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν,
ὥς περ τόδε δέσμα μενευὲς ὠκυπλάνα)
θνητός, ὃν πάμφορον ἀθλῶν
κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ. θυμὸς δ' ἐπέ-
θω.

αὐτ' ἄρα οἱ φαρδύω πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.
εἰδὲα δ' ἔνδον μιν ἐκινέει χάρις

εὐροφή γ. κ.ό. γ.

εἶπεν τε φωνήσας, ἄτε μάντις ἀνὴρ,
ἔσεται τοῖ παῖς θναῖταις ὦ Τελαμών.
καὶ νῦν ὄρνιθες φανέσθαι
κέκλετ' ἐπαύουμέν· ἑυρυβίαν
Αἴαντα, λελῶν ἐν πόνοις ἐκ-
παυλὸν Εὐυαλίᾳ.

ὥς ἄρα εἰπὼν, αὐτίκα
ἔζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀγήσοις ἀρετάς.
Φυλακίδα γὰρ ἦλθον Μοῖσα ταμίας
Πυθία τε κώμων, Εὐθυμῆκε
τε. πν Ἀργείων τρέπον
εἰρήσεται πα κ' ἐν βραχίσις.

ἀντιστροφῆς, κ.ό. γ.

ἄρα το γὰρ ἵπας δαδὸν πυλῆρατις,
φείδεις ἀπὸ Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπὸ ἐυφύλλης
Νεμέας

ἀγλαοὶ παῖδες τε καὶ μά-

φωτες.

Τρεφεῖς, αὐτὸ δ' ἀγαθὸν ἐς Φαίδος οἴ-
 ατ' μοῖραν ὕμνων· τὰν Ψαλυχ-
 δαῖν δὲ πάτρην Χαρίτων
 ἄρδοντι καλλίστα δέσφω·
 τὸν τε Θεμισίε ὀρθώ-
 σαντες οἶκον, τὰν δὲ πόλιν
 Διοφιλῇ ναίουσι. Λάμπων δὲ μελέτων
 ἔργοις ὀπαζών, Ησιόδου
 μάλα πρῶτον ἐπὶ ἔσθης,
 υἱοῖσί τε φεάζων παραινέει,
 ἐπὶ πόλιν καὶ οἶκον.
 Ξυνὸν ἄσπετον κόσμον ἐφ' ὠρεσσάγων,
 καὶ ξείνων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
 μέγα μὲν γῶμα διδόνων,
 μέγα δὲ καὶ κατέχων·
 γλῶσσα δὲ ἐκ ἔξω φρενῶν.
 Φαίης κέ νιν ἀνδρ' ἐν ἀθληταῖσιν ἔμμεν
 Ναξίαν πέσαις ἐν ἄλλαις
 χαλκὸν δάμαντ' ἀκόναν· πίσσας φέει Δίρ-
 κας

αἰγρὸν ὕδαρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
 χρυσοπέπλε Μυαμοσυνάας ἀνέ-
 τειλαν παρ' εὐτειχεσὶ Κρόμυ πύλαις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ

ΘΗΒΑΙΩΙ, ΠΑΓ-

ΚΡΑΤΙΩΙ.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

στροφή α, κάλ. η.

Τινι τ' πάρος, ὃ μάκαρες Θήβα,
καλῶν ὀπιχρείων μάλιστ' ἀν-
μόν τεόν

εὐφρανας, ἥ ρα χαλκοπέτ' παρέδρον
δαμάτερες, ἀνίκε' ἐρυχίταν
ἀντείλας Διόνυσον· ἢ
χρυσῶ μεσονέκπον
νίφοντα δ' αἰμύρα
τὸν φέρτατον θεῶν,

ἀντιστροφή, κάλ. η.

ὁπότ' Ἀμφικρύωνος ἐν θυρέστοις
σαθεῖς, ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείους
γοναῖς,

ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰφρεσίω πυκινᾷς βελαῖς,
ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἰπώομητιν,
ἢ σπαρτῆρ' ἀκαμαντολό-
χῳ· ἢ ὅτε καρτεῖς
Ἀδρασον ἔξ ἀλαλᾶς
ἄμπεμφας, ὀρφανὸν

ἐπὶ δ.

ἐπεδ. κάλ. η.

μυρίων ἱταίων, εἰς Ἀργος ἵπαιον,
ἢ Δωρίδ' ὀποικίαν ἠνίκ' ὄρθα
ἔστασας, ὅππ' σφυρῶ
Λακεδαιμονίων ἔλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγείδαι σέθεν ἐκχρηνοί,
μαντάρμασι Πυθίοις,
ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὐδαι
χάρις ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

εὐροφή β. κάλ. η.

ὅ, π μὴ σοφίας ἀώτον ἀκρον
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἔξικη) ζυγνύ.
κώμαζ' ἔπειτ' ἐν αἰδυμνῇ σὺ ὄμω
καὶ Σφειάδα φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίε, δένει
τ' ἐκπαγλος, ἰδεῖν τε μὲρ
Φάρις, ἀλλ' τ' ἀρετῶν
ἐκ αἰχίον Φυᾶς.

ἀντιστροφὴ κάλ. η.

φλέει) δ' ἰοπλοκάμοισι Μοίσαγε, [λος
μά' ἑωῖθ' ὁμωνύμω δέ δακε κανὸν θα-
χάλησσις ὥ πόντον μὲν Ἀρης ἐμῆς,
πρὶν δ' αἰγὰ δοῖσιν αὐτίκει).
ἴστο γὰρ σαφές, ὅς τις ἐν
ταῦτα νεάλα χάλα-
ζαν αἵματος περὶ φίλας
πάσας ἀμυῖ),

ἐπεδ.

ἐπὶ κώλ. η.

λοιγὸν ἀμύων ἐναντίω στρατῶν
 αἰσῶν, ἤρεα μέγιστον κλέος αὐξῶν
 ζῶων τ' ὀπὸ καὶ θανῶν.
 τὺ δὲ Διοδότῳ παῖ, μελαχρῶν
 αἰνέων Μελέαγρον, αἰ-
 νέων δὲ Ἐκτορα,
 Ἀμφιάραον τ', εὐαν-
 θεῖ ἀπέωνόσας αἰλιπῖαν,

στροφή γ, κώλ. η.

πορομάχων ἀν' ὀμιλον, ἐνθ' αἰετοῖ
 ἔχον πολέμοιο νέετος, ἐρχάταις ἐλπίσιν,
 ἔτλαν δὲ πένθος ἔρατον. ἀλλὰ νινυ μοῖ
 γαῖαόχρος εὐδίας ὅπασεν
 ἐκ χιμῶνος. αἰέσομαι,
 χύταιν σεφάροισιν ἀρ-
 μόζων. ὁ δ' ἀθανάτων
 μὴ θεασέτω φθόγος,

ἀντιστροφή κώλ. η.

ὅπῃ τετραπὼν ἐφάμερον δινῶων,
 ἔκαλος ἐπεμυ γῆρας, ἔς τε τ' ὀρόσιμον
 αἰῶνα. θανάτοιο γὰρ ὁμῶς ἀπαντες
 δαίμων δ' αἴσος. τὰ μενεα δ' ἔπης
 παπῆαίνει, βραχὺς ἔξικε-
 σθ' χαλκόπεδον θεῶν
 ἔδραν, ὅτε πέρσῃς
 ἔρριψε Πάγασος.

ἐπὶ κώλ.

ἔπρωδ' κώλ. η. καὶ αὐτοῖς
 διαπύοντες ἐθέλοντες ἐς ἑσπέρην σαθυμὴν
 ἔλθεῖν μὴ ὁμαλῶς Βελλεροφόνταν
 Ζηνὸς. τὸ δὲ πᾶρ δίκην
 γλυκὺ πικροτάτα μένει τελοῦσά· καὶ
 ἄμμι δ' ὦ χρυσέα κόμα
 θάλλων πόρε Λοξία,
 ταῖσιν ἀμύλλαισιν ἑῶν
 θεία καὶ Πυθοῖ σέφανον.

Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ω Ι

Α Ι Γ Ι Ν Η Τ Η.

ΕΙΔΟΣ Η.

διαίρεσις α. καὶ κβ.

Κ Λεάνδρῳ τῆς αἰλικίας τε, λύτεσσιν
 εὐδοξόν, ὦ νέοι, χαμάπην,
 πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου
 ὧρ' ὡς θυεσσιν ἰὼν, ἀγχιρέτα
 κῶμον, Ιοσμιάδος τε νίκας
 ἄποινα, καὶ Νεμείαν
 ἀέθλων ὅππ' κρείττος
 ὄξευρε. τῷ καὶ ἐγὼ
 καὶ περ ἀχνύμενος
 θυμὸν αἰτέομαι
 χρυσίαν χαλῆσάν
 Μοῖσαι.

Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων
 δὲ πενθέων λυθέντες,
 μήτ' ἐν ὀρφανία πένθων
 στεφάνων, μήτε κα-
 δια διεσπένε. παυ-
 σάμφοι δ' ὠφρήκτων κακῶν,
 γλυκύ τι δαμωσώμεδα,
 καὶ μὴ πόνον, ἐπει-
 δὴ τον ὑπὲρ κεφαλῆς
 γὰρ Ταντάλε λίθον ὠρῶ τις ἔ-
 ξειψεν ἄμμι δεδός,

διαίρεσις β, κώλ. κβ.

ἀπόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ' ἱ-
 μοι δεῖμα μὴ παρῆχουδ' ἰων
 καρτερὰν ἔπαυσεν μέλειμαν
 τὸ δὲ περὶ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ
 χεῖμα παῦ. δόλιος γὰρ αἰὼν
 ἔα' ἀνδράσι κρέμα
 ἑλίσσων βίωσι πόνον.
 ἱατὰ δ' ἐστὶ βροθίς
 σὺ γ' ἑλᾶσθαι
 καὶ τὰ. χεῖ δ' ἀγάθων
 ἑλπίδ' ἀνδρὶ μέλει.
 χεῖ δ' ἐν ἐπίταυλάι-
 σι Θήβαις τεσφέν-
 τ', Αἰγίνα χαρίτων ἄωτον
 πρεσβύμων. πατέρους ἔ-

νεκα δίδυμαι ἄχρον-
 τ' οὐχατέρες Ασωπώϊδων
 θ' ὀπλότα), Ζηνὶ θ' αἰ-
 δον βασιλῆϊ ὃ τὰν
 μὲν ὡδ' αἰ καλλιέω
 Δίρκα φιλαρμάτε πόλιός ᾧ-
 κιασε ἀγεμόνα·

σε δ' ἐς νᾶσαν Οἰνοπόϊαν ἐνεγκὼν
 κοιμάτο, δῖον ἔνθα τέκες
 Αἰακὸν βαρυσφραγῶ πα-
 τρι, κεδνότατον ἐπιχρονίων, δὲ καὶ
 δαιμόνεσι δίκας ἐπέειπε
 νε. τὲ μὲν ἀντίθεος
 ἀρίστευον ἕως,
 ἕως τ' ἀρηίφιλοι
 παῖδες, ἀγορέα
 χάλκεον σόνειν-
 τ' ἀμφέπειν ὄμαδον
 σῶφρονες τ' ἐχλύν-
 τ', πινυτοί τε θυμὸν
 ταῦτα καὶ μακάρεσσι ἐμύναν-
 τ' ἀγοραί, Ζεὺς δ' αἰ-
 φὶ θέπος, ἀγλαός
 τ' ἐρίσας Πρῶτος αἶν, γάμος
 ἄλοχον εὐειδέα θέ-
 λων ἐκάτερος ἐάν

ἐμμεν.

ἔμμελ' ἔθρος γὰρ ἔχεν. καὶ οὐδὲ κύν
 ἀλλ' ἔσφιν ἀμβροτοὶ τέλειαν ἐν-
 ναν θεῶν περατοῖδες,

διαίρεσις δ.

ἐπεὶ θεοφάτων ἠκυσαν. εἶπε
 δ' εὐέλκος ἐν μέσοισι Θέμις
 εἵνεκεν πεπερωμένον ὡς φέρ-
 τερον γόνον ἀνακτα πατέρος τεκνῶν
 ποντίαν θεὸν, ὃς κεραυνῶντι γέ-
 τε κρέασον ἄλλο βέλος τοῖς σπέρμασι
 διάξει χεῖρι, τεύ-
 δοντός τ' ἀμαίμακόν τε, πτόνβωι, ἵστ
 Διὶ μισγυμένῳ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 ἢ Διὸς παρ' ἀδελφότητι καὶ ἡμῶν ἐστὶ
 φοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν οὐκ ἐστὶν
 παύσατε βροτείων ἰολιφίκοις τ' ἰωίρ
 δὲ λεχέων τυχεῖσα, καὶ οὐκ ἐστὶν
 ἦν εἰσιδέτω θανόντα καὶ οὐκ ἐστὶν
 ἐν πολέμῳ, Ἀρεῖδ' οὐκ ἐστὶν ἡμῶν
 χεῖρας ἐναλίγκιον, οὐκ ἐστὶν τ' ἐνέσφου
 στεροπαῖσι τ' ἀκμάν' ποδῶν, οὐκ ἐστὶν
 τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλεῖδ' οὐκ ἐστὶν
 μοῖραν ὁπάσαι γάμου, οὐκ ἐστὶν
 Αἰακίδα γέρας, οὐκ ἐστὶν ἡμῶν
 τε εὐσεβέσων φάος Ἰαωλ-
 κῆς βράφειν πεδίον.

καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμῶν
 καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμῶν

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἀνθρον οὐδὺς ἔσται
 Χείρωνος αὐτίκ' ἀγέλιαι·
 μηδ' Ἐνυκίας θυγάτηρ νει-
 κίων πέταλα δις ἐγὺαλιζέτω·
 αἶμυρ' ἐν διχρυμνίστασι
 δὲ ἑσπέραις, ἑσπέρων
 λύοι καὶ χαλινὸν ὕ-
 φ' ἥροϊ παρδενίας·
 ὥς φάτο Κρονίδαις·
 ἐνέποιοντα θεά·
 τοὶ δ' ὅππ' βλεφάροισι
 νεῦσαν ἀθανάτοισιν·
 ἰσπείων δὲ καρπὸς
 ἔκαστος κατέφθιεν· φαντὶ γὰρ οὐ
 ἰαλέην ἢ γάμον
 Θέτιος ἀνακτα, ἢ
 νέαν ἀνέδειξαν σοφῶν
 στόματ' ἀπείροις ἀρε-
 τὰν Ἀχιλλέος, δ' ἢ
 μύσιον ἀμπελόεν
 αἶμαξ' Ἰηλέφει μέλαινα ῥάϊ
 ἰων φόνω παδίων·

διαίρεσις ε.
 γεφύροσέ τ' Ἀξείδαιοι νόστοι,
 Ἐλένην τ' ἐλύσατο, Τροίαν
 ἦνας ἐκταμῶν δρεῖ, ταί μιν
 ῥύοντό

ῥύοντό ποτ' ἐν μάχῃς ἐναεμβέστον,
 ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσον-
 τα· Μέμνονός τε βίαν αἰτῶν ποσειδά
 ὑπέρθυμον, Εὐπτορέα· ὅς ποσειδά
 τ', ἄλλας τ' ἀεισέας· οἷς αἰετὶν καὶ
 δαίμα· Περσεφόνειαν· ἡνίκά ποσειδά
 μανύων Ἀχιλλεύς, ἡνίκά ποσειδά
 ἔρος αἰακίδα· ἡνίκά ποσειδά
 Αἴγαν σφετέρην· ἡνίκά ποσειδά
 τε ρίζαν πρὸς φανει· ἡνίκά ποσειδά
 τὸν μὲν ἔτε θανόντ' αἰοδα· ἡνίκά ποσειδά
 ἔλιποντ', ἀλλὰ οἱ ποσειδά ἡνίκά ποσειδά
 ὡδὰ τε πυρᾶν, τάφον ποσειδά ποσειδά
 δ' ἐλικώνια παρθένου· ἡνίκά ποσειδά ποσειδά
 ἔσαν, ὅππῃ θρῆνόν τε ποσειδά ποσειδά
 λύφαιμον ἔχουαν· ἡνίκά ποσειδά ποσειδά
 ἔσαν ἀεὶ δ' ἀθανάτοις ποσειδά ποσειδά
 ἔσλόν γε φάτα· ὅς ποσειδά ποσειδά
 μνοῖς θεῶν διδόμεν· ἡνίκά ποσειδά ποσειδά

Διάρσεις.

τὸ δ' ἐνὶ φέρει λόγον, ἑαυταὶ τε
 μοισαῖον ἄρμα Νικοκλῆους· ἡνίκά ποσειδά ποσειδά
 μνάμα πυγμαῖον κελαδῆσιν, ἡνίκά ποσειδά ποσειδά
 γράραι τέμν, ὅς Ιαθμῖον ἄν δ' ὅππῃ
 Δωρεῖαν ἔλαχε σελίνων· ἡνίκά ποσειδά ποσειδά
 ἔπει πρὸς ἐκτύονας, ἡνίκά ποσειδά ποσειδά
 εἰκασε δὴ ποτε· ἡνίκά ποσειδά ποσειδά

κακείνος

κακῆϊνος ἀνδρα, ἀφύ-

κτω χει κλονίων

τὸν μὲν εἰ κατελεί-

χει κριτῆ ἡλια

παξασελφει. α-

λικων πρὸς πρὸς ἀβερν

ἀμφὶ πατρικίης Κλεάνδρου

πλεκίτω μυστήρας

σέφανον ἐπεί νιν Αλ-

καθός τ' ἀγών σου τύχα

ἐν Επιδάυρῳ τε νεό-

τας ὡρὴν ἔδεικτο τὸν αἰ-

νεὸν ἀγαθὸν παρέχει.

ἦβαι γὰρ ἐκ ἀπειρον ὑπὸ χει-

ῶ κελαὶν δάμασι.

Q 2

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΟ-
ΦΩΝ, ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ
ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΩΔΩΝ.

Εκ τῶν μελεγαυμῶν τῶν εἰς
τὸν Πινδαρον χορίων.

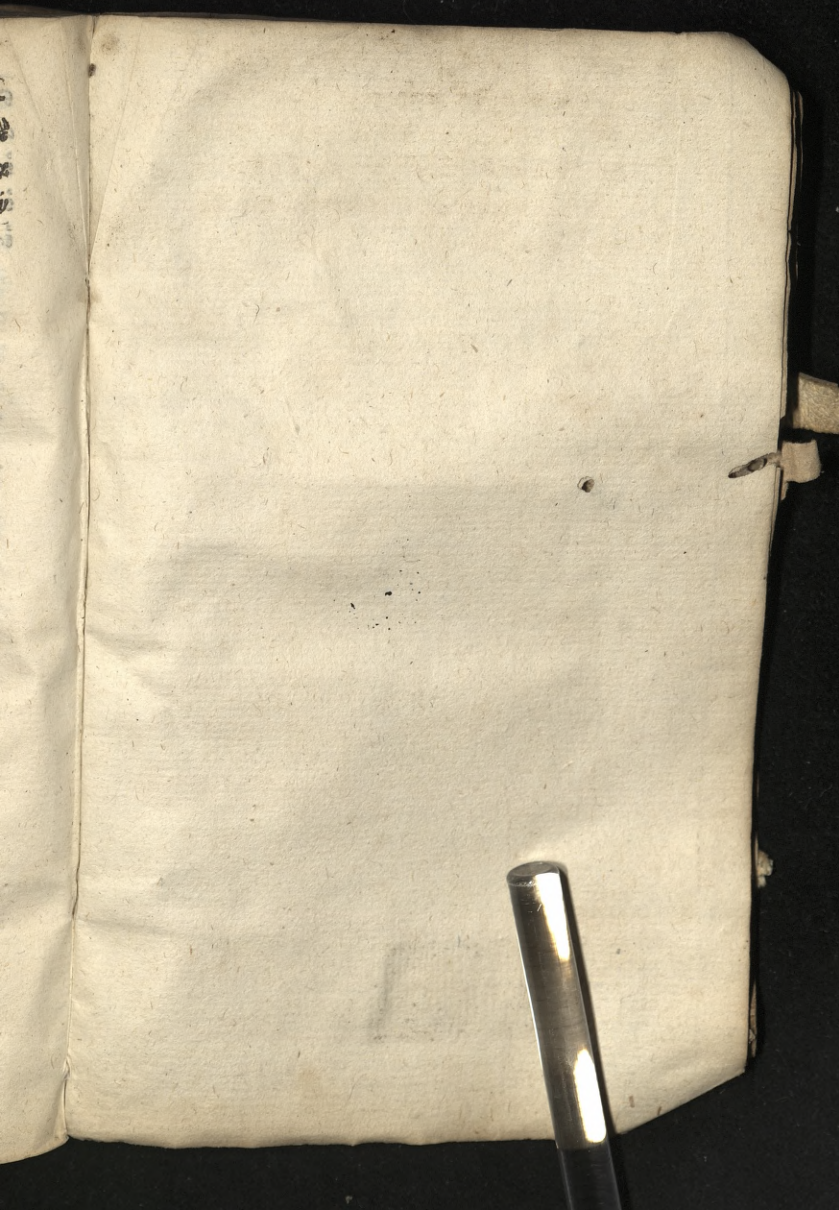
Ιστίον ὅτι οἱ λυρικὸι τοῖς ποιήμα-
σιν αὐτῶν ἐχρῶντο στροφῇ, ἀντιστρο-
φῇ ἢ ἐπωδῶν καὶ στροφῇ μὲν ὅτ' ἀπὸ
τῶν δεξιῶν ἐς ἑξέροντα ὅτι τὰ ἀειτερά,
ἢ πρὶ ἀναλογεῖ ἢ τοῦ παντὸς κινήσει,
ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ὅτι τὰ δυτικά.
δεξιά γὰρ καλεῖ ὁ Ομηρος τὰ ἀνατο-
λικά. ἀειτερά δὲ τὰ δυτικά. ἀντιστρο-
φῇ δὲ, ὅτε ἐκινουῦτο ἀπὸ τῶν ἀειτε-
ρῶν ὅτι τὰ δεξιά· ἢ πρὶ ἀναλογεῖ ἢ
τῶν πλαίητων κινήσει, ἢ ἀπὸ δύσεως
εἰς ἀνατολάς. ἐπωδῶν δὲ, ὅτε ἴσαντο
ἐν ἐνὶ τόπῳ, καὶ ἔλεγον τὰς ᾠδὰς. ἢ
πρὶ ἀναλογεῖ ἢ σάσις τῆ γῆς. ἐχρῶν-
το δὲ καὶ δυάσι καὶ τριάσι, ὡς εἶδεν
ὁ ποιητής, ἢ ἑξω στροφῇ, καὶ ἀντιστρο-
φῇ καὶ ἐπωδῶν· ἢ στροφῇ μόνῃ καὶ ἀν-
τιστροφῇ. πολλοὶ δὲ καὶ τετρασί. ἢ ἑξω
στροφῇ.

145
σερφή, ἐπωδὸν, ἀντισερφή, καὶ πάλιν
ἀνόμοια ἐπωδὸν. πάντα δὲ, ἢ ἡμεῖς
ἐπωδὸν, σερφή, ἐπωδὸν, αἰτίς σερφή,
ἐπωδὸν. αἶμα ἐλέγητο παροσώδικα,
ἐπωδικὰ, μεσώδικα καὶ παλινωδικὰ.

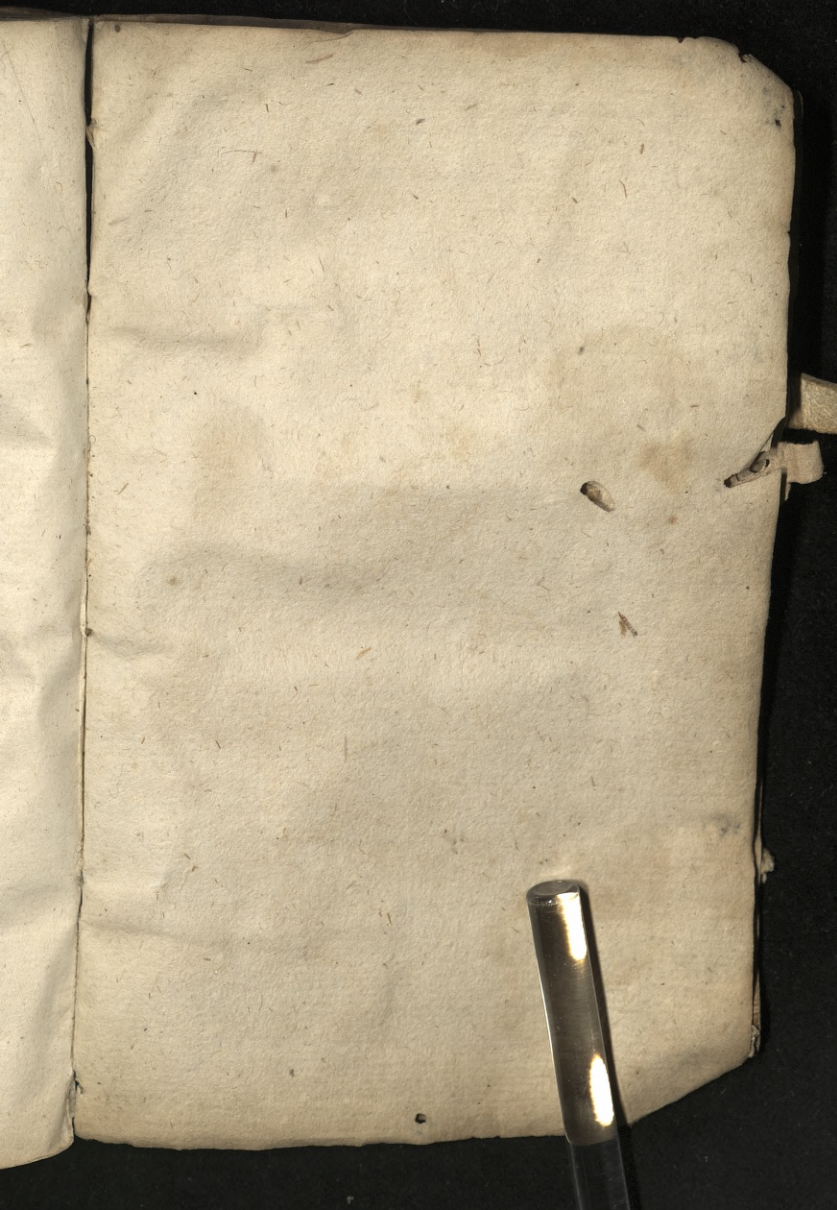
Α Λ Λ Ω Σ Π Ε Ρ Ι

Τ Ω Ν Α Τ Τ Ω Ν.

Επειδὴ λυσιπλόκος ἔστιν ὁ Πίνδαρος, ὃς
πρὸς λῦσιν ἄδον τὰ ποιήματα
αὐτῶν καὶ τεράδας, σερφήν, ἀντισερ-
φήν, καὶ ἐπωδόν. ὃ ἐκ κωλῶν τὰ μέ-
λη συνίσταν. πλὴν καὶ ὅσων, ὃ ὁποίων
ἢ σερφή, ἐκ τσέπων καὶ τσιέπων καὶ ἢ
ἀντίσερφος. ἢ δὲ ἐπωδὸς ἀνόμοιος ἔστι
πρὸς αὐτάς καὶ εἰκότως ἔπει κινου-
μενοῖς εἰς τὰ δεξιά τοῖς χροῦταῖς ἢ δε-
ξίᾳ ἢ σερφή, εἰς δὲ τὰ ἀριστερά ἐκ τῆς
δεξιῶν ἢ ἀντίσερφος. ἢ δὲ ἐπωδὸς
ισαμενοῖς διεκείλετο, εἰς εἰκόνα τῆς
παντὸς κινήσεως ὑπὸ ἀνατολῶν εἰς
δυσεῖς, τῆς τε τῶν πλανήτων κινήσεως
ὑπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς, καὶ τῆς γῆς
ἀκινήσεως. καὶ ἔτι καὶ ἢ τελεσθῆναι με-
λοποιία

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

13946

